THE UNIVERSITY
OF ILLINOIS
LIBRARY

LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY OF ILLINOIS

CONCORDANTIAE SUPPLEMENTARIAE

omnium vocum

Novi Testamenti graeci

et classibus secundum terminationes distributarum et derivatarum cum nativis verbis collocatarum

compositae

a

Friderico Zimmer

Dr. phil. Lic. theol. eiusque in universitate Friderico-Guilelmiana Rhenana docente.

Gothae

Frid. Andr. Perthes

1882.

Praefatio.

Harum concordantiarum duplex est genus, unum, huius operis priore parte absolutum, quod omnes voces Novi Testamenti secundum terminationes classibus grammaticis distributas complectitur, alterum, in altera parte positum, quod voces nativas cum derivatis collocat.

Priore parte in subtilius disquirendo et quod ad grammaticen et quod ad textus legendi formam attinet uteris. Nam, ut exempla pauca afferam, ubi totum formarum *πρῴρης, μαχαίρῃ* similiumque in Novo Testamento usum cognoscere vis, magnum erit ac sane molestum, omnes voces quae primae declinationis sunt in . . . *ρα* exeuntes ex aliis lexicis enucleare, facile in hac nostrarum concordantiarum parte in unum collocatas perlustrari. Neque cetera lexica quisquam adhibebit, cum quaeratur, quae in Novo Testamento abstracta nomina in . . . *εια* exeuntia habeantur, quae nomina propria in . . . *ας* exeuntia genitivo dorico utantur, quae sint formae substantivorum contractorum, quotiens accusativus tertiae declinationis in . . . *α* addito *ν* (ex. gr. *μῆναν, ἀσφαλῆν*) inveniatur, quotiens verborum in . . . *ίζειν* exeuntium futurum atticum, et quotiens aoristi formae *σημᾶναι, ποιμάνατε* similiaque habeantur, quo modo nomina propria flectantur etc. Quae ubi proposita erunt, in hac priore parte voces eas quas quaeris collocatas inspicies et inspectarum singulos locos, ubi in Novo Testamento inveniantur, ex concordantiis magnis, quas ab Erasmo Schmidio compositas C. H. Bruder emendavit (Bruder, C. H. *Ταμιεῖον τῶν τῆς καινῆς διαθήκης λέξεων*, sive Concordantiae omnium vocum Novi Testamenti graeci, ed. III, nov. impress. Lipsiae, Bredt 1880), cognosces. Idem fere erit usus, cum de textus traditi formis quaeratur, sive ipsius scriptoris textum autographum, sive varios scribarum in mutando pristino textu modos requires. Quaerenti enim, ut exemplum afferam, utrum terminationes . . . *εια* et . . . *ια*

335794

ubique altera pro altera substitui potuerint, an certis finibus nominum in ... ια pro ... εια exeuntium usus circumscriptus sit, singulas voces hoc nostrum opus collocatas praebebit, locos quibus habeantur illae Bruderi concordantiae nominabunt, scribarum usum editiones singulorum codicum demonstrabunt.

Alterius partis quae sit vis, facile intellegitur. Etenim cum singularum vocum sensus recte explicari nequeat, nisi affines voces conferantur, hac parte omnes Novi Testamenti derivatas voces cum nativis in unum collocatas praebemus. Qua in parte signum ~ (similia in mathematicis denotans) id quod vel in capite vel ante signum: positum est, addendum esse indicat.

Restat ut te, benevole lector, rogemus, ut hoc opere paucorum quidem foliorum, laborum non paucorum, quod ipsi non raro adhibuimus, libenter utaris ad subtilius explicandos eos libros, quibus meliores nunquam fuerunt neque erunt unquam.

Conspectus.

Prior pars

omnes Novi Testamenti voces secundum terminationes classibus distributas complectens.

Altera pars,

voces derivatas cum nativis verbis complectens.

Prior pars

omnes Novi Testamenti voces secundum terminationes classibus distributas complectens.

A. Substantiva.

I. Substantiva primae declinationis
(nom. plur. . . . αι).

a) In . . . α exeuntia.

1) . . . α praec. cons.

ἀγορά
ἀρά
δια-σπορά
δια-φθορά
μνᾶ
οὐρά
πενθερά
περιστερά
πλευρά
προς-φορά
πυρά
σειρά
σπορά
στοά
φθορά
χαρά

ἄγρα
βασιλίσσα
γάζα
γλῶσσα
δόξα
ἑσπέρα
ἔχθρα
ἡμέρα
θέρμα (vel θέρμη)
θήρα
θύρα
καθ-έδρα
κατ-άρα
κιθάρα
κολυμβήθρα
λέπρα
λίτρα
μεμβράνα, membrana
μήτρα
ὀπώρα
πεῖρα
πέτρα
πήρα
πλημμύρα
πορφύρα
πρύμνα
πρώρα vel πρῶρα
ῥίζα
ῥομφαία
σμύρνα
σπεῖρα
χήρα
χώρα
ὥρα

ἄγκυρα
γάγγραινα
γέεννα
ἔν-εδρα
ἔχιδνα
θάλασσα
θύελλα
μάχαιρα
μέριμνα
τράπεζα
χάλαζα

ταβέρναι, αἱ

---

2) . . . εα.

γενεά
δωρεά
θεά

εἰδέα
ἰδέα
συκομορέα vel συκομωρέα

---

3) . . . ια.

ἀνθρακιά
κατα-λαλιά
λαλιά
ὀργυιά
πρασιά
σκιά
στρατιά
τροχιά
τρυμαλιά

ἀγαθο-ποιΐα
ἀγγελία
ἀ-γνωσία
ἀ-γρυπνία
ἀγωνία
ἀ-δια-φθορία
ἀ-δικία
ἀ-ηδία
ἀ-θανασία
αἱματ-εκ-χυσία
αἰσχρο-λογία
αἰτία
αἰχμαλωσία
ἀ-καθαρσία
ἀ-κατα-στασία
ἀ-κρασία
ἀκρο-βυστία
ἀλαζονία (εία)
ἀλεκτρο-φωνία
ἁμαρτία
ἀνα-λογία
ἀ-νομία
ἀντι-λογία
ἀντι-μισθία
ἀ-πιστία
ἀπο-καρα-δοκία
ἀπο-λογία
ἀ-πορία
ἀπο-στασία
ἀπο-τομία
ἀπ-ουσία
ἀ-σιτία
ἀ-σωτία
ἀ-τιμία
ἀ-φειδία
ἀ-φθαρσία
ἀ-φθορία
βία
βλασ-φημία
γενεα-λογία
γερουσία
γυμνασία
γωνία
δειλία
δεισι-δαιμονία
διακονία
διδασκαλία
δι-ετία
δικαιο-κρισία
διχο-στασία
δοκιμασία
δυς-εντερία

δυς-φημία
δωρο-φορία
ἐκ-κλησία
ἐλαφρία
ἐλευθερία
ἐμ-πορία
ἐξ-ουσία
ἐπ-αγγελία
ἐπ-αρχία
ἐπι-θυμία
ἐπι-κουρία
ἐπι-ποθία
ἐπι-τιμία
ἐπι-χορ-ηγία
ἐργασία
ἐρημία
ἑτοιμασία
εὐ-δία
εὐ-δοκία
εὐ-εργεσία
εὐ-καιρία
εὐ-λογία
εὐ-ποιΐα
εὐ-πορία
εὐ-τραπελία
εὐ-φημία
εὐ-χαριστία
εὐ-ωδία
ἐφ-ημερία
ζευκτηρία
ζημία
ἡγεμονία
ἡλικία
ἡσυχία
θεωρία
θυσία
κακία
καρδία
κατ-ηγορία
κατ-οικία
κειρία
κενο-δοξία
κενο-φωνία
κληρο-νομία
κλισία
κοιλία
κοινωνία
κολωνία (vel κολώνια, κολωνεία) colonia
κουστωδία custodia
κοπρία
λειτ-ουργία
λογία
λογο-μαχία
λοιδορία
λυχνία
μακρο-θυμία
μαλακία
μανία
μαρτυρία
ματαιο-λογία
μεσ-ημβρία
μετ-οικεσία
μισθ-απο-δοσία
μωρία
μωρο-λογία
νεο-μηνία (vel νου.)
νομο-θεσία
νου-θεσία
ξενία
ὁδοι-πορία
οἰκία
οἰκο-δομία
οἰκο-νομία
οἰνο-φλογία
ὀλιγο-πιστία
ὁλο-κληρία
ὁμιλία
ὁμο-λογία
ὀπτασία
ὁρκ-ωμοσία
ὁρο-θεσία
οὐσία
παλιν-γενεσία (παλιγγ.)
παν-οπλία
παν-ουργία
παρ-αγγελία
παρα-μυθία
παρα-νομία
παρα-φρονία
παρα-χειμασία
παρ-ηγορία
παρθενία
παρ-οικία
παρ-οιμία
παρ-ουσία
παρ-ρησία
πιθανο-λογία
πικρία
πλεον-εξία
πληρο-φορία
πολυ-λογία
πονηρία
προ-θυμία
προς-δοκία
προς-ωπο-λη(μ)ψία
πρωτο-καθ-εδρία
πρωτο-κλισία
ῥαδι-ουργία
ῥυπαρία
σκηνο-πηγία
σκληρο-καρδία
σκοτία
σοφία
στενο-χωρία
συγ-κυρία
συμ-φωνία
συν-οδία
συν-ωμοσία
σωτηρία
ταλαι-πωρία
τεκνο-γονία
τιμωρία
τρι-ετία
ὑδρία
υἱο-θεσία
ὑπερ-η-φανία
φαντασία
φιλ-αδελφία
φιλ-ανθρωπία
φιλ-αργυρία
φιλία
φιλο-νεικία
φιλο-ξενία
φιλο-σοφία
χρηστο-λογία
ψευδο-μαρτυρία

μαθήτρια

---

4) . . . αια.

ἐλαία
κεραία
περι-κεφαλαία

---

5) . . . εια.

ἁγνεία
ἀλαζονεία (-ία)
ἀρεσκεία
βασιλεία
δουλεία (-ία)
ἐθελο-θρησκεία (-ία)
εἰδωλο-λατρεία (-ία)
ἐριθεία
ἑρμηνεία
θεραπεία
θρησκεία
ἱερατεία
κολακεία
κυβεία
λατρεία
μαγεία
μεθ-οδεία (-ία)
μνεία
μοιχεία
νηστεία
ὀφθαλμο-δουλεία
παιδεία (-ία)
περισσεία
πολιτεία
πορεία
πορνεία
πραγματεία
πρεσβεία
προφητεία
πτωχεία
στρατεία
φαρμακεία
φυτεία
χρεία

πλατεῖα

ἀ-κρίβεια
ἀλήθεια
ἀν-αίδεια
ἀ-πείθεια
ἀ-σέλγεια
ἀ-σέβεια
ἀπ-ώλεια
ἀ-σθένεια
ἀ-σφάλεια
αὐτ-άρκεια
βοήθεια
ἐγ-κράτεια
εἰλι-κρίνεια
ἐκ-τένεια
ἐν-έργεια
ἐπι-είκεια
ἐπι-μέλεια
ἐπι-φάνεια
εὐ-λάβεια
εὐ-πρέπεια
εὐ-σέβεια
θεο-σέβεια
κακο-ήθεια

κακο-πάθεια
κατ-ή-φεια
οἰκέτεια
πραϋ-πάθεια
συγ-γένεια
συν-ήθεια
συν-τέλεια
ὠφέλεια

6) . . . οια.

ποία

ἄ-γνοια
ἄ-νοια
διά-νοια
ἔν-νοια
ἐπί-νοια
εὔ-νοια
μετά-νοια
πρό-νοια
ὑπό-νοια

b) In . . . η exeuntia.

ἀγωγή
ἀδελφή
ἀκμή
ἀκοή
ἀλοή
ἀμοιβή
ἀνα-βολή
ἀνα-στροφή
ἀνα-τολή
ἀν-οχή
ἀπ-αρχή
ἀπειλή
ἀπο-βολή
ἀπο-γραφή
ἀπο-δοχή
ἀπο-στολή
ἀρετή
ἁρπαγή
ἀρχή
ἀστραπή
αὐγή
αὐλή
ἁφή
ἀφ-ορμή
βοή
βολή
βουλή
βροντή
βροχή
γενετή
γραφή
γυνή [γυναικ-]
δεσμή (vel δέσμη)
δια-παρα-τριβή
δια-στολή
δια-ταγή
δια-τροφή
διδαχή
δοκιμή
δοχή
δραχμή
δυσμή
ἐγ-κοπή
ἐκ-βολή
ἐκ-δοχή
ἐκ-λογή
ἐμ-παιγμονή
ἐμ-πλοκή
ἐν-τολή
ἐν-τροπή
ἐξ-οχή
ἑορτή
ἐπ-εις-αγωγή
ἐπι-βουλή
ἐπι-γραφή
ἐπι-λησμονή
ἐπι-σκοπή
ἐπι-στολή
ἐπι-στροφή
ἐπι-συν-αγωγή
ἐπι-ταγή
ἐπι-τροπή
εὐχή
ζωή
ἡδονή
κατα-βολή
κατ-αλλαγή
κατα-στολή
κατα-στροφή
κατα-τολή
κεφαλή
κλοπή
κοπή
κραυγή
κριθή
μετ-οχή
μηλωτή
μομφή
μονή
μορφή
νομή
οἰκο-δομή
ὀπή
ὀργή
ὁρμή
ὀσμή
ὀφειλή
παρα-βολή
παρα-δια-τριβή
παρ-ακοή
παρ-αλλαγή
παρα-σκευή
παρ-εμ-βολή
πεισμονή
πεντηκοστή
περι-οχή
περι-τομή
πηγή
πληγή
πλησμονή
πνοή
προ-κοπή
προς-αγωγή
προς-ευχή
προς-κοπή
πυγμή
ῥιπή
σιγή
σκευή
σκηνή
σπουδή
σταφυλή
στιγμή
στολή
συν-αγωγή
συν-δρομή
συν-οχή
συ-στροφή
σφαγή
σχολή
ταραχή
ταφή
τελευτή
τιμή
τροπή
ὑπερ-οχή
ὑπο-μονή
ὑπο-στολή
ὑπο-ταγή
τροφή
τρυφή
ὑπ-ακοή
ὑπερ-βολή
φυγή
φυλακή
φυλή
φωνή
χολή
ψυχή
ᾠδή

γῆ
συκῆ

[* . . . ύνη]
* ἀγαθωσύνη
ἀγάπη
ἀγέλη
* ἁγιωσύνη
ἀγκάλη
* αἰσχύνη
ἀνάγκη
ἀξίνη
ἀπάτη
ἀπο-θήκη
* ἀ-σχημοσύνη
* ἀ-φροσύνη
βελόνη
βοτάνη
γαλήνη
γνώμη
δαπάνη
δεκάτη
δέσμη (vel δεσμή)
δια-θήκη
* δικαιοσύνη
δίκη
εἰρήνη
* ἐλεημοσύνη
* εὐ-σχημοσύνη
* εὐ-φροσύνη
ζύμη

ζώνη
θέρμη (vel θέρμα)
θήκη
* ἱερωσύνη
καλάμη
κατα-δίκη
κλίνη
κοίτη
κόμη
κραιπάλη
κρύπτη
κώμη
λήθη

λίμνη
λόγχη
λύπη
μάμμη
μάχη
* μεγαλωσύνη
μέθη
μνήμη
νεφέλη
νίκη
νύμφη
ὀδύνη
ὀθόνη

οἰκουμένη
ὁμίχλη
παιδίσκη
πάλη
παρα-θήκη
παρα-κατα-θήκη
πέδη
ποίμνη
πόρνη
πύλη
ῥέδη
ῥύμη
σαγήνη

σαργάνη
σελήνη
σκάφη
στέγη
συγ-γνώμη
* σω-φροσύνη
* ταπεινο-φροσύνη
τέχνη
ὕλη
φάτνη
φήμη
φιάλη
φίλη

c) In . . . ς exeuntia.

1) . . . ας.

βορρᾶς, ᾶ [βορέας, έου]
κορβανᾶς
μαμ(μ)ωνᾶς

μητρ-αλῴας vel μητρολῴας
νεανίας
πατρ-αλῴας vel πατρολῴας

2) . . . ης.

ἀκροατής
ἀνδρα-ποδιστής
αὐλητής
βαπτιστής
βασανιστής
βιαστής
βουλευτής
γογγυστής
δαν(ε)ιστής
δι-ερμηνευτής
δικαστής
ἐξ-ορκιστής
ἐπι-θυμητής
ἑρμηνευτής
εὐ-αγγελιστής
ἐφ-ευρετής

ζηλωτής
θεριστής
καθ-ηγητής
κατα-φρονητής
κερματιστής
κολλυβιστής
κριτής
λῃστής
λυτρωτής
μαθητής
μεριστής
μετρητής
μιμητής
ὀλοθρευτής
παιδευτής
ποιητής
προς-κυνητής
σαλπιστής
στασιαστής
συ-ζητητής
συμ-μαθητής
συμ-μιμητής
συ-στασιαστής
τελειωτής
τολμητής
ὑβριστής
ὑπο-κριτής
ψιθυριστής

ᾅδης

ἀρσενο-κοίτης
ἀρχι-τελώνης
γνώστης
δεσμώτης
δεσπότης
διώκτης
δότης
δυνάστης
ἐθν-άρχης
εἰδωλο-λάτρης
ἑκατοντ-άρχης
ἐμ-παίκτης
ἐπ-εν-δύτης
ἐπι-στάτης
ἐπ-όπτης
ἐργάτης
εὐ-εργέτης
ἰδιώτης
καρδιο-γνώστης
κλέπτης
κοδράντης
κτίστης
κυβερνήτης
μαργαρίτης
μεσίτης
μισθ-απο-δότης
ναύτης
νομο-θέτης
ξέστης
οἰκέτης
οἰκο-δεσπότης

οἰνο-π΄της
ὀφειλέτης
παρα-βάτης
πατρι-άρχης
πλανήτης
πλεον-έκτης
πλήκτης
πολιτ-άρχης
πολίτης
πρεσβύτης
προ-δότης
προς-αίτης
προς-ωπο-λή(μ)πτης
προ-φήτης
πρωτο-στάτης
στρατιώτης
στρατο-πεδ-άρχης
συμ-πολίτης
συμ-φυλέτης
συν-ηλικιώτης
συ-στρατιώτης
τελώνης
τετρ-άρχης
τεχνίτης
τραπεζίτης
ὑπ-ηρέτης
φαιλόνης vel φελόνης
φρεν-απάτης
χάρτης
χρε-ωφειλέτης
ψευδο-προφήτης

II. Substantiva secundae declinationis
(dat. sing. . . . ῳ).

a) In . . . ον exeuntia (neutr. gen.).

ἑρπετόν
ἱερόν
λουτρόν
σφυρόν
ᾠόν

[*. . . ίον, εῖον, οῖον, ῷον]
*ἀγγεῖον
*ἀρνίον
ἄστρον
*βαΐον
βίβλον
*βραβεῖον
δεῖπνον
δένδρον
δῶρον
*εἰδωλεῖον
ἔργον
ζῷον
*θεῖον
*θηρίον
κέντρον
*κηρίον
*κρανίον
κρίνον
κῶλον
λίνον
λύτρον
μέτρον
*μνημεῖον
μύρον
*νησίον
*νοσσίον
ξύλον
ὅπλον
*παιδίον
*παν-δοχεῖον
*πλοῖον
πτύον
σάτον
*σημεῖον
*σιτίον
σκύλον (vel σκῦλον)
σπλάγχνον (in N. T. tantum plur.)
*στοιχεῖον
*στρουθίον
σῦκον
*συν-έδριον
*σχοινίον
*ταμ(ι)εῖον
*τεκνίον
τέκνον
τόξον
ὑπερῷον
φόρον
*φορτίον
φύλλον
*χαλκίον
*χρυσίον
*χωρίον
*ψιχίον
*ψωμίον
*ὠτίον

[*. . . άριον, ήριον]
ἄγκιστρον
*αἰσθητήριον
*ἀκροατήριον
ἀλάβαστρον
ἄλευρον
ἀμφί-βληστρον
ἄμφ-οδον
ἄμωμον
ἀν-άγαιον
ἄνηθον
ἀντί-λυτρον
ἀν-ώγαιον vel
ἀν-ώγεον
ἀπο-στάσιον
ἀργύριον
ἄριστον
ἄροτρον
*ἀσσάριον
βαλάντιον
βιβλαρίδιον
γαζο-φυλάκιον
γε-ώργιον
γλωσσό-κομον
*γυναικάριον
ἀκροθίνιον
ἄχυρον
δάκρυον (vel δάκρυ)
δαιμόνιον
δάνειον
*δεσμωτήριον
*δηνάριον
δί-δραχμον
δίκτυον
δοκίμιον
δρέπανον
δυσ-εντέριον
δωδεκά-φυλον
εἴδωλον
ἔλαιον
ἐμ-πόριον
ἔν-εδρον
ἐν-ύπνιον
ἔριον
ἐρίφιον
ἔς-οπτρον
εὐ-αγγέλλον
ζιζάνιον
ἡμι-ώριον
θέατρον
θυγάτριον
*θυμιατήριον
*θυσιαστήριον
ἱμάτιον
ἰχθύδιον
*κατ-οικητήριον
κεράμιον
κεράτιον
κεφάλαιον
κιν(ν)άμωμον
*κλινάριον
κλινίδιον
κολλ(ο)ύριον
κόπριον
κοράσιον
κράσπεδον
*κριτήριον
κύμβαλον
κύμμον
*κυνάριον
λάχανον
λέντιον
λόγιον
μάκελλον
μαρτύριον
μεθ-όριον
μέλιον
μεσο-νύκτιον
μεσί-τοιχον
μέτ-ωπον
μνημόσυνον
*μυστήριον
ὀθόνιον
*οἰκητήριον
*ὀνάριον
ὅριον
ὄρνεον
*ὀψάριον
ὀψώνιον
*παιδάριον
παρα-μύθιον
περι-βόλαιον
πήγανον
πηδάλιον
πινακίδιον
*πλοιάριον
ποίμνιον
*ποτήριον
πραιτώριον [rium praeto-
πρεσβυτέριον
προ-αύλιον
προ-βάτιον
πρό-βατον
προ-σάββατον
προς-κεφάλαιον
προς-φάγιον
πρός-ωπον
πτερύγιον
σάββατον
σανδάλιον
σάρδιον
σημικίνδιον vel σιμ.
σιτο-μέτριον
σκάνδαλον
σκύ-βαλον
*σουδάριον
σπήλαιον
στάδιον [plur. τὰ-α et οἱ-οι]

στρατό-πεδον
συμ-βούλιον
συμ-πόσιον
σίσ-σημον
σφάγιον
τάλαντον
* τεκμήριον
τελώνιον
τετράδιον
τοπάζιον
τρύβλιον
ὑπο-λήνιον
ὑπο-πόδιον
φόβητρον
φραγέλλιον
φρύγανον
* φυλακτήριον
χαλκο-λίβανον
χειρό-γραφον
* ὠτάριον

ἄκανθα, τά
γενέσια
ἐγ-καίνια
πρωτο-τόκια

ὀστέον, contr. ὀστοῦν.

b) In . . . ς exeuntia (pleraque masc. gen.).

1) . . . ς praec. cons.
ἁγιασμός
ἁγνισμός
ἀγρός
ἀδελφός
ἀετός
αἰγιαλός
ἀμνός
ἀνα-βαθμός
ἀπ-αρτισμός
ἀριθμός
ἁρμός
ἁρπαγμός
ἀρχ-ηγός
ἀπ-ελεγμός
ἀσκός
ἀσπασμός
αὐλός
ἀ-φανισμός
βαθμός
βαπτισμός
βασανισμός
βοηθός
βουνός
βρυγμός
βυθός
βωμός
γε-ωργός
γογγυσμός
δεσμός
δημι-ουργός
δια-λογισμός
δια-μερισμός
διωγμός
δοκός [ἡ]
ἐλεγμός
ἐμ-παιγμός
ἐνιαυτός
ἐν-ταφιασμός
ἐπι-σιτισμός
ζυγός
θερισμός
θησαυρός
θρησκός (vel θρῆσκος)
θυμός
θυρ-ωρός [ὁ, ἡ]
ἰατρός
ἱλασμός
ἱματισμός
ἰουδαϊσμός
καθαρισμός
καιρός
καπνός
καρπός
κατα-κλυσμός
κατ-αρτισμός
κηπ-ουρός
κιβωτός [ἡ]
κιθαρ-ῳδός
κλαυθμός
κονιορτός
κοπετός
κρημνός
λειτ-ουργός
λεπρός
ληνός [ἡ, rarius ὁ]
λιβανωτός
λιμός [ὁ, ἡ]
λογισμός
λοιμός
μαζός
μακαρισμός
μαστός
μερισμός
μηρός
μιασμός
μισθός
μισθωτός
μοιχός
μολυσμός
μυελός
ναός
ν(ε)οσσός
νεφρός
ὁδ-ηγός
ὁδός [ἡ]
ὀδυρμός
οἰκ(ε)ιακός
οἰκ-ουρός [ὁ, ἡ]
οἰκτερισμός
ὀνειδισμός
οὐρανός
ὀφθαλμός
παιδ-αγωγός
παρα-πικρασμός
παρ-οξυσμός
παρ-οργισμός
πειρασμός
πενθερός
πηλός
πορισμός
ποταμός
πυρετός
ῥαντισμός
σαββατισμός
σεισμός
σκηνο-ποιός
σκοπός
σορός [ἡ]
σποδός [ἡ]
σταυρός
στεναγμός
στηριγμός
στρατηγός
σω-φρονισμός
τροφός [ἡ]
τροχός
τυφλός
ὑετός
υἱός [plur. υἱεῖς etc.]
ὑπο-γραμμός
φανός
φαρμακός
φραγμός
φωλεός
φωτισμός
χαλινός
χαλκός
χορός
χρηματισμός
χρυσός
ψαλμός
ψιθυρισμός

ἄμμος
ἄρκος [ὁ, ἡ]
ἄρκτος [ὁ, ἡ]
ἄρτος
βάτος
βάτος [ἡ]
βίβλος
βρόχος
βύσσος [ἡ]
γάμος
γνόφος
γόμος
δόλος
δρόμος
ζόφος
θεο-λόγος
θρόμβος
θρόνος
ἵππος
κάμινος [ὁ, ἡ]
κέδρος [ἡ]
κλάδος
κληρο-νόμος
κόκκος
κόλπος
κόπος
κόρος
κόσμος
λίθος
λόγος
λίκος
λύχνος
μάγος

ματαιο-λόγος
μόσχος
μόχθος
μύλος
νάρδος [ἡ]
νεανίσκος
νεω-κόρος [ὁ, ἡ]
νόμος
νόσος
νότος
ὄγκος
οἰκο-δόμος
οἰκο-νόμος
ὄμβρος
ὄνος [ὁ, ἡ]
ὄρθρος
ὅρκος
ὄχλος
παρθένος [ἡ]
πόνος
πόρνος
πότος
πύργος
ῥάβδος [ἡ]
ῥύπος
σάκκος
σάλος
σκότος
σπόγγος
σπόρος
στάμνος [ὁ, ἡ]
στύλος (vel στῦλος)
συγ-κληρο-νόμος [ὁ, ἡ]
τάφος
τίτλος
τόκος
τόπος
τράγος
τρίβος [ἡ]
τρόμος
τρόπος
τύπος
ὕμνος
ὕπνος
φάγος
φθόγγος
φθόνος
φόβος
φόνος
φόρος
φόρτος
χόρτος
χρόνος

αἶνος
δῆμος
δοῦλος
ἑταῖρος
εὐν-οῦχος
ζῆλος
ἦλος
ἦχος (et ἦχος, ους, τό)
θρῆνος
θρῆσκος (vel θρησκός)
κῆνσος
κῆπος
κλῆρος
κῶμος
λῆρος
λιβερτῖνος libertinus
μῦθος
μῶμος
νῆσος [ἡ]
νῶτος [plur. νῶτα]
οἶκος
οἶνος
πλοῦτος
πῶλος
ῥαβδ-οῦχος
σῖτος
σπῖλος
στῦλος (vel στύλος)
ταῦρος
χοῖρος
χῶρος caurus
ὦμος

ἄβυσσος
ἄγγελος
αἰχμ-άλωτος
ἀμέθυστος [ἡ]
ἄμπελος [ἡ]
ἄνεμος
ἄνθρωπος
ἀντί-τυπος
ἀντί-χριστος
ἀπό-στολος
ἄργυρος
ἀρχ-άγγελος
ἀρχι-συν-άγωγος
ἄψινθος [ἡ]
βάρβαρος
βάσανος [ἡ]
βάτραχος
βήρυλλος [ὁ, ἡ]
βόθυνος
βόρβορος
δάκτυλος
διά-βολος
διά-δοχος
διάκονος
διά-λεκτος [ἡ]
διδάσκαλος
δι-έξοδος [ἡ]
ἐγ-κάθ-ετος [ὁ, ἡ]
εἴς-οδος [ἡ]
ἑκατόντ-αρχος
ἔμ-πορος
ἔξ-οδος [ἡ]
ἔπ-αινος
ἐπί-σκοπος
ἐπί-τροπος
θάνατος
θεό-μαχος
θόρυβος
κάλαμος
καλο-διδάσκαλος [ὁ, ἡ]
κάμηλος [ὁ, ἡ]
κάμιλος
κάμινος [ὁ, ἡ]
κατά-λαλος
κατά-σκοπος
κατ-ήγορος
κέραμος
κίνδυνος
κλίβανος
κόφινος
κράββατος
κρύσταλλος
λίβανος [ὁ, rarius ἡ]
λοίδορος
μάρμαρος [ὁ, ἡ]
ναύ-κληρος
νομο-διδάσκαλος
ὄλεθρος
ὄλυνθος [ἡ]
ὅμιλος
παράδεισος
παρά-κλητος
πάρ-οδος [ἡ]
πόλεμος
ποταμο-φόρητος
πρό-γονος
πρό-δρομος [ὁ, ἡ]
προς-ήλυτος
σάπφειρος [ἡ]
σάρδινος
σίδηρος
σμάραγδος
στέφανος
στομαχός
συκάμινος [ἡ]
σύμ-βουλος
συμ-πρεσβύτερος
συν-αιχμ-άλωτος
σύν-δεσμος
σύν-δουλος
συν-έκ-δημος [ὁ, ἡ]
σύν-τροφος
τάραχος
τράχηλος
τρί-βολος
ὑάκινθος
ὕαλος
ὕσσωπος [ἡ]
φιλό-σοφος
χαλκο-λίβανος [ἡ]
χείμαρ-ρος
χιλί-αρχος
χρυσό-πρασος
ψευδ-άδελφος
ψευδ-απόστολος
ψευδο-διδάσκαλος
ψευδό-χριστος

---

2) . . . ος praec. voc. (non contracta).

ἀνεψιός
θεός [ὁ, ἡ]
θυρεός
ἰός
λαός

βίος
νυμφίος
σκορπίος

ἀγρι-έλαιος
δακτύλιος
δέσμιος
ἔγγυος [ὁ, ἡ]
ἥλιος
καλλι-έλαιος
κύριος
μόδιος modius
σικάριος sicarius

---

3) . . . οῦς (contracta).

νοῦς, πλοῦς } cf. 3 decl.

III. Substantiva tertiae declinationis.

a) In . . . α exeuntia.

αἷμα, . . . ατος, τό
ἅρμα
βῆμα
βλέμμα
βρῶμα
γάλα
γράμμα
δεῖγμα
δέρμα
δόγμα
δόμα
δῶμα
θαῦμα
θρέμμα
καῦμα
κέρμα
κλάσμα
κλέμμα
κλῆμα
κλῖμα vel κλίμα
κρῖμα vel κρίμα
κτῆμα
κτίσμα
κῦμα
λεῖμμα
μῖγμα vel μίγμα
μνῆμα
ὄμμα
πλάσμα
πλέγμα
πνεῦμα
πόμα
πρᾶγμα
πτύσμα
πτῶμα
ῥῆγμα
ῥῆμα
σπέρμα
στέμμα
στίγμα

στόμα
σχῆμα
σχίσμα
σῶμα
τάγμα
τραῦμα
τρῆμα
χρῆμα
χρίσμα vel χρῖσμα
ψεῦσμα

———

ἀ-γνόημα
ἀ-δίκημα
αἴνιγμα
αἴτημα
αἰτίαμα
αἰτίωμα
ἁλίσγημα
ἁμάρτημα
ἀνά-θεμα
ἀνά-θημα
ἀντ-άλλαγμα
ἀντ-από-δομα
ἄντλημα
ἀπ-αύγασμα
ἀπό-κριμα
ἀπο-σκίασμα
ἄρωμα
ἀ-σθένημα
βάπτισμα
βδέλυγμα
βούλημα
γένημα
γέννημα
διά-δημα
δια-νόημα
διά-στημα
διά-ταγμα
δικαίωμα

δι-όρθωμα
δώρημα
ἔγ-κλημα
ἑδραίωμα
ἔκ-τρωμα
ἔν-δειγμα
ἔν-δυμα
ἐν-έργημα
ἔν-ταλμα
ἐξ-έραμα
ἐπ-άγγελμα
ἐπ-ερώτημα
ἐπί-βλημα
ἐπι-κάλυμμα
ζήτημα
ἥττημα
θέλημα
θυμίαμα
ἴαμα
ἱεράτευμα
κάλυμμα
κατά-θεμα
κατά-κριμα
κατά-λειμμα
κατά-λυμα
κατ-ανά-θημα
κατα-πέτασμα
κατά-στημα
κατ-όρθωμα
καύχημα
κέλευσμα
κήρυγμα
κύλισμα
μεσ-ουράνημα
μίασμα
μίσθωμα
νόημα
νόμισμα
νόσημα
οἴκημα

ὁλο-καύτωμα
ὁμοίωμα
ὄνομα
ὅραμα
ὅρμημα
ὀφείλημα
ὀχύρωμα
πάθημα
παρά-πτωμα
περι-κάθαρμα
περίσσευμα
περί-ψημα
πλήρωμα
ποίημα
πολίτευμα
πρό-κριμα
πρός-κομμα
ῥᾳδι-ούργημα
ῥάπισμα
σέβασμα
σκέπασμα
σκήνωμα
στερέωμα
στράτευμα
σύν-τριμμα
τρύπημα
ὑπό-δειγμα
ὑπό-δημα
ὑπό-λειμμα
ὑστέρημα
ὕψωμα
φάντασμα
φίλημα
φρόνημα
φύραμα
χάραγμα
χάρισμα
χόρτασμα.

b) In . . . ι exiens.

μέλι, μέλιτος, τό.

c) In . . . ν exeuntia.

1) . . . αν.

μεγιστάν, μεγιστᾶνος, ὁ
μέλαν, μέλανος, τό

2) . . . ήν.

ἀρχι-ποιμήν, . . . ένος, ὁ
λιμήν
ποιμήν

φρήν, φρενός, ἡ

μήν, μηνός, ὁ

[ἀρήν] ἀρνός, ὁ

3) . . . ίν.

ὠδίν, ὠδῖνος, ἡ

4) . . . ων.

ἀλαζών, . . . ονος, ὁ
ἀρτέμων
ἀρχι-τέκτων
βραχίων
γείτων
δαίμων
εἰκών [ἡ]
ἡγεμών
κανών
σιαγών [ἡ]

σινδών [ἡ]
τέκτων
τρυγών [ἡ]
χαλκηδών
χιών [ἡ]

ἀγών, . . . ωνος, ὁ
αἰών
ἅλων
ἀμπελών
ἀρραβών
ἀρχι-τέκτων

ἀφ-εδρών
ἐλαιών
εὐρ-ακύλων
εὐρυ-κλύδων
καύσων
κεντυρίων centurio
κλύδων
κοιτών
λεγεών vel λεγιών [ἡ] legio
μυλών
νυμφών

πυλών
χειμών
χιτών

ἄρχων, . . . οντος, ὁ
γέρων
δράκων
θεράπων
λέων

κύων, κυνός, ὁ, ἡ.

d) In . . . ξ exeuntia.

ἀλώπηξ, . . . κος
ἄνθραξ
δεσμο-φύλαξ
θώραξ
κήρυξ vel κῆρυξ
κόραξ

πίναξ
πλάξ
σάρξ
σκώληξ
φοίνιξ vel φοῖνιξ
φύλαξ

χάραξ
χοίνιξ vel χοῖνιξ

νύξ, νυκτός

μάστιξ . . . γος

πτέρυξ
φλόξ

θρίξ, τριχός
σαρδόνυξ, . . . χος.

e) In . . . ρ exeuntia.

ὄναρ, . . . ατος, τό
φρέαρ

ἀήρ, ἀέρος
ἀνήρ, ἀνδρός
ἀστήρ, ἀστέρος
γαστήρ, γαστρός
θυγατήρ, θυγατρός
μήτηρ, μητρός

νιπτήρ, νιπτῆρος
πατήρ, πατρός
στατήρ, στατέρος
σωτήρ, σωτῆρος
φωστήρ, φωστῆρος
χαρακτήρ, χαρακτῆρος

χείρ, χειρός, ἡ

πῦρ, πυρός, τό
ψευδό-μαρτυρ, . . υρος, ὁ

ἀλέκτωρ, . . . ορος, ὁ
κατ-ήγωρ
κοσμο-κράτωρ
κτήτωρ

παντο-κράτωρ
πράκτωρ
προ-πάτωρ
ῥήτωρ
σπεκουλάτωρ speculator

ὕδωρ, ὕδατος, τό

f) In . . . ς exeuntia.

1) . . . ας.

ἅλας, . . . ατος, τό
κέρας
κρέας
πέρας
τέρας

γῆρας, γήραος vel γήρεος

ἰκμάς, . . άδος, ἡ
λαμπάς
μυριάς
σπιλάς
στ(ο)ιβάς
χιλιάς

ἱμάς, ἱμάντος, ὁ

2) . . . ης.

βραδυτής, . . ῆτος, ἡ
ἐσθής

σής, σητός, ὁ
ἁγιότης, . . . ητος, ἡ
ἁγνότης
ἀδελφότης
ἀ-δηλότης
ἁδρότης
αἰσχρότης
ἀ-καθάρτης [?]
ἁπλότης
ἀφ-ελότης

γόης [ὁ]
γυμνότης
ἑνότης
εὐθύτης
θειότης
θεότης
ἱκανότης
ἱλαρότης
καθαρότης
ἰσότης
καινότης
κυριότης
λαμπρότης
ματαιότης
μεγαλειότης
νεότης
ὁμοιότης

ὁσιότης
παλαιότης
πιότης
πρᾳότης vel πραΰτης
σεμνότης
σκληρότης
τελειότης
τιμιότης
χρηστότης

3) . . . ις praec. cons.

ἀκρίς, . . ιδος, ἡ
ἀσπίς
ἀτμίς
βολίς

ἐλπίς
ἔρις
θυρίς
ἴασπις
ἶρις
κεφαλίς
λεπίς
μερίς
μοιχαλίς
ὄρνις [ὁ, ἡ]
παγίς
παρ-οψίς
πατρίς
πρεσβῦτις
προ-στάτις
προ-φῆτις
ῥαφίς
ῥυτίς
σανίς
σπυρίς
συγ-γενίς

σφραγίς, ῖδος

χάρις, χάριτος

βάσις, . . εως, ἡ
βρῶσις
γνῶσις
δόσις
ἕξις
θλῖψις vel θλίψις

ἀγαλλίασις
ἀγαν-άκτησις
ἀ-θέτησις
ἄθλησις
αἴνεσις
αἵρεσις
αἴσθησις
ἅλωσις
ἅλυσις [vel ἅ-]
ἀνά-βλεψις
ἀνά-γνωσις
ἀνά-δειξις
ἀν-αίρεσις
ἀνα-καίνωσις
ἀνά-κρισις
ἀνά-λη(μ)ψις
ἀνά-λυσις
ἀνά-μνησις
ἀνά-παυσις
ἀνά-στασις
ἀνά-χυσις
ἀνά-ψυξις
ἄν-εσις
ἄν-οιξις
ἀντ-από-δοσις
ἀντί-θεσις
ἀντί-λη(μ)ψις
ἀπ-άντησις
ἀπ-έκ-δυσις
ἀπό-δειξις
ἀπό-θεσις
ἀπο-κάλυψις
ἀπο-κατά-στασις
ἀπό-κρισις
ἀπό-λαυσις
ἀπο-λύτρωσις
ἀπό-χρησις
αὔξησις
ἄφ-εσις
ἄφ-ιξις
βεβαίωσις
βίωσις
γένεσις
γέννησις
δάμαλις
δέησις
διά-γνωσις
δι-αίρεσις
διά-κρισις
δι-ήγησις
δικαίωσις
δι-όρθωσις
δύναμις
ἔγερσις
ἔκ-βασις
ἐκ-δίκησις
ἐκ-πλήρωσις
ἔκ-στασις
ἔλεγξις
ἔλευσις
ἔν-δειξις
ἐν-δόμησις
ἔν-δυσις
ἐν-θύμησις
ἔν-τευξις
ἐξ-ανά-στασις
ἐπ-αν-όρθωσις
ἔπ-αυλις
ἐπί-γνωσις
ἐπί-θεσις
ἐπί-λυσις
ἐπι-πόθησις
ἐπί-στασις
ἐπι-σύ-στασις
ἐρήμωσις
ἔρθησις
ζήτησις
θέλησις
ἴασις
καθ-αίρεσις
κάκωσις
κατά-βασις
κατά-νυξις
κατά-παυσις
κατ-άρτισις
κατα-σκήνωσις
κατά-σχεσις
κατ-οίκησις
καῦσις
καύχησις
κίνησις
κλάσις
κλῆσις
κοίμησις
κόλασις
κρίσις
κτίσις
κυβέρνησις
κωμό-πολις
λῆ(μ)ψις
λύσις
λύτρωσις
μετά-θεσις
μετά-λη(μ)ψις
μητρό-πολις
μόρφωσις
νέκρωσις
ὁμοίωσις
ὅρασις
ὄρεξις
ὄσφρησις
ὄφις
ὄψις
παν-ήγυρις
παρά-βασις
παρά-δοσις
παρά-κλησις
παρα-τήρησις
πάρδαλις
πάρεσις
πεποίθησις
περί-θεσις
περι-ποίησις
πίστις
ποίησις
πόλις
πορφυρό-πωλις
πόσις
πρᾶξις
πρό-γνωσις
πρό-θεσις
προς-καρτέρησις
πρός-κλησις
πρός-κλισις
πρός-λη(μ)ψις
πρός-χυσις
πρό-φασις
πτόησις
πτῶσις
πύρωσις
πώρωσις
ῥύσις
σεμίδαλις
στάσις
συγ-κατά-θεσις
σύγ-χυσις
συ-ζήτησις
συμ-φώνησις
συν-άντησις
συν-είδησις
σύν-εσις
τάξις
ταπείνωσις
τελείωσις
τήρησις
ὕβρις
ὑπ-άντησις
ὕπ-αρξις
ὑπό-κρισις
ὑπό-μνησις
ὑπό-στασις
ὑπό-τύπωσις
ὑστέρησις
φανέρωσις
φάσις
φρόνησις
φυσίωσις
φύσις
χρῆσις

---

4) . . . αις et . . . εις.
παῖς, παιδός, ὁ, ἡ
κλείς, κλεισός, ἡ

---

5) . . . λς.
ἅλς, ἁλός, ὁ

6) . . . ος.
ἄνθος, ους, τό
βάθος
βάρος
βέλος
βρέφος
γένος
γλεῦκος
δέος
δίψος
ἔδαφος
ἔθνος
ἔθος
εἶδος
ἔλεος [saepius quam ὁ ἔλεος]
ἕλκος
ἔπος
ἔτος
ζεῦγος
ἦθος
ἦχος [et ἦχος, ου, ὁ]
θάρσος
θέρος
ἴχνος
κάρφος
κέρδος
κῆτος
κλέος
κράτος
κτῆνος
μέγεθος
μέλος
μέρος
μῆκος
νέφος
νῖκος
ὄνειδος
ὄξος
ὄρος
ὄφελος
πάθος
πέλαγος
πένθος
πλάτος
πλῆθος
ῥάκος
σκέλος
σκεῦος
σκῆνος
σκότος
στῆθος
στρῆνος
τάχος
τεῖχος
τέλος
τοῖχος
ὕψος
φέγγος
χεῖλος
ψεῦδος
ψῆφος
ψύχος vel ψῦχος

7) . . . υς praec. cons.
ἀχλύς, . . . ύος, ἡ
βότρυς, ὁ
ἰσχύς, ἡ
ἰχθύς, ὁ
ὀσφύς, ἡ
ὀφρύς, ἡ
στάχυς, ὁ
ὗς, ὁ, ἡ

πῆχυς, πήχεως, ὁ

μάρτυς, . . . υρος, ὁ
ψευδό-μαρτυς vel
ψευδο-μάρτυς

χλαμύς, χλαμύδος, ἡ

8) . . . υς praec. voc. (αυς, ευς, ους).
ναῦς, ναός, ἡ

ἁλιεύς, . . έως, ὁ
ἀρχ-ιερεύς
βασιλεύς
βυρσεύς
γναφεύς
γονεύς
γραμματεύς
ἱερεύς
ἱππεύς
κατ-αγγελεύς
κεραμεύς
παν-δοχεύς
φαρμακεύς
φονεύς
χαλκεύς

βοῦς, βοός, ὁ, ἡ
νοῦς, νοός [cf. 2 declin.], ὁ
πλοῦς, πλοός [cf. 2 decl.], ὁ
χοῦς, χοός, ὁ

πούς, ποδός, ὁ

ὀδούς, ὀδόντος, ὁ

οὖς, ὠτός, τό

9) . . . ως.
αἰδώς, αἰδοῦς, ἡ

γέλως, ωτος, ὁ
ἱδρώς, ῶτος, ὁ
φῶς, φωτός, ὁ
χρώς, χρωτός, ὁ

g) In . . . υ exeuntia.

γόνυ, γόνατος, τό
δάκρυ, δάκρυος, τό (vel δάκρυον).

h) In . . . ψ exeuntia.

κώνωψ, κώνωπος, ὁ
λαῖλαψ, λαίλαπος, ἡ
λίψ, λιβός, ὁ
μώλωψ, μώλωπος, ὁ
σκόλοψ, σκόλοπος, ἡ

IV. Indeclinabilia.

ἄλφα, τό
ἰῶτα
Ω

B. Adjectiva.

I. Adjectiva secundae et primae declinationis.

a) In . . . ος (, . . . α vel η), . . . ον exeuntia.

1) Praec. cons.
ἀγαθός
ἀγαπητός
ἁγνός
αἱρετικός
αἰσχρός
ἀληθινός
ἁλυκός
ἁμαρτωλός
ἀμπελ-ουργός
ἀν-εκτός
ἀνωτερικός
ἁπαλός
ἀργός [α-εργος]
ἀρεστός
ἀριστερός
ἀρκετός
ἀρχ-ιερατικός
αὐχμηρός
ἀφρός
γραπτός
γυμνός
δειλός
δεκτός
διδακτικός
διδακτός
δυνατός
ἑβραϊκός
ἐθικός
εἰρηνικός
εἰρηνο-ποιός
ἐκ-λεκτός
ἐλαφρός
ἐλεεινός
ἐλεινός
ἑλληνικός
ἐρυθρός
εὐλογητός
ἐχθρός
ζεστός
θαυμαστός
θνητός
ἱερός
ἱκανός
ἱλαρός
ἰουδαϊκός
ἱππικός
ἰσχυρός
καθαρός
καθ-ημερινός
καινός
κακός
καλός
κενός
κεραμικός
κλητός
κοινός
κοινωνικός
κοινωνός
κοσμικός
κριτικός
κρυπτός
κυλλός
κυριακός
κωρός
λαμπρός
λαξευτός
λειτ-ουργικός
λεπτός
λευϊτικός
λευκός
λιπαρός
λογικός
λοιπός
μακρός
μαλακός
μεστός
μικρός
μουσικός
μυλικός
μωρός
νεκρός
νεωτερικός
νομικός
νωθρός
ξηρός
οἰκ(ε)ιακός
οἰκ-ουργός
ὀκνηρός
ὀνικός
ὀπτός
ὁρατός
ὀρεινός
ὀρθός
ὀρθρινός
ὀρφανός
παθητός
παρα-λυτικός
πατρικός
πεδινός
πεζός
πειθός
πενιχρός
περισσός
πετεινός
πικρός
πιστικός
πιστός
πλαστός
πνικτός
πονηρός
προ-βατικός
προ-φητικός
προϊνός vel πρόϊνος v.
πρωϊνός vel πρώϊνος
πτηνός
πτωχός
πυκνός
πυρρός
ῥυπαρός
ῥωμαϊκός
σαπρός
σαρκικός
σεβαστός
σεμνός
σηρικός
σιτευτός
σιτιστός
σκληρός
σκοτεινός
σκυθρ-ωπός
σοφός
στενός
στυγητός
στωϊκός
συγ-κοινωνός
χωλός
ταπεινός
ταχινός
τυφλός
τυφωνικός
ὑδρός
ὑδρωπικός
ὑφαντός
ὑψηλός
φανερός
φαρμακός
φθαρτός
φθιν-οπωρινός
φοβερός
φυσικός
φωτεινός
χαλεπός
χειρ-αγωγός
χλιαρός
χλωρός
χοϊκός
χρηστός
χριστός
χωλός
ψυχικός
ψυχρός

ἄκρος
ἄλλος
ἀνδρο-φόνος
ἀνθρωπο-κτόνος
ἀργυρο-κόπος
δεξιο-βόλος
δεξιο-λάβος
δι-λόγος
θανατη-φόρος

θεο-μίχος
ἴσος
καρπο-φόρος
μέσος
μογγι-λάλος
μογι-λάλος
μόνος
νόθος
ξένος
ὀλίγος
ὅλος
ὀργίλος
ποικίλος
πλάνος
σπερμο-λόγος
φίλος
φως-φόρος
ψευδο-λόγος

ἄ-γαμος
ἀ-γενεα-λόγητος
ἄ-γναφος
ἄ-γνωστος
ἀ-γράμματος
ἀ-δάπανος
ἄ-δηλος
ἀ-διά-κριτος
ἀ-διά-λειπτος
ἄ-δικος
ἀ-δόκιμος
ἄ-δολος
ἀ-δύνατος
ἄ-ζυμος
ἀ-θέμιτος
ἄ-θεσμος
ἀ-κάθαρτος
ἄ-κακος
ἀκάνθινος
ἄ-καρπος
ἀ-κατά-γνωστος
ἀ-κατα-κάλυπτος
ἀ-κατά-κριτος
ἀ-κατά-λυτος
ἀ-κατά-παστος [?]
ἀ-κατά-παυστος [?]
ἀ-κατά-στατος
ἀ-κατά-σχετος
ἄ-κρατος
ἀ-λάλητος
ἄ-λαλος
ἀλλοτριο-επί-σκοπος
ἀλλό-φυλος
ἄ-λογος
ἄ-λυπος
ἀ-μαράντινος
ἀ-μάραντος
ἀ-μάρτυρος
ἄ-μαχος
ἄ-μεμπτος
ἀ-μετά-θετος
ἀ-μετα-κίνητος
ἀ-μετα-μέλητος
ἀ-μετα-νόητος
ἄ-μετρος
ἀ-μέριμνος
ἀ-μίαντος
ἀμφότερος
ἀ-μώμητος
ἄ-μωμος
ἀν-αίτιος
ἄν-αλος
ἀν-αμάρτητος
ἀν-αντίρ-ρητος
ἀν-άπειρος [?]
ἀνάπηρος
ἀν-απο-λόγητος
ἀν-αρίθμητος
ἀν-έγ-κλητος
ἀν-εκ-δι-ήγητος
ἀν-εκ-λάλητος
ἀν-έκ-λειπτος
ἀν-έν-δεκτος
ἀν-εξ-ερεύνητος
ἀν-εξί-κακος
ἀν-εξ-ιχνίαστος
ἀν-επ-αίσχυντος
ἀν-επί-λη(μ)πτος
ἀν-εύ-θετος
ἀν-ήμερος
ἀνθρωπ-άρεσκος
ἀνθρώπινος
ἀνθ-ύπατος
ἄ-νιπτος
ἀ-νόητος
ἄ-νομος
ἀντί-δικος
ἄν-υδρος
ἀν-υπό-κριτος
ἀν-υπό-τακτος
ἀνώτερος
ἀ-όρατος
ἀ-παίδευτος
ἀ-παρά-βατος
ἀ-παρα-σκεύαστος
ἀ-πείραστος
ἄ-πειρος
ἀπ-ελεύθερος
ἀ-πέραντος
ἀ-περί-τμητος
ἄ-πιστος
ἀπό-βλητος
ἀπό-δεκτος
ἀπό-δημος
ἀπό-κρυφος
ἀπο-συν-άγωγος
ἀ-πρός-ιτος
ἀ-πρός-κοπος
ἄ-πταιστος
ἄρ-ραφος
ἄρ-ρητος
ἄρ-ρωστος
ἀρτι-γέννητος
ἀρχι-τρίκλινος
ἀ-σάλευτος
ἄ-σβεστος
ἄ-σημος
ἄ-σιτος
ἄ-σοφος
ἄ-σπιλος
ἄ-σπονδος
ἀ-στήρικτος
ἄ-στοργος
ἀ-σύμ-φωνος
ἀ-σύν-ετος
ἀ-σύν-θετος
ἄ-τακτος
ἄ-τεκνος
ἄ-τιμος
ἄ-τομος
ἄ-τοπος
αὐθ-αίρετος
αὐστηρός
αὐτό-ματος
αὐτο-κατά-κριτος
αὐτό-φωρος
ἄ-φαντος
ἄ-φθαρτος
ἀ-φιλ-άγαθος
ἀ-φιλ-άργυρος
ἄ-φωνος
ἀ-χάριστος
ἀχειρο-ποίητος
ἄ-χρηστος
ἄ-ψυχος
βαρύ-τιμος
βέβηλος
βλάσ-φημος
βρώσιμος
βύσσινος
δερμάτινος
δευτερό-πρωτος
δῆλος
διά-φορος
δί-δυμος
δί-στομος
δί-ψυχος
δόκιμος
δυς-βάστακτος
δυς-ερμήνευτος
δύς-κολος
δυς-νόητος
ἔγ-κυος
εἰδωλό-θυτος
ἕκαστος
ἔκ-γονος
ἔκ-δηλος
ἔκ-δικος
ἔκ-δοτος
ἔκ-θαμβος
ἔκ-θετος
ἔκ-φοβος
ἐλάχιστος
ἐλαχιστότερος
ἐλεύθερος
ἐλεφάντινος
ἔμ-φοβος
ἔμ-φυτος
ἔν-δικος
ἔν-δοξος
ἔν-νομος
ἔν-νυχος
ἔν-οχος
ἔν-τιμος
ἔν-τρομος
ἔξ-υπνος
ἐξώτερος
ἐπ-άρατος
ἐπι-κατ-άρατος
ἐπί-λοιπος
ἐπί-ορκος
ἐπι-πόθητος
ἐπί-σημος
ἔρημος
ἔσχατος
ἐσώτερος
ἑτερό-γλωσσος
ἕτερος
ἕτοιμος
εὐ-άρεστος
εὔ-θετος
εὔ-θυμος

εὔ-καιρος
εὔ-κοπος
εὐ-μετά-δοτος
εὐ-πάρ-εδρος
εὐ-περί-στατος
εὐ-πρός-δεκτος
εὐ-πρός-εδρος
εὐρύ-χωρος
εὔ-σημος
εὔ-σπλαγχνος
εὔ-φημος
εὐ-χάριστος
εὔ-χρηστος
εὐ-ώνυμος
ἐφεσῖνος
ἐφ-ήμερος
ἡδύ-οσμος
ἥμερος
ἡσύχιος
θανάσιμος
θεο-δίδακτος
θεό-πνευστος
θύϊνος
ἱερό-θυτος
ἱερό-συλος
ἱλαστήριος
ἰσ-άγγελος
ἰσό-τιμος
ἰσό-ψυχος
κακ-οῦργος
καθ-όλικος
κατά-δηλος
κατά-λοιπος
κατ-είδωλος
κατώτερος
κενό-δοξος
κράτιστος
κρίθινος
κόκκινος
λίθινος
λιθό-στρωτος
μέγιστος
μέθυσος
μειζότερος
μεμψί-μοιρος
μέτ-οχος
μον-όφθαλμος
νεό-φυτος
νεώτερος
ξύλινος
ὀκτα-ήμερος
ὀλιγό-πιστος
ὀλιγό-ψυχος
ὁλό-κληρος
ὅμοιος
ὁμό-τεχνος
ὀστράκινος
ὄψιμος
παν-οῦργος
παρά-δοξος
παρα-θαλάσσιος
παρά-σημος
παρ-είς-ακτος
παρ-επί-δημος
πάρ-οικος
πάρ-οινος
παρ-όμοιος
πατρο-παρά-δοτος
περί-εργος
περί-λυπος
περί-οικος
περί-χωρος
πολυ-εύ-σπλαγχνος
πολυ-ποίκιλος
πολύ-σπλαγχνος
πολύ-τιμος
πρεσβύτερος
πρό-δηλος
προ-θέσμιος
πρό-θυμος
πρόϊμος
πρός-καιρος
πρός-πεινος
πρός-φατος
πρότερος
πρώϊμος [= πρόϊμος]
πρωϊος
πρωτό-τοκος
πύρινος
ῥήσιμος
σάρκινος
σητό-βρωτος
σκληρο-τράχηλος
σκωληκό-βρωτος
σμαράγδινος
σπόριμος
στεῖρος
συμ-μέτ-οχος
σύμ-μορφος
σύμ-φορος
σύμ-φυτος
σύμ-φωνος
σύ-ζυγος
τέλειος
τεταρταῖος
τετρά-γωνος
τετρά-μηνος
τομώτερος
τρί-μηνος
τρί-στεγος
τρίχινος
ὑακίνθινος
ὑάλινος
ὕπ-ανδρος
ὑπέρ-ακμος
ὑπερ-ήφανος
ὑπέρ-ογκος
ὑπ-ήκοος
ὑπό-δικος
ὑπο-ζύγιος
ὕστερος
ὕψιστος
φαῦλος
φιλ-άγαθος
φιλ-άδελφος
φίλ-ανδρος
φιλ-άργυρος
φίλ-αυτος
φιλ-ήδονος
φιλό-νεικος
φιλό-ξενος
φιλό-στοργος
φιλό-τεκνος
φλύαρος
φρόνιμος
χειρο-ποίητος
χρυσό-λιθος
ψευδ-ώνυμος
ὠφέλιμος

---

2) Praec. voc. non contracta.

πρᾶος vel πρᾶος

ἐν(ν)εός
στερεός
βλητέος
νέος
ἄ-θεος
ἀν-έλεος
ἀργύρεος
νηφάλεος [vel νηφάλιος]
φιλό-θεος

δεξιός
σκολιός
ἐν-αντίος
μυρίος
ὑπ-εν-αντίος
ἅγιος
ἄγριος
ἀΐδιος
αἴτιος
αἰφνίδιος
αἰώνιος
ἀλλότριος
ἀν-άξιος
ἀν-όσιος
ἄξιος
ἄρτιος
γνήσιος
δέσμιος
δημόσιος
δι-θαλάσσιος
δόλιος
ἑκούσιος
ἐν-άλιος
ἐν-τόπιος
ἐπι-θανάτιος
ἐπι-ούσιος
ἐπ-ουράνιος
ἤπιος
θαυμάσιος
θεμέλιος
ἴδιος
ἱκετήριος
κατα-χθόνιος
κόσμιος
λόγιος
μακάριος
μακρο-χρόνιος
μελίσσιος
μίσθιος
νήπιος
νηφάλιος [vel νηφάλεος]
ὀλέθριος
ὄρθριος
ὅσιος
οὐράνιος
ὄψιος
παρ-άλιος
περι-ούσιος
τίμιος
χρυσο-δακτύλιος

ἀγοραῖος
ἀ-κέραιος

ἀκρο-γωνιαῖος
ἀναγκαῖος
ἀρχαῖος
βέβαιος
βίαιος
δευτεραῖος
δίκαιος
ἑδραῖος
ἰουδαῖος
κραταιός
κρυφαῖος
μάταιος
παλαιός

σπουδαῖος
τεταρταῖος
ὡραῖος

αἴγειος
ἀστεῖος
ἀ-χρεῖος
βασίλειος
γυναικεῖος
ἐπί-γειος
ἐπι-τήδειος
θεῖος
λεῖος

μεγαλεῖος
οἰκεῖος
τέλειος

ἀγαθο-ποιός
κακο-ποιός

ἀ-θῶος
πατρῷος

3) Contracta.

πορφυροῦς (vel πορφύρεος)
σιδηροῦς (vel σιδήρεος)
χαλκοῦς (vel χάλκεος)

ἁ-πλοῦς
δι-πλοῦς
τετρα-πλοῦς
χρυσοῦς

b) In . . . ως, . . . ων exeuntia.

ἀν-ίλεως | ἵλεως

II. Adjectiva tertiae declinationis.

a) In . . . ν exeuntia.

ἄῤῥην vel ἄρσην, ἄῤῥεν, ἄῤῥενος

ἀν-ελεήμων, ον, ονος
ἀ-σχήμων
ἄ-φρων
βελτίων

δεισι-δαίμων
δέον neutr.
ἑκατοντα-πλασίων
ἐλάσσων
ἐλεήμων
ἐπι-στήμων
εὐ-σχήμων
ἥττων

καλλίων
κρείσσων vel κρείττων
μείζων
οἰκτίρμων
ὁμό-φρων
πλείων
πολυ-πλασίων
σώ-φρων

ταπεινό-φρων
φιλό-φρων
χείρων

ἄκων, ουσα, ον
ἑκών

b) In . . . ξ exiens.

ἅρπαξ

c) In . . . ρ exeuntia.

αὐτό-χειρ, . . χειρος

ἀ-μήτωρ, . . ορος
ἀ-πάτωρ

d) In . . . ς exeuntia.

1) . . . ας.

ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, ἅπαντος
ἐνεστώς, . . ῶσα, . . ός
μέγας, μεγάλη, μέγα
μέλας, μέλαινα, μέλαν
πᾶς, πᾶσα, πᾶν

2) . . . ης.

ἀ-βαρής
ἀ-γενής
αἰσχρο-κερδής
ἀ-κλινής
ἀ-κρατής
ἀ-κριβής
ἀληθής
ἀλλο-γενής
ἀ-λυσι-τελής

ἀ-μαθής
ἀν-ωφελής
ἀ-πειθής
ἀ-σεβής
ἀ-σθενής
ἀ-σφαλής
ἀ-φανής
ἀ-ψευδής
δι-αυγής
δια-φανής
δι-ετής
δι-ηνεκής
διο-πετής
ἐγ-κρατής
εἰλι-κρινής
ἑκατοντα-ετής [..έτης]
ἐκ-τενής
ἐμ-φανής
ἐν-δεής
ἐν-εργής
ἐπι-εικής
ἐπι-σφαλής
ἐπι-φανής

εὐ-γενής
εὐ-λαβής
εὐ-πειθής
εὐ-σεβής
ἡμι-θανής
θεο-σεβής
θεο-στυγής
ἱερο-πρεπής
ὁλο-τελής
ὁμοιο-παθής
μεγαλο-πρεπής
μονο-γενής
παν-τελής
περι-κρατής
πολυ-τελής
πρηνής
προ-πετής
προς-φιλής
συγ-γενής
συμ-παθής
τεσσαρακοντα-ετής
ὑγιής
ψευδής

αὐθ-άδης
αὐτ-άρκης
αὐτ-όπτης
γραώδης
δαιμονιώδης
ἑκατοντα-έτης [..ετής]
θεμιώδης
πετρώδης
πλήρης
ποδήρης

πένης, πένητος

3) ... ις.

νῆστις, ι(δ)ος, ὁ, ἡ

4) ... εις.

μηδείς, μηδεμία, μηδέν (vel μηθέν)
οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν (vel οὐθέν)

5) ... υς.

βαθύς, .. εια, .. υ
βαρύς
βραδύς
βραχύς
γλυκύς
εὐθύς
ἥμισυς
θῆλυς
ὀξύς
πάμ-πολυς
πλατύς
πραΰς
ταχύς
τραχύς

πολύς, πολλή, πολύ

6) ... ους.

τετρά-πους, ... ουν, gen. ... οδος

C. Numeralia.

a) Numeralia definita.

1) Cardinalia.

1 εἷς, μία, ἕν
2 δύο
3 τρεῖς, τρία
4 τέσσαρες, τέσσαρα
5 πέντε
6 ἕξ
7 ἑπτά
8 ὀκτώ
9 ἐννέα
10 δέκα
11 ἕν-δεκα
12 δώδεκα vel δεκα-δύο
14 δεκα-τέσσαρες
15 δεκα-πέντε
20 εἴκοσι
30 τριάκοντα
40 τεσσαράκοντα vel τεσσεράκοντα
50 πεντήκοντα
60 ἑξήκοντα
70 ἑβδομήκοντα
80 ὀγδοήκοντα
90 ἐν(ν)ενήκοντα
99 ἐν(ν)ενηκοντα-εννέα
100 ἑκατόν
200 δι-ακόσιοι
300 τρι-ακόσιοι
400 τετρ-ακόσιοι
500 πεντ-ακόσιοι
600 ἑξ-ακόσιοι
1000 χίλιοι
2000 δις-χίλιοι
3000 τρις-χίλιοι
4000 τετρακις-χίλιοι
5000 πεντακις-χίλιοι
7000 ἑπτακις-χίλιοι

2) Ordinalia.

1 πρῶτος
2 δεύτερος
3 τρίτος
4 τέταρτος
5 πέμπτος
6 ἕκτος
7 ἕβδομος
8 ὄγδοος
9 ἔν(ν)ατος
10 δέκατος
11 ἑν-δέκατος
12 δω-δέκατος
14 τεσσαρες-και-δέκατος
15 πεντε-και-δέκατος
(50 πεντηκοστή, ἡ)

3) Adjectiva numeralia.

4 τετρα-πλόος
100 ἑκατοντα-πλασίων

4) Adverbia numeralia.

1 ἅπαξ
2 δίς
3 τρίς
5 πεντάκις
7 ἑπτάκις
70 ἑβδομηκοντάκις

b) Numeralia relativa.

δευτερό-πρωτος ἀμφ-ότερος ἕτερος	ἄλλος ἕκαστος	οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν [οὐθέν]	μηδείς, μηδεμία, μηδέν [μηθέν]

D. Pronomina.

a) Pronomina substantiva.

1) Personalia. ἐγώ - ἡμεῖς σύ - ὑμεῖς [αὐτός]	**2) Reflexiva.** ἐμαυτοῦ σεαυτοῦ ἑαυτοῦ	**3) Reciprocum.** ἀλλήλων **4) Cetera.** δεῖνα	μή-τις μή-τι μή-τι-γε τίς τὶς

b) Pronomina adjectiva.

1) Possessiva. ἐμός - ἡμέτερος σός - ὑμέτερος **2) Demonstrativa** αὐτός ὁ, ἡ, τό ὅ-δε, ἥ-δε, τό-δε	οὗτος, αὕτη, τοῦτο τοι-οῦτος, τοι-αύτη, τοι-οῦτο τοσ-οῦτος τηλικ-οῦτος τοιός-δε, τοιά-δε, τοιόν-δε ἐκεῖνος	**3) Relativa.** ὅς, ἥ, ὅ ὅς-γε ὅς-περ ὅς-τις [gen. ὅτου] ὅσος οἷος οἱος-δη-ποτ-οῦν ἡλίκος	**4) Interrogativa.** τίς πηλίκος ποῖος πόσος ποταπός πότερος

c) Pronomina adverbia.

ποτέ πού πώποτε	πώς τότε	ὁσάκις πόθεν ποσάκις	πότε ποῦ πῶς

E. Verba.

A. Verba in . . . *ειν* exeuntia.

I. Verba in . . . *ειν* praec. vocali exeuntia.

a) Non contracta.

1) . . . ιειν praec. cons.

απο-κυλίειν
δια-πρίειν
ἐγ-χρίειν
ἐπι-χρίειν
ἐσθίειν
κατ-εσθίειν
προς-κυλίειν
συν-εσθίειν
τίειν [= *τίνειν*]
χρίειν

2) . . . αιειν.

ἐκ-καίειν
καίειν
κατα-καίειν
κλαίειν
προς-παίειν
πταίειν

3) . . . ειειν.

ἀνα-σείειν
ἀπο-κλείειν
δια-σείειν
ἐκ-κλείειν
κατα-κλείειν
κατα-σείειν
κλείειν
σείειν
συγ-κλείειν

4) . . . υειν praec. cons.

ἀνα-λύειν
ἀπο-λύειν
ἀρτύειν
βρύειν
δακρύειν
δεικνύειν
δια-κωλύειν
δια-λύειν
δια-νύειν
δύειν
ἐκ-δύειν
ἐκ-λύειν
ἐκ-πτύειν
ἐκ-φύειν
ἐμ-πτύειν
ἐν-δύειν
ἐν-ισχύειν
ἐξ-ισχύειν
ἐπ-εν-δύειν
ἐπι-δύειν
ἐπι-λύειν
ἐπ-ισχύειν
θύειν
ἰσχύειν
καμ-μύειν
καταλύειν
κατ-ισχύειν
κωλύειν
λύειν
μεθύειν
μηνύειν
ὀμνύειν [= *ὀμνύναι*]
παρα-λύειν
παρ-εις-δύειν
περι-ζωννύειν
πτύειν
στρωννύειν [= *στρωννύναι*]
ὑπο-στρωννύειν [= *ὑπο-στρωννύναι*]
φύειν

ἀπ-εκ-δύεσθαι
ῥύεσθαι
ὠρύεσθαι

5) . . . αυειν.

ἀνα-παύειν
ἐπ-ανα-παύειν
θραύειν
κατα-παύειν
παύειν
προς-ψαύειν

συν-ανα-παύεσθαι

6) . . . ευειν.

ἀγγαρεύειν
ἀγρεύειν
αἰχμ-αλωτεύειν
ἀληθεύειν
ἁλιεύειν
ἀνθ-υπατεύειν
βασιλεύειν
βουλεύειν
βραβεύειν
γεύειν
γυμνητεύειν
δεσμεύειν
δια-νεύειν
δια-νυκτερεύειν
δια-πορεύειν
δι-ερμηνεύειν
δι-οδεύειν
δουλεύειν
εἰρηνεύειν
ἐκ-νεύειν
ἐκ-πορνεύειν
ἐμ-βατεύειν
ἐν-εδρεύειν
ἐν-νεύειν
ἐξ-ολοθρεύειν
ἐπι-γαμβρεύειν
ἐπι-νεύειν
ἐπι-σωρεύειν
ἐπ-οπτεύειν
ἑρμηνεύειν
ζηλεύειν
ἡγεμονεύειν
θεραπεύειν
θηρεύειν
θριαμβεύειν
ἱερατεύειν
καπηλεύειν
κατα-βραβεύειν
κατα-δυναστεύειν
κατα-κυριεύειν
κατα-νεύειν
κατα-τορεύειν
κελεύειν
κινδυνεύειν
κυκλεύειν
κυριεύειν
λατρεύειν
μαγεύειν
μαθητεύειν
μεθ-ερμηνεύειν
μεσιτεύειν
μνημονεύειν
μνηστεύειν
μοιχεύειν
νεύειν
νηστεύειν
ὁδεύειν
ὀλοθρεύειν
παγιδεύειν
παιδεύειν
παρ-εδρεύειν
πεζεύειν

περισσεύειν
πιστεύειν
πολιτεύειν
πορεύειν
πορνεύειν
πρεσβεύειν
προ-πορεύειν
προς-αγορεύειν
προς-εδρεύειν
προ-φητεύειν
πρωτεύειν
πτωχεύειν
πυκτεύειν
σαλεύειν
στρατεύειν
συμ-βασιλεύειν
συμ-βουλεύειν
συν-οδεύειν
σωρεύειν
ὑπερ-περισσεύειν
φιλο-πρωτεύειν
φονεύειν
φυτεύειν

ἀντι-στρατεύεσθαι
δια-πραγματεύεσθαι
ἐγ-κρατεύεσθαι
εἰς-πορεύεσθαι
ἐκ-πορεύεσθαι
ἐμ-πορεύεσθαι
ἐπι-πορεύεσθαι
μαντεύεσθαι
παρα-βολεύεσθαι
παρα-βουλεύεσθαι
παρα-πορεύεσθαι
περπερεύεσθαι
πραγματεύεσθαι
προς-πορεύεσθαι
ῥυπαρεύεσθαι
συμ-πορεύεσθαι
χρηστεύεσθαι

---

7) . . . ούειν.

ἀκούειν
ἀπο-λούειν
δι-ακούειν
εἰς-ακούειν
ἐπ-ακούειν
κρούειν
λούειν
παρ-ακούειν
προ-ακούειν
ὑπ-ακούειν

---

b) Contracta.

1) . . . άειν =

α) . . . ᾶν.

ἀγαλλιᾶν
ἀγαπᾶν
ἀλοᾶν
ἀμᾶν
ἀνα-βοᾶν
ἀνα-γεννᾶν
ἀνα-σπᾶν
ἀνα-πηδᾶν
ἀπ-αντᾶν
ἀπατᾶν
ἀπο-πλανᾶν
ἀπο-σπᾶν
ἀπο-τολμᾶν
ἀριστᾶν
ἀροτριᾶν
ἀ-τιμᾶν
ἀφ-ορᾶν
βοᾶν
γελᾶν
γεννᾶν
δαπανᾶν
δειλιᾶν
δια-περᾶν
δια-σπᾶν
δι-ερωτᾶν
ἐᾶν
εἰς-πηδᾶν
ἐκ-δαπανᾶν
ἐκ-κλᾶν
ἐκ-κολυμβᾶν
ἐκ-πηδᾶν
ἐλᾶν [= ἐλαύνειν]
ἐλεᾶν
ἐλ-λογᾶν
ἐμ-πιπλᾶν
ἐμ-φυσᾶν
ἐν-τρυφᾶν
ἐξ-απατᾶν
ἐξ-εραυνᾶν vel ἐξερ-ευνᾶν
ἐπ-ερωτᾶν
ἐπι-βοᾶν
ἐπι-σπᾶν
ἐπι-τιμᾶν
ἐραυνᾶν vel ἐρευνᾶν
ἐρωτᾶν
ἡττᾶν
θυμιᾶν
καθ-ορᾶν
κατα-γελᾶν
κατα-κλᾶν
κατα-ναρκᾶν
κατ-αντᾶν
κατα-στρηνιᾶν
κλᾶν
κοιμᾶν
κολλᾶν
κολυμβᾶν
κομᾶν
κονιᾶν
κοπιᾶν
λικμᾶν
μελετᾶν
μεριμνᾶν
μοιχᾶν
νικᾶν
ξυρᾶν
ὀδυνᾶν
ὁρᾶν
ὁρμᾶν
πειρᾶν
περι-σπᾶν
πιμπρᾶν [= πιμ-πράναι]
πλανᾶν
προ-μελετᾶν
προ-μεριμνᾶν
προ-ορᾶν
προς-δαπανᾶν
προς-δοκᾶν
προς-εᾶν
προς-κολλᾶν
σιγᾶν
σιωπᾶν
σκιρτᾶν
σπᾶν
σπαταλᾶν
στρηνιᾶν
συλᾶν
συν-αντᾶν
συν-θλᾶν
συν-ιστᾶν [= συνι-στάναι]
τελευτᾶν
τιμᾶν
τολμᾶν
τρυγᾶν
τρυφᾶν
ὑπ-αντᾶν
ὑπερ-νικᾶν
φρεν-απατᾶν
χαλᾶν
χολᾶν
ψηλαφᾶν

ἀγαλλιᾶσθαι
αἰτιᾶσθαι
ἐγ-καυχᾶσθαι
ἐμ-βριμᾶσθαι
ἐπ-ακροᾶσθαι
θεᾶσθαι
ἰᾶσθαι
κατα-καυχᾶσθαι
κατ-αρᾶσθαι
καυχᾶσθαι
κτᾶσθαι
μα(σ)σᾶσθαι
μνᾶσθαι [= μιμνή-σκεσθαι]
μυκᾶσθαι
μωμᾶσθαι
πετᾶσθαι
προ-αιτιᾶσθαι

β) . . . = ῆν.

ἀνα-ζῆν
διψῆν
ζῆν
πεινῆν
συ-ζῆν

κατα-χρῆσθαι
συγ-χρῆσθαι
χρῆσθαι

2) . . . έειν = εῖν.

ἀγαθο-εργεῖν et
ἀγαθ-ουργεῖν
ἀγαθο-ποιεῖν
ἀγαν-ακτεῖν
ἀ-γνοεῖν
ἀγρ-αυλεῖν
ἀγρ-υπνεῖν
ἀ-δημονεῖν
ἀ-δικεῖν
ἀ-δυνατεῖν
ἀ-θετεῖν
ἀ-θλεῖν
ἀ-θυμεῖν
αἱμορ-ροεῖν
αἰνεῖν
αἱρεῖν
αἰτεῖν
ἀκολουθεῖν
ἀλλ-ηγορεῖν
ἀ-μελεῖν
ἀνα-ζητεῖν
ἀνα-ζω-πυρεῖν
ἀνα-θεωρεῖν
ἀν-αιρεῖν
ἀνα-φωνεῖν
ἀνα-χωρεῖν
ἀν-οικο-δομεῖν
ἀντι-καλεῖν
ἀντι-λοιδορεῖν
ἀντι-μετρεῖν
ἀντ-οφθαλμεῖν
ἀντλεῖν
ἀπ-αιτεῖν
ἀπ-αλγεῖν
ἀ-πειθεῖν
ἀπειλεῖν
ἀ-πιστεῖν
ἀπο-δημεῖν
ἀπο-κυεῖν
ἀπο-πλεῖν
ἀ-πορεῖν
ἀπο-στερεῖν
ἀπο-στυγεῖν
ἀπο-τελεῖν
ἀπο-χωρεῖν
ἀπ-ωθεῖν

ἀργεῖν [α-εργειν]
ἀριθμεῖν
ἀρκεῖν
ἀ-σεβεῖν
ἀ-σθενεῖν
ἀσκεῖν
ἀ-στατεῖν
ἀ-στοχεῖν
ἀ-σχημονεῖν
ἀ-τακτεῖν
αὐλεῖν
αὐθ-εντεῖν
ἀφ-αιρεῖν
βαρεῖν
βαττο-λογεῖν
βλασ-φημεῖν
βοηθεῖν
βραδυ-πλοεῖν
γαμεῖν
γενεα-λογεῖν
γε-ωργεῖν
γονυ-πετεῖν
γρηγορεῖν
δεῖν [1. ligare, 2. oportere]
δειπνεῖν
δεσμεῖν
δημ-ηγορεῖν
δια-γρηγορεῖν
δι-αιρεῖν
δια-κονεῖν
δια-λαλεῖν
δια-πλεῖν
δια-πονεῖν
δια-πορεῖν
δια-σαφεῖν
δια-τελεῖν
δια-τηρεῖν
διχο-τομεῖν
δοκεῖν
δουλ-αγωγεῖν
δυνατεῖν
δυς-φημεῖν
δωρεῖν
ἐγ-κακεῖν vel ἐν-κ.
ἐγ-καλεῖν
ἐγ-κατ-οικεῖν
εἰρηνο-ποιεῖν
ἐκ-δημεῖν
ἐκ-δικεῖν
ἐκ-ζητεῖν
ἐκ-θαμβεῖν
ἐκ-κακεῖν

ἐκ-κεντεῖν
ἐκ-λαλεῖν
ἐκ-νεῖν
ἐκ-πλεῖν
ἐκ-πνεῖν
ἐκ-τελεῖν
ἐκ-φοβεῖν
ἐκ-χεῖν
ἐκ-χωρεῖν
ἐλαττονεῖν
ἐλεεῖν
ἐλ-λογεῖν
ἐμεῖν
ἐμ-περι-πατεῖν
ἐμ-πνεῖν
ἐν-δημεῖν
ἐν-ειλεῖν
ἐν-εργεῖν
ἐν-ευ-λογεῖν
ἐν-οχλεῖν
ἐν-οικεῖν
ἐξ-αιρεῖν
ἐξ-αιτεῖν
ἐξ-ακολουθεῖν
ἐξ-απορεῖν
ἐξ-ηχεῖν
ἐξ-ομο-λογεῖν
ἐξ-ουδενεῖν vel
ἐξ-ουθενεῖν
ἐξ-ωθεῖν
ἐπ-αινεῖν
ἐπ-αιτεῖν
ἐπ-ακολουθεῖν
ἐπ-αρκεῖν
ἐπι-βαρεῖν
ἐπι-δημεῖν
ἐπι-ζητεῖν
ἐπι-θυμεῖν
ἐπι-καλεῖν
ἐπι-μαρτυρεῖν
ἐπι-ορκεῖν
ἐπι-ποθεῖν
ἐπι-σκοπεῖν
ἐπι-τελεῖν
ἐπι-φωνεῖν
ἐπι-χειρεῖν
ἐπι-χεῖν
ἐπι-χορηγεῖν
ἐπ-οικο-δομεῖν
ἑτερο-διδασκαλεῖν
ἑτερο-ζυγεῖν
εὐ-αρεστεῖν
εὐ-δοκεῖν

εὐ-εργετεῖν
εὐθυ-δρομεῖν
εὐ-θυμεῖν
εὐ-καιρεῖν
εὐ-λογεῖν
εὐ-νοεῖν
εὐ-πορεῖν
εὐ-προς-ωπεῖν
εὐ-σεβεῖν
εὐ-φορεῖν
εὐ-χαριστεῖν
εὐ-ψυχεῖν
ζεῖν
ζητεῖν
ζω-γρεῖν
ζωο-γονεῖν
ζωο-ποιεῖν
ἠχεῖν
θαμβεῖν
θαρρεῖν vel
θαρσεῖν
θεο-μαχεῖν
θεωρεῖν
θηριο-μαχεῖν
θορυβεῖν
θρηνεῖν
θροεῖν
θυμο-μαχεῖν
ἱερο-συλεῖν
ἱερ-ουργεῖν
ἱστορεῖν
καθ-αιρεῖν
κακο-λογεῖν
κακο-παθεῖν
κακο-ποιεῖν
κακ-ουχεῖν
καλεῖν
καλο-ποιεῖν
καρπο-φορεῖν
καρτερεῖν
κατα-βαρεῖν
κατα-δεῖν
κατα-κληρο-δοτεῖν
κατα-κληρο-νομεῖν
κατ-ακολουθεῖν
κατα-λαλεῖν
κατα-μαρτυρεῖν
κατα-νοεῖν
κατα-πατεῖν
κατα-πλεῖν
κατα-ποιεῖν
κατ-αργεῖν
κατ-αριθμεῖν

κατα-σκοπεῖν
κατα-φιλεῖν
κατα-φρονεῖν
κατα-χεῖν
κατ-ευ-λογεῖν
κατ-ηγορεῖν
κατ-ηχεῖν
κατ-οικεῖν
κινεῖν
κληρο-νομεῖν
κοινωνεῖν
κοσμεῖν
κρατεῖν
λαλεῖν
λατομεῖν
λειτ-ουργεῖν
λιθο-βολεῖν
λογο-μαχεῖν
λοιδορεῖν
λυπεῖν
λυσιτελεῖν
μακρο-θυμεῖν
μαρτυρεῖν
μεγαλ-αυχεῖν
μετα-καλεῖν
μετα-κινεῖν
μετα-νοεῖν
μετρεῖν
μετριο-παθεῖν
μισεῖν
μοσχο-ποιεῖν
μυεῖν
ναυ-αγεῖν
νοεῖν
νομο-θετεῖν
νοσεῖν
νου-θετεῖν
ξενο-δοχεῖν
ὁδ-ηγεῖν
ὁδοι-πορεῖν
ὁδοι-ποιεῖν
οἰκεῖν
οἰκο-δεσποτεῖν
οἰκο-δομεῖν
οἰκο-νομεῖν
ὀκνεῖν
ὀλιγωρεῖν
ὁμιλεῖν
ὁμο-λογεῖν
ὀρθο-ποδεῖν
ὀρθο-τομεῖν
ὀχλεῖν
ὀχλο-ποιεῖν
παρα-θεωρεῖν
παρ-αινεῖν
παρα-καλεῖν
παρ-ακολουθεῖν
παρα-νομεῖν
παρα-πλεῖν
παραρ-ρεῖν
παρα-τηρεῖν
παρα-φρονεῖν
παρ-εν-οχλεῖν
παρ-οικεῖν
πατεῖν
πειθ-αρχεῖν
πενθεῖν
περι-αιρεῖν
περι-δεῖν
περι-οικεῖν
περι-πατεῖν
περι-ποιεῖν
περι-φρονεῖν
πλεῖν
πλεον-εκτεῖν
πληρο-φορεῖν
πλουτεῖν
πνεῖν
ποιεῖν
πολεμεῖν
πορθεῖν
προ-αιρεῖν
προ-καλεῖν
προ-νοεῖν
προς-αιτεῖν
προς-απ-ειλεῖν
προς-καλεῖν
προς-καρτερεῖν
προς-κυνεῖν
προς-λαλεῖν
προς-ποιεῖν
προς-φωνεῖν
προς-ωπο-λη(μ)πτεῖν
προ-χειρο-τονεῖν
πτοεῖν
πωλεῖν
ῥεῖν
ῥιπτεῖν
σκοπεῖν
στενο-χωρεῖν
στοιχεῖν
στρατο-λογεῖν
συγ-κακο-παθεῖν
συγ-κακ-ουχεῖν
συγ-καλεῖν
συγ-κινεῖν
συγ-κοινωνεῖν
συγ-χεῖν
συ-ζητεῖν
συ-ζωο-ποιεῖν
συκο-φαντεῖν
συλ-αγωγεῖν
συλ-λαλεῖν
συλ-λυπεῖν
συμ-μαρτυρεῖν
συμ-παθεῖν
συμ-παρα-καλεῖν
συμ-φωνεῖν
συν-αθλεῖν
συν-ακολουθεῖν
συν-αρμο-λογεῖν
συν-δεῖν
συν-επι-μαρτυρεῖν
συν-εργεῖν
συν-ευ-δοκεῖν
συν-ευ-ωχεῖν
συν-ιεῖν [= συν-ιέναι]
συν-οικεῖν
συν-οικο-δομεῖν
συν-ομιλεῖν
συν-ομ-ορεῖν
συν-τελεῖν
συν-τηρεῖν
συν-υπ-ουργεῖν
συ-στοιχεῖν
σω-φρονεῖν
ταλαι-πωρεῖν
τεκνο-γονεῖν
τεκνο-τροφεῖν
τελες-φορεῖν
τελεῖν
τετρ-αρχεῖν
τηρεῖν
τιθεῖν [= τιθέναι]
τιμωρεῖν
τροπο-φορεῖν
τροφο-φορεῖν
ὑδρο-ποτεῖν
ὑμνεῖν
ὑπερ-φρονεῖν
ὑπ-ηρετεῖν
ὑπο-δεῖν
ὑπο-νοεῖν
ὑπο-πλεῖν
ὑπο-πνεῖν
ὑπο-χωρεῖν
ὑστερεῖν
ὑψηλο-φρονεῖν
φθονεῖν
φιλεῖν
φλυαρεῖν
φοβεῖν
φορεῖν
φρονεῖν
φρουρεῖν
φωνεῖν
χαλιν-αγωγεῖν
χειρ-αγωγεῖν
χειρο-τονεῖν
χορ-ηγεῖν
χρονο-τριβεῖν
χωρεῖν
ψευδο-μαρτυρεῖν
ὠφελεῖν

ἀ-καιρεῖσθαι
ἀνθ-ομο-λογεῖσθαι
ἀπ-αρνεῖσθαι
ἀπο-κεῖσθαι
ἀπο-λογεῖσθαι
ἀρνεῖσθαι
ἀφ-ικνεῖσθαι
δεῖσθαι
δι-εν-θυμεῖσθαι
δι-ηγεῖσθαι
δι-ϊκνεῖσθαι
εἰς-καλεῖσθαι
ἐκ-δι-ηγεῖσθαι
ἐν-θυμεῖσθαι
ἐξ-ηγεῖσθαι
ἐπι-μελεῖσθαι
εὐ-λαβεῖσθαι
ἐφ-ικνεῖσθαι
ἡγεῖσθαι
μιμεῖσθαι
ὀρχεῖσθαι
παρ-αιτεῖσθαι
παρα-μυθεῖσθαι
προ-ηγεῖσθαι
προς-δεῖσθαι
φιλο-τιμεῖσθαι
ὠνεῖσθαι

---

3) . . . όειν = οῦν.

ἀκριβοῦν
ἀ-κυροῦν
ἀνα-καινοῦν
ἀνα-κεφαλαιοῦν
ἀνα-νεοῦν
ἀνα-πληροῦν

ἀνα-στατοῦν
ἀνα-σταυροῦν
ἀν-ορθοῦν
ἀντ-ανα-πληροῦν
ἀξιοῦν
ἀπ-αλλοτριοῦν
ἀπο-δεκατοῦν
ἀ-τιμοῦν
ἀφ-ομοιοῦν
ἀφ-υπνοῦν
ἀ-χρειοῦν
βεβαιοῦν
βεβηλοῦν
βιοῦν
δεκατοῦν
δηλοῦν
δικαιοῦν
διπλοῦν
δολιοῦν
δολοῦν
δουλοῦν
δυναμοῦν
ἐκ-πληροῦν
ἐκ-ριζοῦν
ἐλαττοῦν
ἐλευθεροῦν
ἑλκοῦν
εὐ-δυναμοῦν

ἐν-τυποῦν
ἐξ-ουδενοῦν
ἐπι-δι-ορθοῦν
ἐπι-σκηνοῦν
ἐρημοῦν
εὐ-οδοῦν
ζηλοῦν
ζημιοῦν
ζυμοῦν
θανατοῦν
θεμελιοῦν
θυμοῦν
ἱκανοῦν
κακοῦν
κατ-δουλοῦν
κατ-αξιοῦν
κατ-σκηνοῦν
κατ-ιοῦν
καυσοῦν
κενοῦν
κεφαλαιοῦν
κημοῦν
κληροῦν
κοινοῦν
κραταιοῦν
κυκλοῦν
κυριοῦν
λυτροῦν

μαστιγοῦν
ματαιοῦν
μεσοῦν
μεστοῦν
μετα-μορφοῦν
μισθοῦν
μονοῦν
μορφοῦν
νεκροῦν
ὁμοιοῦν
ὀμοῦν [= ὀμνύειν]
πιλαιοῦν
παρα-ζηλοῦν
περι-κυκλοῦν
πιστοῦν
πληροῦν
προ-κυροῦν
προς-ανα-πληροῦν
προς-ηλοῦν
προς-κληροῦν
πυροῦν
πωροῦν
ῥιζοῦν
ῥυποῦν
σαροῦν
σημειοῦν
σθενοῦν
σκηνοῦν

σκοτοῦν
σπαργανοῦν
σπιλοῦν
σταυροῦν
στερεοῦν
στεφανοῦν
στρεβλοῦν
συμ-μορφοῦν
συμ-πληροῦν
συ-σταυροῦν
ταπεινοῦν
ταρταροῦν
τελειοῦν
τεφροῦν
τυφλοῦν
τυφοῦν
ὑπερ-υψοῦν
ὑψοῦν
φανεροῦν
φιμοῦν
φραγελλοῦν
φυσιοῦν
χαριτοῦν
χρυσοῦν

δια-βεβαιοῦσθαι
ἐγ-κομβοῦσθαι

II. Verba in ...ειν praec. muto exeuntia.

a) Soni P.

1) ...βειν.

ἀπο-θλίβειν
δια-τρίβειν
θλίβειν
σέβειν
στίλβειν
συν-θλίβειν
συν-τρίβειν

σέβεσθαι

---

2) ...πειν.

ἀνα-βλέπειν
ἀνα-πέμπειν
ἀνα-τρέπειν
[απ-ειπειν v. aor. 2. def.]
ἀπο-βλέπειν
ἀπο-λείπειν
ἀπο-τρέπειν
βλέπειν
δια-βλέπειν
δια-λείπειν
[εγκ. v. ενκ.]
ἐκ-λάμπειν
ἐκ-λείπειν
ἐκ-πέμπειν
ἐκ-τρέπειν
ἐμ-βλέπειν
ἐν-κατα-λείπεν
ἐν-τρέπειν
ἐπι-βλέπειν
ἐπι-λείπειν
ἐπι-τρέπειν
θάλπειν
κατα-λείπειν
λάμπειν
λείπειν
μετα-πέμπειν
πέμπειν
περι-βλέπειν
περι-λάμπειν
περι-λείπειν
περι-τρέπειν
πρέπειν
προ-βλέπειν
προ-πέμπειν
προ-τρέπειν
σήπειν
συμ-πέμπειν
ὑπο-λείπειν

συν-έπεσθαι

---

3) ...πτειν.

ἀνα-καλύπτειν
ἀνα-κάμπτειν
ἀνα-κόπτειν
ἀνα-κύπτειν
ἀνα-πίπτειν
ἀν-άπτειν

ἀντι-πίπτειν
ἀπο-καλύπτειν
ἀπο-κόπτειν
ἀπο-κρύπτειν
ἀπο-νίπτειν
ἀπο-πίπτειν
ἀπορ-ρίπτειν
ἅπτειν
ἀστράπτειν
βάπτειν
βλάπτειν
[εγκ- v. ενκ-]
ἐκ-κόπτειν
ἐκ-πίπτειν
ἐμ-βάπτειν
ἐμ-πίπτειν
ἐν-κόπτειν
ἐν-κρύπτειν
ἐξ-αστράπτειν
ἐπι-καλύπτειν
ἐπι-πίπτειν
ἐπιρ-ράπτειν
ἐπιρ-ρίπτειν

θάπτειν
καθ-άπτειν
καλύπτειν
κάμπτειν
κατα-καλύπτειν
κατα-κόπτειν
κατα-πίπτειν
κατα-σκάπτειν
κλέπτειν
κόπτειν
κρύπτειν
κύπτειν
νίπτειν
παρα-καλύπτειν
παρα-πίπτειν
παρα-κύπτειν
περι-άπτειν
περι-αστράπτειν
περι-καλύπτειν
περι-κρύπτειν
περι-πίπτειν
πίπτειν
προ-κόπτειν

προς-κόπτειν
προς-πίπτειν
ῥίπτειν
σκάπτειν
συγ-καλύπτειν
συγ-κάμπτειν
συγ-κύπτειν
συμ-πίπτειν
συν-θάπτειν
συν-θρύπτειν
τύπτειν

ἐπι-σκέπτεσθαι

4) ... φειν.

ἀλείφειν
ἀνα-νήφειν
ἀνα-στρέφειν
ἀνα-τρέφειν
ἀπο-γράφειν
ἀπο-στρέφειν
γράφειν
δια-στρέφειν
ἐκ-νήφειν
ἐκ-στρέφειν
ἐκ-τρέφειν
ἐν-τρέφειν
ἐξ-αλείφειν
ἐν-γράφειν
ἐπι-γράφειν
ἐπι-στρέφειν
κατα-στρέφειν
μετα-στρέφειν
νήφειν
προ-γράφειν
στρέφειν
συ-στρέφειν
τρέφειν
τύφειν
ὑπο-στρέφειν

μέμφεσθαι

b) Soni K.

1) ... γειν.

ἄγειν
ἀν-άγειν
ἀντι-λέγειν
ἀπ-άγειν
ἀπο-πνίγειν
ἀπο-φεύγειν
δι-άγειν
δι-αν-οίγειν
δια-φεύγειν
εἰς-άγειν
ἐκ-λέγειν
ἐκ-φεύγειν
ἐξ-άγειν
ἐπ-άγειν
ἐπ-αν-άγειν
ἐπι-λέγειν
ἐπι-συν-άγειν
κατ-άγειν
κατα-λέγειν
[κατα-φαγ- v. κατ-εσθίειν]
κατα-φεύγειν
λέγειν
μετ-άγειν

ὀρέγειν
παρ-άγειν
παρ-εις-άγειν
περι-άγειν
πνίγειν
προ-άγειν
προ-λέγειν
προς-άγειν
στέγειν
συλ-λέγειν
συμ-πνίγειν
συν-άγειν
συν-απ-άγειν
τρώγειν
ὑπ-άγειν
φεύγειν

ἀπο-φθέγγεσθαι
δια-λέγεσθαι
ἐρεύγεσθαι
παρα-λέγεσθαι
φθέγγεσθαι

2) ... κειν.

ἀν-ήκειν
διώκειν
εἴκειν
ἐκ-διώκειν
ἕλκειν
ἐξ-έλκειν
ἐμ-πλέκειν
ἥκειν
καθ-ήκειν
κατα-διώκειν
πλέκειν
στήκειν
τήκειν
[τεκ- v. τίκτειν]
ὑπ-είκειν

3) ... σσειν.

ἀλλάσσειν
ἀνα-πτύσσειν
ἀντι-τάσσειν
ἀπ-αλλάσσειν
ἀπο-κατ-αλλάσσειν
ἀπο-μάσσειν
ἀπο-τάσσειν
ἀπο-τινάσσειν
βδελύσσειν
δι-αλλάσσειν
δια-ταράσσειν
δια-τάσσειν
δια-φυλάσσειν
δι-ορύσσειν
εἱλίσσειν
ἐκ-μάσσειν
ἐκ-πλήσσειν
ἐκ-ταράσσειν
ἐκ-τινάσσειν
ἑλίσσειν
ἐν-τυλίσσειν
ἐξ-ορύσσειν
ἐπι-πλήσσειν
ἐπι-τάσσειν
κατ-αλλάσσειν
κατα-νύσσειν
κηρύσσειν
μετ-αλλάσσειν
νύσσειν
ὀρύσσειν
πατάσσειν

πλάσσειν
πλήσσειν
πράσσειν
προ-κηρύσσειν
προς-τάσσειν
προ-τάσσειν
πτύσσειν
πυρέσσειν
ῥήσσειν
σπαράσσειν
συν-αλλάσσειν
συν-τάσσειν
συ-σπαράσσειν
ταράσσειν
τάσσειν
ὑπο-τάσσειν
φράσσειν
φρίσσειν
φρυάσσειν
φυλάσσειν

ἀνα-τάσσεσθαι
δράσσεσθαι

---

4) . . . χειν (exc. . . . σχειν).

ἀν-έχειν
ἀντ-έχειν
ἀνα-ψύχειν
ἀπ-άγχειν
ἀπ-έχειν
ἀπο-λείχειν
ἀπο-ψύχειν
ἄρχειν
βρέχειν
βρύχειν
εἰς-τρέχειν
ἐκ-ψύχειν
ἐλέγχειν
ἐν-έχειν
ἐξ-ελέγχειν
ἐπ-έχειν
ἐπι-λείχειν
ἐπι-συν-τρέχειν
ἔχειν
κατα-τρέχειν
κατα-ψύχειν
κατ-έχειν
μετ-έχειν
παρ-έχειν
περι-έχειν
περι-τρέχειν
προ-έχειν
προς-αν-έχειν
προς-έχειν
προς-τρέχειν
προ-τρέχειν
προ-υπ-άρχειν
συν-έχειν
συν-τρέχειν
τεύχειν
τρέχειν
ὑπ-άρχειν
ὑπερ-έχειν
ὑπ-έχειν
ὑπο-τρέχειν
ψύχειν
ψώχειν

ἀνα-δέχεσθαι
ἀν-έρχεσθαι
ἀντι-παρ-έρχεσθαι
ἀπ-εκ-δέχεσθαι
ἀπ-έρχεσθαι
ἀπο-δέχεσθαι
δέχεσθαι
δια-δέχεσθαι
δια-κατ-ελέγχεσθαι
δια-μάχεσθαι
δι-εξ-έρχεσθαι
δι-έρχεσθαι
εἰς-δέχεσθαι
εἰς-έρχεσθαι
ἐκ-δέχεσθαι
ἐν-άρχεσθαι
ἐν-δέχεσθαι
ἐξ-έρχεσθαι
ἐπ-αν-έρχεσθαι
ἐπ-εις-έρχεσθαι
ἐπ-έρχεσθαι
ἐπι-δέχεσθαι
ἔρχεσθαι
εὔχεσθαι
κατ-έρχεσθαι
μάχεσθαι
παρα-δέχεσθαι
παρ-εις-έρχεσθαι
παρ-έρχεσθαι
παρ-οίχεσθαι
περι-έρχεσθαι
προ-αν-έρχεσθαι
προ-έρχεσθαι
προς-δέχεσθαι
προς-έρχεσθαι
προς-εύχεσθαι
συν-εις-έρχεσθαι
συν-έρχεσθαι
ὑπο-δέχεσθαι

---

5) . . . σγειν, σκειν et σχειν.

μίσγειν [= μιγνύναι]

ἐπ-ανα-μιμνήσκειν
ἐπι-γινώσκειν
ἐπι-φαύσκειν
ἐπι-φώσκειν
εὑρίσκειν
θνήσκειν
κατα-γινώσκειν
κατ-αναλίσκειν
λάσκειν
μεθύσκειν
μιμνήσκειν
πιπράσκειν
προ-γινώσκειν
προς-αναλίσκειν
συν-απο-θνήσκειν
ὑπο-μιμνήσκειν
φάσκειν

ἱλάσκεσθαι

πάσχειν
προ-πάσχειν
συμ-πάσχειν

---

c) Soni T.

1) . . . δειν.

ᾄδειν
[ειδ- v. def. aor.]
ἐρείδειν
καθ-εύδειν
σπένδειν
σπεύδειν

συν-ήδεσθαι
φείδεσθαι
ψεύδεσθαι

---

2) . . . θειν.

ἔθειν [v. def. perf.]

---

3) . . . ζειν.

α) . . . άζειν.

ἁγιάζειν
ἀγοράζειν
ἀκμάζειν
ἀλαλάζειν
ἀμφιάζειν
ἀνα-βιβάζειν
ἀναγκάζειν
ἀνα-κράζειν
ἀνα-σκευάζειν
ἀνα-στενάζειν
ἀν-ετάζειν
ἀπο-δοκιμάζειν
ἀπο-σκευάζειν
ἀπο-στεγάζειν
ἁρπάζειν
ἀ-τιμάζειν
αὐγάζειν
βαστάζειν
βιάζειν
γυμνάζειν
δαμάζειν
δελεάζειν
δι-αρπάζειν
δι-αυγάζειν
δια-χλευάζειν
δι-στάζειν
διχάζειν
δοκιμάζειν
δοξάζειν
ἐκ-πειράζειν
ἐμ-βιβάζειν
ἐν-δοξάζειν
ἐν-ταφιάζειν

ἐν-υπνιάζειν
ἐξ-αγοράζειν
ἐξ-ετάζειν
ἐξ-ουσιάζειν
ἑορτάζειν
ἐπηρεάζειν
ἐπι-βιβάζειν
ἐπι-σκευάζειν
ἐπι-σκιάζειν
ἐπ-ονομάζειν
ἑτοιμάζειν
ἡσυχάζειν
θαυμάζειν
θηλάζειν
θορυβάζειν
κατα-βιβάζειν
κατα-δικάζειν
κατα-σκευάζειν
κατα-σκιάζειν
κατα-σφάζειν
κατ-εξ-ουσιάζειν
καυτηριάζειν
κολάζειν
κοπάζειν
κράζειν
κραυγάζειν
λιθάζειν
μυωπάζειν
νηπιάζειν
νυστάζειν
ὁμοιάζειν
ὀνομάζειν
παρα-σκευάζειν
παρα-χειμάζειν
παρ-ομοιάζειν
πειράζειν
πιάζειν
πλεονάζειν
προ-βιβάζειν
προ-ετοιμάζειν
πυρράζειν
σινιάζειν
σπουδάζειν
στενάζειν
στυγνάζειν
συμ-βιβάζειν
συν-αρπάζειν
συν-δοξάζειν
συ-στενάζειν
σφάζειν
σχολάζειν
τυρβάζειν
ὑπερ-πλεονάζειν
ὑπο-πιάζειν
ὑπ-ωπιάζεν
φαντάζειν
φράζειν
χειμάζειν
χλευάζειν
χορτάζειν

ἀπ-ασπάζεσθαι
ἀσπάζεσθαι
ἐργάζεσθαι
κατ-εργάζεσθαι
παρα-βιάζεσθαι
παρ-ρησιάζεσθαι
περι-εργάζεσθαι
προς-εργάζεσθαι
σεβάζεσθαι
σεληνιάζεσθαι

β) ... έζειν.

ἀμφ-ιέζειν
πιέζειν

καθ-έζεσθαι
παρα-καθ-έζεσθαι

γ) ...ίζειν praec. cons.

ἁγνίζειν
αἱρετίζειν
αἰχμ-αλωτίζειν
ἁλίζειν
ἀνα-γνωρίζειν
ἀνα-θεματίζειν
ἀνα-καθίζειν
ἀνα-καινίζειν
ἀνδρίζειν
ἀνεμίζειν
ἀπ-ελπίζειν vel *ἀφ-ελπίζειν*
ἀπο-δι-ορίζειν
ἀπο-θησαυρίζειν
ἀπο-κεφαλίζειν
ἀπ-ορφανίζειν
ἀπο-στοματίζειν
ἀπο-χωρίζειν
ἀσφαλίζειν
ἀτενίζειν
ἀ-φανίζειν
ἀφ-ορίζειν
ἀ-φρίζειν
βαπτίζειν
βασανίζειν
βολίζειν
βυθίζειν
γαμίζειν
γεμίζειν
γνωρίζειν
δανίζειν
δειγματίζειν
δια-γνωρίζειν
δια-καθαρίζειν
δια-μερίζειν
δια-σκορπίζειν
δια-φημίζειν
δια-χειρίζειν
δια-χωρίζειν
δι-υλίζειν
δογματίζειν
ἐγγίζειν
ἐγ-καινίζειν
ἐγ-κεντρίζειν
ἐδαφίζειν
ἐθίζειν
ἐκ-γαμίζειν
ἐκ-κομίζειν
ἐκ-μυκτηρίζειν
ἐλπίζειν
ἐμ-φανίζειν
ἐν-ορκίζειν
ἐν-υβρίζειν
ἐξ-αρτίζειν
ἐξ-ορκίζειν
ἐξ-υπνίζειν
ἐπ-αφρίζειν
ἐπι-καθ-ίζειν
ἐπι-στηρίζειν
ἐπι-στομίζειν
ἐρεθίζειν
ἐρίζειν
εὐ-αγγελίζειν
εὐν-ουχίζειν
θεατρίζειν
θερίζειν
θησαυρίζειν
ἱματίζειν
ἰουδαΐζειν
καθαρίζειν
καθ-ίζειν
καθ-οπλίζειν
κατα-θεματίζειν
κατα-κρημνίζειν
κατ-ανα-θεματίζειν
κατα-ποντίζειν
κατ-αρτίζειν
κατα-σφραγίζειν
κατ-οικίζειν
κατ-οπτρίζειν
καυματίζειν
κιθαρίζειν
κολαφίζειν
κομίζειν
κουφίζειν
κρυσταλλίζειν
κτίζειν
λακτίζειν
μακαρίζειν
μαστίζειν
μερίζειν
μετα-σχηματίζειν
μετεωρίζειν
μετ-οικίζειν
μυκτηρίζειν
μυρίζειν
νομίζειν
νοσφίζειν
ξενίζειν
ὀνειδίζειν
ὁπλίζειν
ὀργίζειν
ὀρθρίζειν
ὁρίζειν
ὁρκίζειν
παρα-δειγματίζειν
παρα-καθίζειν
παρ-οργίζειν
πελεκίζειν
περι-καθ-ίζειν
πλουτίζειν
ποτίζειν
πρίζειν [= *πρίειν*]
προ-ελπίζειν
προ-κατ-αρτίζειν
προ-ορίζειν
προς-εγγίζειν
προς-ορμίζειν
προς-οχθίζειν
προς-χειρίζειν
ῥαβδίζειν
ῥαντίζειν
ῥαπίζειν
ῥιπίζειν
σαλπίζειν
σκανδαλίζειν
σκορπίζειν
σκοτίζειν
στηρίζειν
συγ-καθ-ίζειν
συγ-κατα-ψηφίζειν
συγ-κομίζειν

συμ-μερίζειν
συμ-μορφίζειν
συμ-ψηφίζειν
σμυρνίζειν
σοφίζειν
συν-αλίζειν
συ-σχηματίζειν
σφραγίζειν
σχίζειν
σω-φρονίζειν
τραυματίζειν
τραχηλίζειν
τρίζειν
τυμπανίζειν
ὑβρίζειν
φλογίζειν
φορτίζειν
φροντίζειν
φυλακίζειν
φωτίζειν
χρηματίζειν
χρονίζειν

χωρίζειν
ψηφίζειν
ψωμίζειν

ἀγωνίζεσθαι
ἀνα-λογίζεσθαι
ἀντ-αγωνίζεσθαι
ἀπο-φορτίζεσθαι
αὐλίζεσθαι
δαιμονίζεσθαι
δια-λογίζεσθαι
δι-ισχυρίζεσθαι
ἐν-αγκαλίζεσθαι
ἐν-ωτίζεσθαι
ἐπ-αγωνίζεσθαι
κατ-αγωνίζεσθαι
κατα-σοφίζεσθαι
κλυδωνίζεσθαι
λογίζεσθαι
παρα-λογίζεσθαι
προ-ευ-αγγελίζεσθαι
σπλαγχνίζεσθαι

συλ-λογίζεσθαι
συν-αγωνίζεσθαι
χαρίζεσθαι

δ) . . . ίζειν praec. voc.
ἐμ-παίζειν
παίζειν

δανείζειν

χρήζειν

ἐπ-αν-αθροίζειν
συν-αθροίζειν

ε) . . . ύζειν.
γογγύζειν
δια-γογγύζειν
κατα-κλύζειν
ὀλολύζειν

ζ) . . . όζειν, . . . ώζειν.
ὄζειν
δια-σώζειν
σώζειν

---

4) . . . θειν.
ἀλήθειν
ἀνα-πείθειν
[ἔθειν v. verba def.]
ἐμ-πρήθειν
ἔσθειν [= ἐσθίειν]
κνήθειν
νήθειν
πείθειν
πλήθειν [= πιμπλάναι]

---

5) . . . τειν.
τίκτειν [rad. τεκ-]

πέτεσθαι

III. Verba in . . . *ειν* praec. liquido exeuntia.

a) . . . λειν.

1) . . . λειν **praec. voc.**
θέλειν
μέλειν impers.
ὀφείλειν
προς-οφείλειν

βούλεσθαι
μετα-μέλεσθαι

---

2) . . . λλειν.
ἀγγέλλειν
ἀμφι-βάλλειν

ἀνα-βάλλειν
ἀν-αγγέλλειν
ἀνα-θάλλειν
ἀνα-τέλλειν
ἀντι-βάλλειν
ἀπ-αγγέλλειν
ἀπο-βάλλειν
ἀπο-στέλλειν
βάλλειν
δια-βάλλειν
δι-αγγέλλειν
δια-στέλλειν
ἐκ-βάλλειν
ἐμ-βάλλειν
ἐν-τέλλειν
ἐξ-αγγέλλειν

ἐξ-ανα-τέλλειν
ἐξ-απο-στέλλειν
ἐπι-βάλλειν
ἐπι-κέλλειν
ἐπι-στέλλειν
ἐπ-οκέλλειν
κατα-βάλλειν
κατ-αγγέλλειν
κατα-στέλλειν
μέλλειν
μετα-βάλλειν
παρα-βάλλειν
παρ-αγγέλλειν
περι-βάλλειν
προ-βάλλειν
προ-επ-αγγέλλειν

προ-κατ-αγγέλλειν
σκύλλειν
στέλλειν
συμ-βάλλειν
συν-απο-στέλλειν
συ-στέλλειν
τίλλειν
ὑπερ-βάλλειν
ὑπο-βάλλειν
ὑπο-στέλλειν
ψάλλειν

ἅλλεσθαι
ἐξ-άλλεσθαι
ἐφ-άλλεσθαι

---

b) . . . μειν.

ἀπο-νέμειν
γέμειν
δια-νέμειν

[δρεμ- v. τρέχειν]
[περι-δρεμ- v. περιτρέχειν]

[προς-δρεμ- v. προςτρέχειν]
τρέμειν

[καμ- v. κάμνειν]
[περι-τεμ-, συν-τεμ- v. -τέμνειν]

c) . . . νειν.

1) . . . άνειν.

ἁμαρτάνειν
ἀνα-λαμβάνειν
ἀντι-λαμβάνειν
ἀπο-λαμβάνειν
αὐξάνειν
βλαστάνειν
ἐκ-λανθάνειν
ἐν-τυγχάνειν
ἐπι-λαμβάνειν
ἐπι-τυγχάνειν
θιγγάνειν
κατα-λαμβάνειν
κατα-μανθάνειν
λαμβάνειν
λανθάνειν
λαγχάνειν
μανθάνειν
μεθ-ιστάνειν
μετα-λαμβάνειν
ὀπτάνειν
παρα-λαμβάνειν
παρα-τυγχάνειν
παρ-ιστάνειν
προ-αμαρτάνειν
προς-λαμβάνειν
προ-φθάνειν
συλ-λαμβάνειν
συμ-παρα-λαμβάνειν
συμ-περι-λαμβάνειν
συν-αυξάνειν
συν-ιστάνειν
συν-τυγχάνειν
τυγχάνειν
ὑπερ-αυξάνειν
ὑπερ-εν-τυγχάνειν
ὑπο-λαμβάνειν
ὑπο-λιμπάνειν
φθάνειν

αἰσθάνεσθαι
ἐπι-λανθάνεσθαι
πυνθάνεσθαι
συν-αντι-λαμβάνεσθαι

2) . . . ένειν.

ἀνα-μένειν
δια-μένειν
ἐμ-μένειν
ἐπι-μένειν
κατα-μένειν
κένειν
παρα-μένειν
περι-μένειν
προς-μένειν
συμ-παρα-μένειν
ὑπο-μένειν

3) . . . ίνειν praec. cons.

ἀνα-κλίνειν
ἀνα-κρίνειν
ἀπο-κρίνειν
ἀπο-τίνειν
δια-κρίνειν
ἐγ-κρίνειν
ἐκ-κλίνειν
ἐπι-κρίνειν
κατα-κλίνειν
κατα-κρίνειν
κατα-πίνειν
κλίνειν
κρίνειν
πίνειν
προς-κλίνειν
συγ-κρίνειν
συμ-πίνειν
συν-ωδίνειν
τίνειν
ὠδίνειν

ἀντ-απο-κρίνεσθαι
ἀπο-γίνεσθαι
γίνεσθαι
δια-γίνεσθαι
ἐπι-γίνεσθαι
παρα-γίνεσθαι
προ-γίνεσθαι
συμ-παρα-γίνεσθαι
συν-υπο-κρίνεσθαι
ὑπο-κρίνεσθαι

4) . . . αίνειν.

ἀνα-βαίνειν
ἀνα-φαίνειν
ἀπο-βαίνειν
ἀσαίνειν
βασκαίνειν
δια-βαίνειν
ἐκ-βαίνειν
ἐμ-βαίνειν
ἐπι-βαίνειν
ἐπι-φαίνειν
εὐ-φραίνειν
θερμαίνειν
κατα-βαίνειν
κερδαίνειν
λευκαίνειν
μαραίνειν
μετα-βαίνειν
μιαίνειν
μωραίνειν
ξηραίνειν
παρα-βαίνειν
παρα-πικραίνειν
πικραίνειν
ποιμαίνειν
προ-βαίνειν
προς-ανα-βαίνειν
ῥυπαίνειν
σαίνειν
σημαίνειν
συγ-κατα-βαίνειν
συμ-βαίνειν
συν-ανα-βαίνειν
ὑγιαίνειν
ὑπερ-βαίνειν
ὑφαίνειν
φαίνειν

ἐμ-μαίνεσθαι
λυμαίνεσθαι
μαίνεσθαι

5) . . . είνειν.

ἀπο-κτείνειν
ἐκ-τείνειν
ἐπ-εκ-τείνειν
παρα-τείνειν
προ-τείνειν
ὑπερ-εκ-τείνειν

6) . . . ύνειν.

αἰσχύνειν
ἀμύνειν
ἀπο-πλύνειν
βαθύνειν
βαρύνειν
βραδύνειν
δύνειν
ἐκ-χύνειν
ἐν-δύνειν
εὐθύνειν
κατα-βαρύνειν
κατ-αισχύνειν
κατ-ευθύνειν
μεγαλύνειν
μηκύνειν
μολύνειν
παρ-οξύνειν
παρ-οτρύνειν
παχύνειν
πλατύνειν
πληθύνειν
πλύνειν
σκληρύνειν
συγ-χύνειν
ὑπερ-εκ-χύνειν

ἐπ-αισχύνεσθαι

7) . . . αύνειν.

ἀπ-ελαύνειν
ἐλαύνειν
συν-ελαύνειν

8) . . . νειν praec. cons.

δάκνειν [rad. δακ-]
κάμνειν [rad. καμ-]
περι-τέμνειν, συν-τέμνειν [rad. τεμ-]

d) . . . ρειν.

αἴρειν
ἀνα-φέρειν
ἀπ-αίρειν
ἀπο-φέρειν
δέρειν
δια-σπείρειν
δια-φέρειν
δια-φθείρειν
δι-εγείρειν
ἐγείρειν
εἰρ- v. verba def. b, ε
εἰς-φέρειν
ἐκ-καθαίρειν
ἐκ-φέρειν
ἐξ-αίρειν
ἐξ-εγείρειν
ἐπ-αίρειν
ἐπ-εγείρειν
ἐπι-σπείρειν
ἐπι-φέρειν
ἱμείρειν
καθαίρειν
κατα-σύρειν
κατα-φέρειν
κατα-φθείρειν
κείρειν
μετ-αίρειν
οἰκτείρειν
παρα-φέρειν
παρ-εις-φέρειν
περι-πείρειν
περι-φέρειν
προς-φέρειν
προ-φέρειν
πτύρειν
σπείρειν
συγ-χαίρειν
συμ-φέρειν
συν-αίρειν
συν-εγείρειν
σύρειν
ὑπερ-αίρειν
ὑπο-φέρειν
φέρειν
φθείρειν
χαίρειν

δια-μαρτύρεσθαι
ὁμείρεσθαι
μαρτύρεσθαι
προ-μαρτύρεσθαι

B. Verba in . . . *ναι* exeuntia.

a) . . . άναι.

ἀν-ιστάναι
ἐμ-πιμπλάναι
ἐξ-ιστάναι
ἐπ-αν-ιστάναι
ἐφ-ιστάναι
ἱστάναι
καθ-ιστάναι
κατ-εφ-ιστάναι
κιχράναι
μεθ-ιστάναι
ὀνινάναι
παρ-ιστάναι
περι-ιστάναι
πιμπλάναι
προ-ιστάναι
συμ-φάναι
συν-εφ-ιστάναι
συν-ιστάναι
φάναι

ἐπίστασθαι
κρέμασθαι

b) . . . έναι.

εἰδέναι [οἶδα]
ἐξ-ιέναι
ἐπ-ιέναι
ἐπι-τιθέναι
καθ-ιέναι
κατα-τιθέναι
μετα-τιθέναι
παρα-τιθέναι
παρ-ιέναι
περι-τιθέναι
προ-τιθέναι
προς-ανα-τιθέναι
προς-τιθέναι
συγ-κατα-τιθέναι
συν-επι-τιθέναι
συν-ιέναι [σύν-ειμι]
συν-ιέναι [συν-ίημι]
συν-τιθέναι
τιθέναι
ὑπο-τιθέναι

c) . . . εἶναι.

ἀπ-εῖναι
εἶναι
ἐν-εῖναι
ἐξ-εῖναι
παρ-εῖναι
συμ-παρ-εῖναι
συν-εῖναι

ἀνά-κεισθαι
ἀντί-κεισθαι
ἐπί-κεισθαι
κατά-κεισθαι
κεῖσθαι
περί-κεισθαι
περί-κεισθαι
πρό-κεισθαι
συν-ανά-κεισθαι

d) . . . ῆναι.

χρῆναι

καθ-ῆσθαι
συγ-καθ-ῆσθαι

e) . . . όναι.

ἀνα-διδόναι
ἀπο-διδόναι
ἀντ-απο-διδόναι
δια-διδόναι
διδόναι
ἐκ-διδόναι
ἐπι-διδόναι
μετα-διδόναι
παρα-διδόναι
προ-διδόναι

f) . . . ύναι.

ἀμφι-εννύναι
ἀνα-δεικνύναι
ἀνα-ζωννύναι
ἀπο-δεικνύναι
ἀπ-ολλύναι
δια-ζωννύναι
διαρ-ρηγνύναι
ἐκ-πεταννύναι
ἐν-δεικνύναι
ζωννύναι
κατ-αγνύναι
κατα-στρωννύναι
κεραννύναι
κορεννύναι
κρεμαννύναι
μιγνύναι
ὀμνύναι
περιρ-ρηγνύναι
πηγνύναι
προς-πηγνύναι
προς-ρηγνύναι
ῥηγνύναι
ῥωννύναι
σβεννύναι vel ζβενν.
στρωννύναι
συγ-κεραννύναι
συ-ζευγνύναι
συν-ανα-μιγνύναι
συν-απ-ολλύναι
ὑπο-δεικνύναι
ὑπο-ζωννύναι
ὑπο-στρωννύναι

C. Verba defectiva.

a) Aoristi.

ἀντ-ειπεῖν [v. λέγειν]
ἀπ-ειπεῖν
εἰπεῖν
προ-ειπεῖν
ἀπ (vel ἀφ) -ιδεῖν [v. ὁρᾶν]
ἰδεῖν
ἐπ-ιδεῖν
προ-ιδεῖν
συν-ιδεῖν
ὑπερ-ιδεῖν
ἐνεγκεῖν [v. φέρειν]
συμ-φαγεῖν, φαγεῖν [v. ἐσθίειν]
ἑλεῖν, ἐξ-ελεῖν [v. αἱρεῖν]
λακῆσαι v. λάσκειν

b) Futuri.

ἐρεῖν [v. λέγειν]
οἴσεσθαι [v. φέρειν]
ὄψεσθαι [v. ὁρᾶν]

c) Perfecti.

εἰωθέναι
εἰρηκέναι [v. λέγειν]

D. Varia, quae in verbis notanda sunt.

ἔνι pro ἔν-εστιν
ἔξιν pro ἐξ-εστιν
ὄφελον pro ὤφελον
οἶμαι pro οἴομαι

F. Adverbia.

a) In τ . . . ως exeuntia.

ἁγνῶς
ἀ-δήλως
ἀ-δια-λείπτως
ἀ-δίκως
αἰσχρο-κερδῶς
ἀ-καίρως
ἀ-κριβῶς
ἀ-κωλύτως
ἀληθῶς
ἄλλως
ἀ-μέμπτως
ἀναγκαστῶς
ἀν-αντιρ-ρήτως
ἀν-αξίως
ἀ-νόμως
ἀξίως
ἀ-περι-σπάστως
ἁπλῶς
ἀπο-τόμως
ἀ-προσ-ωπο-λήμπτως
ἀσμένως
ἀ-σφαλῶς
ἀ-σώτως
ἀ-τάκτως
ἀ-φόβως
βαθέως
βαρέως
γνησίως
δεινῶς
δικαίως
δυς-κόλως
ἐθνικῶς
ἑκουσίως
ἐκ-περισσῶς
ἐκ-τενῶς
ἐπι-μελῶς
ἐσχάτως
ἑτέρως
ἑτοίμως
εὐ-αρέστως
εὐθέως
εὐ-θύμως
εὐ-καίρως
εὐ-σεβῶς
εὐ-σχημόνως
εὐ-τόνως
ἡδέως
ἰουδαϊκῶς
ἴσως
κακῶς
καλῶς
κενῶς
λαμπρῶς
μακρο-θύμως
μεγάλως
μετρίως
μηδαμῶς
νομίμως
νουν-εχῶς
ὀλίγως
ὅλως
ὁμοίως
ὁμο-λογουμένως
ὅμως
ὄντως
ὀρθῶς
ὁσίως
οὐδαμῶς
οὕτω(ς)
πάντως
παρα-πλησίως
περισσοτέρως
περισσῶς
πικρῶς
πλουσίως
πνευματικῶς
πολυ-μερῶς
πολυ-τρόπως
προ-θύμως
προ-σφάτως
ῥητῶς
σπουδαίως
συν-τόμως
σφοδρῶς
σωματικῶς
σωφρόνως
ταχέως
τελείως
τηλ-αυγῶς
τυπικῶς
ὑπερ-βαλλόντως
ὑπερ-εκ-περισσῶς
ὑπερ-περρισσῶς
φανερῶς
φειδομένως
φιλ-ανθρώπως
φιλο-φρόνως
φρονίμως
φυσικῶς
ὡς-αύτως

b) Cetera. (Cf. Numeralia C. a. 4.)

ἀεί
ἀλλαχόθεν
ἀλλαχοῦ
ἅμα
ἄν
ἀντι-κρύ
ἀντι-πέραν
ἄνω
ἄνωθεν
ἀπ-άρτι
ἀπ-έναντι
ἄρα
ἄρτι
ἆσσον
αὔριον
αὐτοῦ
ἄφνω
γέ
δεῦρο
δεῦτε
δή
δή-ποτε
δή-που
δια-παντός
δωρεάν
ἐάν [= ἄν]
ἑβραϊστί
ἐγγύς
ἐγγύτερον
εἰκῇ
εἶτα
ἑκάστοτε
ἐκεῖ
ἐκεῖθεν
ἐκεῖσε
ἔκ-παλαι
ἐκτός
ἑλληνιστί
ἔμ-προσθεν
ἔν-αντι
ἐν-θάδε
ἔνθεν
ἐν-τεῦθεν
ἐντός
ἐξ-αίφνης
ἐξ-άπινα
ἐξ-αυτῆς
ἑξῆς
ἔξω
ἔξωθεν
ἐπ-άναγκες
ἐπ-άνω
ἐπ-αύριον
ἐπ-αυτο-φώρῳ
ἔπ-ειτα
ἐπ-έκεινα
ἔσω
ἔσωθεν
ἔτι
εὖ
εὐθύς
ἐφ-άπαξ
ἐχθές
ἤδη

ἥδιστα
καθ-εξῆς
καθ-ημέραν
καθ-όλου
καθ-ώς
καθ-ώς-περ
καθ-ότι
κατα-μόνας
κατ-έν-αντι
κατ-εν-ώπιον
κατ-ιδίαν
κάτω
κατωτέρω
κομψότερον
κρυφῇ
κυκλόθεν
κύκλῳ
λάθρα
λίαν
λυκαονιστί
μακράν
μακρόθεν
μάλιστα
μᾶλλον
μάτην
μεταξύ
μετ-έπ-ειτα
μέχρι(ς)
μή
μή-γε
μη-δέ
μη-δέ-πω
μη-δέ-ποτε
μη-κ-έτι
μή-που
μή-πω
μόγις
μόλις
νῦν
νυνί
νυχθ-ήμερον
ὁμο-θυμαδόν
ὁμοῦ
ὄπισθεν
ὀπίσω
οὐ(κ), οὐχ, οὐχί
οὐ-δέ
οὐ-δέ-ποτε
οὐ-δέ-πω
οὐκ-έτι
οὔ-πω
οὐρανόθεν
οὕτω [vel οὕτως]
ὀψέ
παιδιόθεν
πάλαι
πάλιν
παμ-πληθεί
παν-οικ(ε)ί
πανταχῇ
πανταχόθεν
πανταχοῦ
πάντη
πάντοθεν
πάντοτε
παρα-πλήσιον
παρ-αυτίκα
παρα-χρῆμα
παρ-εκτός
πεζῇ
περαιτέρω
πέραν
πέριξ
πέρυσι
πλεῖον vel πλέον
πλήν
πλησίον
πολλάκις
πόρρω
πόρρωθεν
πρωΐ
ῥοιζηδόν
ῥωμαϊστί
σήμερον
σφόδρα
σχεδόν
τα-νῦν
τάχα
τάχιον
τάχιστα
ταχύ

G. Conjunctiones.

ἀλλά
ἄν [= ἐάν]
ἄρα
γάρ
δέ
δια-τί
δι-ό
δι-ό-περ
δι-ό-τι
ἐάν
ἐάν-περ
εἰ
εἴ-γε
εἴ-περ
εἴ-πως
εἴ-τε
ἐπ-άν
ἐπ-εί
ἐπει-δή
ἐπει-δή-περ
ἐπεί-περ
ἕως
ἤ
ἡνίκα
ἤ-περ
ἤ-τοι
ἵνα
ἱνα-τί
καθ-ό
καθ-ά
καθ-ά-περ
καί
καί-γε
καί-περ
καί-τοι
καί-τοι-γε
κἄν
μέν
ὅ-θεν
ὅ-πως
ὅτ-αν
ὅ-τε
ὅ-τι
μεν-οῦν
μεν-οῦν-γε
μέν-τοι
μή
μήν
μέχρις
μή-ποτε
μή-πω
μή-πως
μή-τε
ὁ-πότε
ὅ-που
οὐκ-οῦν
οὖν
οὔ-τε
πέρ
πρίν
τέ
τοι-γαρ-οῦν
τοί-γε
τοί-νυν
ὡς
ὡς-εί
ὥς-περ
ὡς-περ-εί
ὥσ-τε

H. Praepositiones.

ἀνά
ἄνευ
ἀντί
ἀπό
ἄτερ
ἄχρι(ς)
διά (conjunctum cum γέ: διά-γε)
εἵνεκεν
εἰς
ἐκ
ἐν
ἕνεκα
ἐν-ώπιον
ἐξ
ἐπί
κατά
μετά
μέχρι(ς)

παρά
παρ-εκτός
περί
πρό
πρός
σύν
ὑπέρ
ὑπό

Compositae inveniuntur:

ἀντ-ανα-
ἀντ-απο-
ἀντι-δια-
ἀντι-κατα-
ἀντι-παρα-
ἀπο-δια-
ἀπ-εκ-
ἀπο-κατα-
ἀπο-συν-
δια-κατα-
δια-παρα-
ἐξ-ανα-
ἐξ-απο-
ἐπ-ανα-
ἐπ-εις-
ἐπ-εκ-
ἐπ-εν-
ἐπι-δια-
ἐπι-κατα-
ἐπι-συν-
κατ-ανα-
κατ-εξ-
παρα-δια-
παρα-κατα-
παρ-εις-
παρ-εν-
παρ-επι-
προ-εν-
προ-επι-
προ-κατα-
προς-ανα-
συγ-κατα-
συμ-μετα-
συμ-παρα-
συμ-περι-
συν-ανα-
συν-αντι-
συν-απο-
συν-εις-
συν-εκ-
συν-επι-
ὑπερ-εν-
ὑπερ-εκ-

J. Interjectiones earumque similia.

ἀββᾶ אַבָּא
ἄγε
ἀλληλούϊα הַלְלוּ־יָהּ
ἀμήν אָמֵן
ἔα
ἐλωΐ syr. = אֵלִי
ἔφφαθα אֶתְפַּתַח
εὖ-γε
ἠλί vel ἡλί = ἐλωΐ
ἦ μήν
ἰδέ
ἰδού
κορβᾶν קָרְבָּן
ναί
νή
οὐά
οὐαί
ὦ

K. Nomina propria cum derivatis.

I. Nomina propria.

a) . . . α.

1) Personarum.
Ἀβιά, ὁ אֲבִיָּה vel אֲבִיָּהוּ
Ἀσά, ὁ אָסָא
Ζαρά, ὁ זֶרַח
Θάρα, ὁ תֶּרַח
Ἰαννά, ὁ [vel Ἰανναί]
Ἰούδα, ὁ יְהוּדָה
Μαθουσάλα s. -σαλά, ὁ מְתוּשֶׁלַח
Ματταθά, ὁ [vel Ματταθίας] מַתָּה

Μελεά, ὁ [= Μελεᾶς]
Μεννά, ὁ [=Μαϊνάν]
Ῥησά, ὁ
Σαλά, ὁ [=Σίλας] שֶׁלַח

———

Ἄννα, ας, ἡ חַנָּה
Ἀπφία, ας, ἡ Appia
Δρουσίλλα, ης, ἡ Drusilla
Εὕα, ας, ἡ חַוָּה
Εὐ-οδία, ας, ἡ
Ἰουλία, ας, ἡ Julia
Ἰωάννα, ης, ἡ יוֹחָנָן [v. Ἰωάννης]
Κλαυδία, ας, ἡ Claudia
Κυρία, ας, ἡ
Λυδία, ας, ἡ
Μάρθα, ας, ἡ מַרְתָּא
Μαρία, ας, ἡ [vel Μαριάμ] מִרְיָם
Πρίσκα vel Πρισκίλλα, ης, ἡ
Ῥεβέκκα, ης, ἡ רִבְקָה
Σάρρα, ας, ἡ שָׂרָה
Σουσάννα, ης, ἡ שׁוֹשַׁנָּה
Ταβιθά, ἡ טְבִיתָא
Τρύφαινα, ης, ἡ
Τρυφῶσα, ης, ἡ

2) Locorum.

Ἄλασσα, ἡ
Ἀντιόχεια, ας, ἡ
Ἀπολλωνία, ας, ἡ
Ἀραβ(ε)ία, ας, ἡ
Ἀριμαθαία, ας, ἡ רָמָה
Ἀσία, ας, ἡ
Ἀττάλεια, ας, ἡ
Ἀχαΐα, ας, ἡ
Βέροια, ας, ἡ
Βηθαβαρά, ᾶς, ἡ בֵּית עֲבָרָה
Βηθανία, ἡ בֵּית הִינֵי
Βηθεσδά, ᾶς, ἡ בֵּית חֶסְדָּא
Βηθσαϊδά, ἡ
Βιθυνία, ας, ἡ
Γαββαθᾶ, ἡ גַּבְּתָא
Γάζα, ης, ἡ עַזָּה
Γαλατία, ας, ἡ
Γαλιλαία, ας, ἡ
Γολγοθά גֻּלְגָּלְתָּא
Γόμορρα, ας, ἡ et ων, τά עֲמֹרָה
Δαλμανουθά, ἡ
Δαλματία, ας, ἡ
Θυάτειρα, ων, τά (semel ας, ἡ)
Ἰδουμαία, ας, ἡ
Ἱεροσόλυμα, ων, τά [= Ἱερουσαλήμ] יְרוּשָׁלַם
Ἰουδαία, ας, ἡ יְהוּדָה
Ἰταλία, ας, ἡ, Italia
Ἰτουραία, ας, ἡ
Καισαρεία, ας, ἡ, Caesarea
Κανᾶ, ἡ
Καππαδοκία, ας, ἡ
Καῦδα, ης, ἡ
Κιλικία, ας, ἡ
Λαοδικεία, ας, ἡ
Λασαία vel Λασέα, ας, ἡ
Λύδδα, ης, ἡ vel ων, τά
Λυκαονία, ας, ἡ
Λυκία, ας, ἡ
Λύστρα, ας, ἡ vel ων, τά
Μαγδαλά [מִגְדַּל־אֵל?]
Μακεδονία, ας, ἡ
Μεσο-ποταμία, ας, ἡ
Μύρα, ων, τά
Μυσία, ας, ἡ
Παμ-φυλία, ας, ἡ
Πάταρα, ων, τά
Πισιδία, ας, ἡ
Ῥαμᾶ, ἡ רָמָה
Σαμάρεια, ας, ἡ שֹׁמְרוֹן
Σάρεπτα, ων, τά צָרְפַת
Σελεύκεια, ας, ἡ
Σινᾶ, τό סִינַי (Josephus: τὸ Σιναῖον [ὄρος])
Σμύρνα, ης, ἡ
Σόδομα, ων, τά סְדֹם
Σπανία, ας, ἡ
Συρία, ας, ἡ
Φιλαδέλφεια, ας, ἡ
Φρυγία, ας, ἡ

b) . . . β.

Ἀμιναδάβ, ὁ עַמִּינָדָב
Βεελζεβούβ בַּעַל־זְבוּב [cf. Βεελζεβούλ]
Ἰακώβ, ὁ [vel Ἰάκωβος] יַעֲקֹב
Ἰώβ, ὁ אִיּוֹב
Ῥαάβ vel Ῥαχάβ, ἡ רָחָב (Josephus: Ῥαχάβη, ης, ἡ.)

c) . . . γ.

Γώγ, ὁ גּוֹג
Μαγώγ, ὁ מָגוֹג

d) . . . δ.

Ἀβιούδ, ὁ אֲבִיהוּד
Ἀρφαξάδ, ὁ אַרְפַּכְשַׁד
Γάδ, ὁ גָּד
Δαβίδ vel Δαυΐδ vel Δαυείδ דָּוִיד
Ἐλιούδ אֱלִיהוּד
Ὠβήδ עוֹבֵד

———

Ἰάραδ, Ἰάρεδ, Ἰαρέδ יֶרֶד (Josephus: Ἰαράδης)

e) . . . ε.

Ἰεφθάε, ὁ יִפְתָּח (Josephus: Ἰεφθῆς, οῦ)
Κορέ, ὁ קֹרַח (Josephus: Κορέου, ῇ, ῆν)
Νῶε, ὁ נֹחַ (Josephus: Νώεος, ου)
Ὡσηέ הוֹשֵׁעַ

f) . . . ζ.

Ἄχαζ, ὁ אָחָז
(Josephus: *Ἀχάζης, ου*)

Βοόζ, ὁ בֹּעַז

g) . . . η.

1) Personarum.

Βερνίκη, ης, ἡ
Εὐ-νίκη, ης, ἡ
Κανδάκη, ης, ἡ
Ῥόδη ης, ἡ
Σαλώμη, ης, ἡ
Σαπφείρη, ης, ἡ
Συν-τύχη vel *Συν-τυχή, ἡ*
Φοίβη, ης, ἡ
Χλόη, ἡ

2) Locorum.

Ἀβιληνή (sc. *χώρα*), *ῆς, ἡ*
Βηθφαγή, ἡ בֵּית־פַּג
Γεθσημανῆ, גַּת־שְׁמָנָא [vel *-νεί* s. *-νεῖ*]
Δέρβη, ης, ἡ
Θεσσαλονική, ῆς, ἡ
Ἰόππη, ης, ἡ
Κλαύδη, ης, ἡ
Κρήτη, ης, ἡ
Κυρήνη, ης, ἡ
Λιβύη, ης, ἡ
Μελίτη, ης, ἡ
Μιτυλήνη, ης, ἡ
Νινευή, ῆς, ἡ, נִינְוֵה
Πακατιανή, ῆς, ἡ
Πέργη, ης, ἡ
Ῥώμη, ης, ἡ
Σαλμώνη, ης, ἡ
Σαμοθρᾴκη, ης, ἡ
Φοινίκη, ης, ἡ

h) . . . ϑ.

Γεννησαρέθ, Ναζαρέθ v. . . *τ.*

Μαάθ, ὁ מַעַט
Ῥούθ, ἡ רוּת

Σήθ, ὁ שֵׁת

i) . . . ι.

Ἀδδί, ὁ
Ἐσλί, ὁ
Ἡλί, ὁ [vel *Ἡλεί*]
Λευΐ, ὁ [vel *Λευΐς*] לֵוִי
Μελχί, ὁ מַלְכִּי
Νηρί, ὁ [vel *Νηρεί*] נֵרִי
Νινευΐ, ἡ נִינְוֵה
Σεμεΐ [s. *Σεμεΐν*] שִׁמְעִי

Ἀθῆναι, ῶν, αἱ
Ἰανναί [= *Ἰαννά*]
Ἰεσσαί, ὁ יִשַׁי
(Josephus: *Ἰεσσαῖος, ου*)
Κεγχρεαί, ῶν, αἱ
Κολασσαί vel *Κολοσσαί, ῶν, αἱ*
Ναγγαί, ὁ
Συράκουσαι, ῶν, αἱ

Γεθσημανεί vel *Γεθσημανεῖ* [= *Γεθσημανῆ* q. v.]
Ἡλεί [= *Ἡλί*]
Νηρεί [= *Νηρί*]

Ποτίολοι, ων, οἱ
Φίλιπποι, ων, οἱ

k) . . . κ.

Βαλάκ, ὁ בָּלָק
Βαράκ, ὁ בָּרָק
Ἰσαάκ, ὁ יִצְחָק
Μελχισεδέκ, ὁ מַלְכִּי־צֶדֶק
Σαδώκ צָדוֹק
Φαλέκ פֶּלֶג

l) . . . λ.

Ἄβελ, ὁ הֶבֶל
Βαάλ בַּעַל
Βεελζεβούλ, ὁ בַּעַל־זְבוּל [cf. *Βεελζεβούβ*]
Βελίαλ, ὁ בְּלִיַּעַל [cf. *Βελίαρ*]
Γαβριήλ, ὁ גַּבְרִיאֵל
Γαμαλιήλ, ὁ גַּמְלִיאֵל
Δανιήλ, ὁ דָּנִיֵּאל
Ἐμμανουήλ, ὁ עִמָּנוּ־אֵל
Ζοροβάβελ, ὁ זְרֻבָּבֶל
Ἰεζάβελ vel *Ἰεζαβήλ, ἡ* אִיזֶבֶל
Ἰσραήλ, ὁ יִשְׂרָאֵל
Ἰωήλ, ὁ יוֹאֵל
Μαλελεήλ, ὁ מַהֲלַלְאֵל
Μιχαήλ, ὁ מִיכָאֵל
Ναθαναήλ, ὁ נְתַנְאֵל
Ῥαχήλ, ἡ רָחֵל
Σαλαθιήλ, ὁ שְׁאַלְתִּיאֵל
Σαμουήλ, ὁ שְׁמוּאֵל
Σαούλ, ὁ שָׁאוּל
Φανουήλ, ὁ פְּנוּאֵל

m) . . . μ.

1) Personarum.

Ἀδάμ, ὁ אָדָם
Ἀβραάμ, ὁ אַבְרָהָם
Ἀράμ, ὁ
Ἀχείμ, ὁ
Βαλαάμ, ὁ בִּלְעָם
Ἐλιακείμ, ὁ אֶלְיָקִים

Ἐλμαδάμ vel Ἑλμαδάμ vel Ἐλμωδάμ, ὁ
Ἐσρώμ, ὁ
Ἰωάθαμ, ὁ יוֹתָם
Ἰωνάμ, ὁ [= Ἰωάννα]
Ἰωράμ, ὁ יְהוֹרָם
Ἰωρείμ, ὁ
Κωσάμ, ὁ
Μαριάμ, ἡ [= Μαρία]
Ναούμ, ὁ נַחוּם
Νέφθαλ(ε)ίμ, ὁ נַפְתָּלִי
Ῥοβοάμ, ὁ רְחַבְעָם
Σήμ, ὁ שֵׁם

2) Locorum.

Βηθλεέμ, ἡ בֵּית־לֶחֶם
Ἐφραίμ vel Ἐφραΐμ, ἡ
Ἱερουσαλήμ, ἡ [= Ἱεροσόλυμα]
Καπερναούμ vel Καφαρναούμ כְּפַר־נָחוּם
Μαδιάμ, ἡ מִדְיָן
Σαλείμ, ἡ
Σαλήμ, ἡ שָׁלֵם
Σιλωάμ, ὁ (Jos.: ἡ) שִׁלֹחַ
Συχέμ, ἡ שְׁכֶם

n) . . . ν.

1) Personarum.

Ἀαρών, ὁ אַהֲרֹן (Josephus: Ἀαρών, ῶνος)
Ἀβαδδών, ὁ אֲבַדּוֹן
Ἀμών, ὁ אָמוֹן
Ἀπολλύων, οντος, ὁ
Βενιαμίν, ὁ בִּנְיָמִין
Γαλλίων, ωνος, ὁ Gallio
Γεδεών, ὁ גִּדְעוֹן (Jos.: Γεδεών, ῶνος)
Ζαβουλών, ὁ זְבֻלוּן
Ἡρωδίων, ωνος, ὁ
Ἰάσων, ονος, ὁ
Ἰω(α)νάν, ὁ [= Ἰωάννα]
Κάϊν, ὁ קַיִן
Καϊνάν, ὁ קֵינָן
Μαθθάν s. Ματθάν, ὁ [vel -ίας] מַתָּן
Μαϊνάν, ὁ [vel Μεννά vel Μεννᾶς]
Μαναήν, ὁ, מְנַחֵם
Μνάσων, ωνος, ὁ
Ναασσών, ὁ נַחְשׁוֹן
Ναθάν, ὁ נָתָן
Ναιμάν vel Νεεμάν, ὁ נַעֲמָן
Νέρων, ωνος, ὁ Nero
Ῥέ(μ)φάν vel Ῥομφάν, ὁ
Ῥουβήν, ὁ רְאוּבֵן
Σαλμών, ὁ שַׂלְמוֹן
Σαμψών, ὁ שִׁמְשׁוֹן
Σεμεΐν, ὁ [= Σεμεΐ]
Σίμων, ωνος, ὁ vel Συμεών שִׁמְעוֹן
Σολομών, vel Σολομῶν, ῶν(τ)ος, ὁ שְׁלֹמֹה
Τίμων, ωνος, ὁ
Φιλήμων, ονος, ὁ
Φλέγων, οντος, ὁ

2) Locorum.

Αἰνών, ἡ עֵינָן aut עֵינָיִן
Ἁρμαγεδ(δ)ών הַר־מְגִדּוֹן (LXX: Μαγεδ(δ)ώ)
Βαβυλών, ῶνος, ἡ בָּבֶל
Βηθσαϊδάν [= Βηθσαϊδά]
Ἰκόνιον, ον, τό Iconium
Ἰλλυρικόν, ου, τό Illyricum
Κεδρών, ὁ קִדְרוֹן (Josephus: Κεδρών, ῶνος)
Ναΐν, ἡ נָאִין
Ῥήγιον, ου, τό Rhegium
Σάρων, ωνος, ὁ שָׁרוֹן
Σιδών, ῶνος, ἡ צִידוֹן
Σιών, (ἡ?) צִיּוֹן
Τρωγύλ(λ)ιον vel Τρωγίλιον, ον, τό
Χαναάν, ἡ כְּנַעַן
Χαρράν חָרָן (ap. Graecos Κάῤῥαι)
Χοραζ(ε)ίν vel Χωραζίν, ἡ ܟܘܪܙܝܢ

o) . . . ξ.

Φῆλιξ vel Φήλιξ, ικος, ὁ Felix

p) . . . ρ.

Ἀβιάθαρ, ὁ אֶבְיָתָר (Josephus: Ἀβιάθαρος, ου)
Ἄγαρ, ἡ הָגָר (Josephus: Ἀγάρα, ης)
Ἀζώρ, ὁ
Ἀσήρ, ὁ אָשֵׁר
Βελίαρ, ὁ [בַּל־יַעַר? cf. Βελίαλ]
Βοσόρ, ὁ בְּעוֹר
Ἐβέρ vel Ἔβερ, ὁ עֵבֶר
Ἐλεάζαρ, ὁ אֶלְעָזָר
Ἐλιέζερ, ὁ, אֱלִיעֶזֶר
Ἐμμόρ vel Ἑμμώρ, ὁ חֲמוֹר
Ἤρ vel Ἥρ, ὁ עֵר
Θάμαρ, ἡ תָּמָר
Ἰσα(σ)χάρ, ὁ יִשָּׂשכָר (Josephus: Ἰσάσχαρις)
Ναχώρ, ὁ נָחוֹר
Νίγερ, ὁ Niger
Νικάνωρ, ορος, ὁ
Συχάρ vel Σιχάρ, ἡ

q) . . . ς.

1) . . . ας.
Personarum.

Ἀγρίππας, α, ὁ Agrippa
Αἰνέας, ου, ὁ
Ἀκύλας, ου, ὁ Aquila
Ἀμπλίας, ου, ὁ Ampliatus
Ἀνανίας, α, ὁ חֲנַנְיָה
Ἀνδρέας, ου, ὁ
Ἄννας, α, ὁ חָנָן (Josephus: Ἄνανος, ου, ὁ)

Ἀντίπας, α, ὁ (de Ἀντίπατρος)
Ἀρέτας, α, ὁ
Ἀρτεμᾶς, ᾶ, ὁ (de Ἀρτεμίδωρος)
Βαρράβας, ᾶ, ὁ בַּר־אַבָּא
Βαραχίας, ου, ὁ
Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ בַּר־יוֹנָה
Βαρνάβας, α, ὁ בַּר־נְבָה
Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ
Δημᾶς, ᾶ, ὁ (de Δημήτριος)
Ἐζεκ(ε)ίας, ὁ חִזְקִיָּה (LXX: Ἐζεκίας)
Ἐλύμας, ὁ عَلِيم
Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ (de Ἐπαφρόδιτος?)
Ἑρμᾶς, acc. -ᾶν, ὁ
Ζαχαρίας, ου, ὁ זְכַרְיָהוּ
Ζηνᾶς, acc. -ᾶν, ὁ
Ἠλίας vel Ἡλίας, ου, ὁ אֵלִיָּה vel אֵלִיָּהוּ
Ἡσαΐας, ου, ὁ יְשַׁעְיָהוּ
Θευδᾶς, ὁ (= Θεόδωρος?)
Θωμᾶς, ᾶ, ὁ תְּאוֹם
Ἱερεμίας, ου, ὁ יִרְמְיָהוּ
Ἰεχονίας, ου, ὁ יְהוֹיָכִין (LXX: Ἰωαχίν)
Ἰούδας, α, ᾳ, αν, ὁ יְהוּדָה
Ἰουνίας, α, ὁ
Ἰωαννᾶς [= Ἰωάννα]
Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ יוֹנָה
Ἰωσ(ε)ίας, ου, ὁ יֹאשִׁיָּהוּ
Καϊάφας, α, ὁ כֵּיפָא
Κηφᾶς, ᾶ, ὁ כֵּיפָא
Κλεόπας, ὁ (de Κλεόπατρος?)
Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ חַלְפָא
Λουκᾶς, ᾶ, ὁ Lucanus
Λυσανίας, ου, ὁ
Λυσίας, ου, ὁ
Ματθίας vel Μαθθίας, α, ὁ = [Μαθθάν]
Ματταθίας, ου, ὁ [= Ματταθά]
Μελεᾶς, ᾶ, ὁ vel Μελεά מְלֵאָה
Μεννᾶς, ᾶ, ὁ [= Μαϊνάν]
Μεσσίας, ου, ὁ מָשִׁיחָא
Νυμφᾶς, ᾶ, ὁ (de Νυμφόδωρος?)
Ὀζ(ε)ίας, ου, ὁ עֻזִּיָּהוּ
Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ
Οὐρίας, ου, ὁ אוּרִיָּה
Παρμενᾶς, acc. -ᾶν, ὁ (de Παρμενίδης?)
Πατόβας, acc. -αν, ὁ
Σίλας, -ᾳ, -αν, ὁ [= Σαλά]
Σκευᾶς, ᾶ, ὁ
Στεφανᾶς, ᾶ, ὁ
Χουζᾶς, ᾶ, ὁ

Δορκάς, άδος, ἡ
Ἡρωδιάς, άδος, ἡ

Locorum.

Ἀδρίας, ου, ὁ
Ἑλλάς, άδος, ἡ
Τιβεριάς, άδος, ἡ
Τρωάς vel Τρῳάς, άδος, ἡ

---

2) . . . ες.

Βοανεργές vel Βοανηργές οἱ בְּנֵי־רֶגֶשׁ
Φαρές, ὁ פֶּרֶץ

---

3) . . . ης.

Personarum.

Ἅιδης, ου, ὁ [cf. εἰς Ἅιδου]
Ἀπελλῆς, οῦ, ὁ
Διο-τρεφής, ὁ
Ἑρμῆς, acc. ῆν, ὁ
Ἑρμο-γένης, -οῦς, ὁ
Ἡρώδης, ου, ὁ
Ἰαμβρῆς, ὁ
Ἰαννῆς, ὁ
Ἰωάν(ν)ης, ου, ὁ [vel Ἰωάννα, Ἰωανάν Ἰωανῆς] יְהוֹחָנָן vel יוֹחָנָן
Ἰωσῆς, ῆ vel ῆτος, ὁ
Κλήμης, Κλήμεντος, ὁ Clemens
Κρήσκης, ὁ Crescens
Μανασσῆς, gen. et acc. ῆ, ὁ מְנַשֶּׁה
Μω(ϋ)σῆς, έως, ὁ מֹשֶׁה
Πούδης, ὁ Pudens
Σω-σθένης, ου, ὁ

Locorum.

Ἅιδης, ου, ὁ [cf. εἰς Ἅιδην]
Εὐφράτης, ου, ὁ פְּרָת
Ἰορδάνης, ου, ὁ יַרְדֵּן

---

4) . . . ις.

Personarum.

Ἄρτεμις, ι(δ)ος, ἡ
Δάμαρις, ιδος, ἡ
[Δις v. Ζεύς]
Κίς [vel Κείς], ὁ קִישׁ
Λευΐς [= Λευΐ]
Λωΐς, ΐδος, ἡ
Περσίς, ίδος, ἡ

Locorum.

Ἀμφί-πολις, εως, ἡ
Ἀντιπατρίς, ίδος, ἡ
Δεκά-πολις, εως, ἡ
Ἱερά-πολις, εως, ἡ
Νεά-πολις, εως, ἡ
Νικό-πολις, εώς, ἡ
Πτολεμαΐς, ΐδος, ἡ
Σαλαμῖς, ῖνος, ἡ
Σύρτις, εως, ἡ
Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ

---

5) . . . εις.

Κείς [= Κίς], ὁ
Σάρδεις, εων, αἱ

---

6) . . . ος.

Personarum.

Ἄγαβος, ου, ὁ
Ἀλέξ-ανδρος
Ἀλφαῖος [= Κλωπᾶς] חַלְפַי
Ἀνδρό-νικος
Ἄππιος Appius
Ἀρίστ-αρχος
Ἀριστό-βουλος
Ἀρχέ-λαος
Ἄρχ-ιππος
Ἄρειος-πάγος
Ἀσιανός
Ἀ-σύγ-κριτος
Αὔγουστος Augustus
Ἀχαϊκός
Βαρθολομαῖος בַּר תַּלְמַי
Βαρτίμαιος
Βλάστος Blastus
Γάϊος Caius
Δημήτριος
Διονύσιος
Ἐλισσαῖος אֱלִשָׁע
Ἐπ-αίνετος
Ἐπ-αφρόδιτος
Ἔραστος
Εὔ-βουλος
Εὔ-τυχος
Ζακχαῖος זַכַּי
Ζεβεδαῖος זַבְדִּי (LXX: Ζαβδί)
Θαδδαῖος תַּדַּי
Θεό-φιλος
Ἰάειρος יָאִיר
Ἰάκωβος [= Ἰακώβ]
Ἰούλιος Julius
Ἰοῦστος Justus
Κάρπος
Κλαύδιος Claudius
Κορνήλιος Cornelius
Κούαρτος Quartus
Κρίσπος Crispus
Λάζαρος לַעְזָר
Λεββαῖος
Λίνος
Λούκιος Lucius
Μαθθαῖος vel Ματθαῖος מַתַּי
Μάλχος
Μάρκος Marcus
Νάρκισσος
Νικό-δημος
Νικό-λαος
Ὀνήσιμος
Ὀνησί-φορος
Οὐρβανός Urbanus
Παῦλος Paulus
Πέτρος
Πιλάτος
Πόντιος Pontius
Πόπλιος Publius

Πόρκιος Porcius
Πρό-χορος
Ῥοῦφος Rufus
Σαῦλος [= *Σαούλ*]
Σεκοῦνδος Secundus
Σέργιος
Σιλουανός Silvanus
Στέφανος
Σώπατρος
Τέρτιος Tertius
Τέρτυλλος Tertullus
Τιβέριος Tiberius
Τιμαῖος טִמְאַי
Τιμό-θεος
Τίτος Titus
Τρόφιμος
Τύραννος
Τύχικος
Ὑμέναιος

Φῆστος Festus
Φιλητός
Φίλ-ιππος
Φιλό-λογος
Φορτουνάτος vel *Φουρτ.* Fortunatus
Φύγε(λ)λος

Locorum.

Ἄζωτος, ου, ἡ אַשְׁדּוֹד
Αἴγυπτος, ἡ
Ἄσσος, ἡ
Δαμασκός, ἡ דַּמֶּשֶׂק
Ἔφεσος, ἡ
Κνίδος, ἡ
Κόρινθος, ἡ
Κύπρος, ἡ
Μίλητος, ἡ
Πάτμος, ἡ

Πάφος, ἡ
Πέργαμος, ἡ
Πόντος, ὁ
Ῥόδος, ἡ
Σάμος, ἡ
Ταρσός, ἡ
Τύρος, ἡ
Χίος, ἡ

7) . . . υς.

Στάχυς, υος, ὁ

8) . . . ευς.

Ἀλεξανδρεύς, έως, ὁ
Ζεύς, Διός, Διΐ, Δία, Ζεῦ

Νηρεύς, έως, ὁ

9) . . . ους.

Βαριησοῦς, בַּר־יֵשׁוּעַ
Ἰησοῦς, οῦ οῦν, יְהוֹשׁוּעַ
Ἐμμαούς, ἡ (ap. Joseph. etiam *Ἀμμαούς*)

10) . . . ως.

Ἀμώς, ὁ אָמוֹץ
Ἀπολλώς, ώ, acc. *ώ, ὁ*
Ἐνώς, ὁ אֱנוֹשׁ

Κῶς, Κῶ, ἡ

r) . . . τ.

Ἐλισαβέτ, ἡ אֱלִישֶׁבַע
Ἰωσαφάτ, ὁ יְהוֹשָׁפָט
Λώτ, ὁ לוֹט

Μαθθάτ vel *Ματθάτ* מַתַּת

Γεννησαρέτ [vel *Γεννησαρέθ*] גִּנֵּיסַר vel גִּנּוֹסַר

Ναζαρέτ [s. *Ναζαρέθ*, *Ναζαράθ*], *ἡ* נָצְרַ (Eusebius: *Ναζαρά*)

s) . . . αυ.

Ἡσαῦ, ὁ עֵשָׂו

Ῥαγαύ, ὁ רְעוּ

t) . . . φ.

Ἰωσήφ, ὁ יוֹסֵף (Josephus: *Ἰώσηπος*)

u) . . . χ.

Ἐνώχ, ὁ חֲנוֹךְ (Josephus: *Ἄνωχος*)

Λάμεχ, ὁ לֶמֶךְ
Μολόχ, ὁ מֹלֶךְ, מִלְכֹּם

Σαρούχ vel *Σερούχ, ὁ* שְׂרוּג

v) . . . ω.

Φαραώ פַּרְעֹה (Josephus: *Φαραώθης*)

Ἱερ(ε)ιχώ, ἡ יְרִיחוֹ (Josephus: *Ἱεριχούς, οῦντος* Strabo: *Ἱερικούς, οῦντος.*)

II. Appellativa propriorum ratione adhibita.

Βοανεργές vel *Βοανηργές, οἱ* בְּנֵי־רֶגֶשׁ

Διόσ-κουροι, οἱ
Καλοὶ λιμένες, οἱ

Χερουβ(ε)ίν vel *Χερουβ(ε)ίμ τά* כְּרוּבִים (Josephus: *οἱ* vel *αἱ Χερουβεῖς*)

III. Propria appellativorum ratione adhibita.

Καῖσαρος, ὁ Caesar | *Πύθων, ωνος, ὁ*

IV. Voces a propriis derivatae.

a) Substantiva et Adjectiva.

1) . . . ος; **fem.** . . . α **vel** . . . η.
[*ad person. spect.]
Ἀδραμυττηνός (ή, όν)
Ἀθηναῖος
Αἰγύπτιος
Ἀλεξανδρινός
(Ἀχαϊκός)
Βεροιαῖος
Γαλατικός
Γαλιλαῖος
Γαδαρηνός vel
Γερασηνός vel
Γεργεσηνός
Δαμασκηνός
Δερβαῖος
ἑβραϊκός
Ἑβραῖος עִבְרִי
ἑλληνικός
*Ἐπικούρειος
ἐφεσῖνος
Ἐφέσιος
*Ἡρωδιανός
ἰουδαϊκός
Ἰουδαῖος
ἰταλικός
Καναναῖος
Κορίνθιος
Κύπριος
Κυρηναῖος vel
Κυρήνιος
Μῆδος
Ναζαρηνός
Ναζωραῖος
Πάρθος
Πισίδιος
Ποντικός
ῥωμαϊκός
Ῥωμαῖος
*Σαδδουκαῖος
Σιδώνιος
Σμυρναῖος
Σύρος
Τύριος [ὁ, ἡ]
*Φαρισαῖος
Φιλιππήσιος
Χαλδαῖος
Χαναναῖος כְּנַעֲנִי
*Χριστιανός

Συροφοίνισσα vel
Συροφοινίκισσα vel
Σύρα Φοινίκισσα
Μαγδαληνή

2) . . . ν, **masc.**
Ἕλλην, ος
Μακεδών, όνος

3) . . . ης, **masc.**
Ἀρεοπαγίτης, ου, ὁ
Ἀσιάρχης
Γαλάτης
Ἐλαμίτης
Ἑλληνιστής
Ἱεροσολυμίτης
Ἰσραηλίτης
Κανανίτης
*Λευΐτης
*Νικολαΐτης
Νινευΐτης
Σαμαρείτης
Σκύθης

Κρής, Κρητός, ὁ

4) . . . ις, **fem.**
Ἑβραΐς, ίδος
Ἑλληνίς
Σαμαρεῖτις, ιδος

5) . . . εύς, **masc.**
Ἀντιοχεύς
Θεσσαλονικεύς
Κολασσαεύς vel
Κολοσσαεύς
(Strabo: Κολοσσηνός)
Λαοδικεύς
Ταρσεύς

6) . . . ψ, **masc.**
Αἰθίοψ, πος
Ἄραψ, βος

b) Adverbia.

ἰουδαϊκῶς | λυκαονιστί | ῥωμαϊστί

Altera pars,

voces derivatas cum nativis verbis complectens.

A. Voces graecae nativae cum derivatis.

ἀγαθός
ἀγαθωσύνη
ἀγαθο-εργεῖν [vel ἀγαθουργεῖν], ∼-ποιός, -ποιεῖν, ποιΐα.
φιλ-άγαθος: ἀ-∼
comp. βελτίων
(superl. ἄριστος): Ἀρίστ-αρχος, Ἀριστό-βουλος

ἀγαλλιᾶν
ἀγαλλίασις

(ἄγαν)
ἀγαν-ακτεῖν: ἀγαν-άκτησις

ἀγαπᾶν
ἀγάπη
ἀγαπητός

(ἄγγος)
ἀγγεῖον

ἀγγέλλειν
ἀν-, ἀπ-, δι-, ἐξ-, ἐπ-, κατ-, παρ-, προ-επ-, προ-κατ-∼
ἄγγελος: ἀρχ-, ἰσ-∼
ἀγγελία: ἐπ-, παρ-∼
ἐπ-άγγελμα
κατ-αγγελεύς
εὐ-αγγελίζειν: προ-ευαγγελίζεσθαι
εὐ-αγγελιστής

ἄγειν
ἀν-, ἀπ-, δι-, εἰς-, ἐξ-, επ-, ἐπ-αν-, ἐπ-εις-, ἐπι-συν-, κατ-, μετ-, παρ-, παρ-εις-, περι-, προ-, προς-, συν-, συν-απ-, ὑπ-∼
παρ-είς-ακτος
συν-άγωγος: ἀπο-, ἀρχι-∼
(αγωγός): παιδ-, χειρ-∼
ἀγωγή: ἐπ-εις-, ἐπι-συν-, προς-, συν-∼
(αγωγεῖν): δουλ-, συλ-, χαλιν-, χειρ-∼
(ηγεῖν): ὁδ-, χορ-, ἐπι-χυρ-∼
ἀγέλη.

(ἀγείρειν):
παν-ήγυρις
ἀγορά
ἀγοραῖος
ἀγοράζειν: ἐξ-∼
προς-αγορεύειν
κατ-ήγορος, -ήγωρ
(ηγορεῖν): ἀλλ-, δημ-, κατ-∼
(ηγορία): κατ-, παρ-∼

(ἀγνύναι): κατ-∼
ναυ-αγεῖν
αἰγι-αλός (?)
ἀξίνη

ἄγρα
ἀγρεύειν
ζω-γρεῖν

ἀγρός
ἀγρ-αυλεῖν
ἄγριος:
ἀγρι-έλαιος

(ἄγχειν): ἀπ-∼
(ἄγχι): comp. ἆσσον

ἀγών
ἀγωνία
ἀγωνίζεσθαι: ἀντ-, ἐπ-, κατ-, συν-∼

[ἁδ-] v. ἁνδάνειν, ἥδεσθαι
(ᾄδειν) v. ᾠδή

ἀδελφός, fem. ἀδελφή
ἀδελφότης
(ἀδελφος): φιλ-, ψευδ-∼
φιλ-αδελφία
Φιλ-αδέλφεια

[ἀε-] (cf. ἄελλα, ἄνεμος, αὐλή, αὐλός, αὔρα)
ἀετός
ἀήρ
αἰών (? cf. ἀεί)
ἐν(ν)εός (= ἄν-αος?)

ἀεί
αἰών (? cf. ἀε-): αἰώνιος
ἀΐδιος

(ἄελλα cf. ἀε-)
θύ-ελλα

(ἆθλος)
ἀθλεῖν: συν-∼
ἄθλησις

(ἀθροίζειν)
ἐπ-, συν-∼

αἰδώς
ἀν-αίδεια

αἷμα
αἱματ-εκ-χυσία
αἱμοῤ-ῥοεῖν

αἶνος
ἔπ-αινος
αἰνεῖν: ἐπ-, παρ-∼
αἴνεσις
Ἐπ-αίνετος

αἵρειν
ἀπ-, ἐξ-, ἐπ-, μετ-, συν-, ὑπερ-∼
ποδ-ήρης

αἱρεῖν
ἀν-, ἀφ-, δι-, ἐξ-, καθ-, περι-, προ-∼

αὐθ-αίρετος
αἵρεσις:
ἀν-, δι-, καθ-∾
αἱρετίζειν:
αἱρετικός
αἰσθάνεσθαι
αἴσθησις
αἰσθητήριον
(αἶσχος)
αἰσχρός
αἰσχρότης
αἰσχρο-κερδής, -κερδῶς, -λογία
αἰσχύνη
αἰσχύνειν: κατ-∾, ἐπ-αι-σχύνεσθαι
ἀν-επ-αίσχυντος
αἰτεῖν
ἀπ-, ἐξ-, ἐπ-, προς-∾
παρ-αιτεῖσθαι
αἴτημα
προς-αίτης
αἴτιος: ἀν-∾
αἰτία
αἰτιᾶσθαι: προ-∾
αἰτίαμα vel αἰτίωμα
αἰφνίδιος v. ἄφνω
(αἰχμή) [cf. ἀκμή]
αἰχμ-άλωτος, -αλωτίζειν, -αλωτεύειν, -αλωσία
ἄκανθα
ἀκάνθινος
ἀκμή [cf. αἰχμή]
ἀκμάζειν
ὑπέρ-ακμος
ἀκολουθεῖν [α copul., κέλευθος]
ἐξ-, ἐπ-, κατ-, παρ-, συν-∾
ἀκούειν
δι-, εἰς, ἐπ-, παρ-, προ-, ὑπ-∾
ἀκοή: παρ-, ὑπ-∾
ὑπ-ήκοος
ἀκριβής, ἀκριβῶς
ἀκρίβεια
ἀκριβοῦν
(ἀκροᾶσθαι): ἐπ-∾
ἀκροατής
ἀκροατήριον

ἄκρος [ἄκη]
ἀκρο-βυστία, -γωνιαῖος, -θίνιον
(aquilo)
εὐρ-ακύλων
[ἁλ-] v. 1. ἁλίσκεσθαι
2. ἅλς
ἀλαζών
ἀλαζονε(ί)α
(ἀλγεῖν): ἀπ-∾
ἀλείφειν: ἐξ-∾
ἀλέκτωρ
ἀλεκτρο-φωνία
ἀλήθειν
ἀληθής, ἀληθῶς
ἀληθεύειν
ἀλήθεια
ἀληθινός
(ἀλισγεῖν)
ἀλίσγημα
(ἁλίσκεσθαι) [cf. ἀναλίσκειν]
ἅλωσις
αἰχμ-άλωτος: συν-∾
αἰχμ-αλωτεύειν, -αλωτίζειν, -αλωσία
ἀλλά } v. ἄλλος
ἀλλάσσειν }
ἅλλεσθαι: ἐξ-, ἐφ-∾
ἄλλος, ἄλλως
ἀλλήλων
ἀλλο-γενής
ἀλλό-φυλος
ἀλλ-ηγορεῖν
ἀλλότριος
ἀπ-αλλοτριοῦν
ἀλλοτριο-επίσκοπος
ἀλλά
ἀλλαχόθεν, ἀλλαχοῦ
ἀλλάσσειν: ἀπ-, ἀπο-κατ-, δι-, κατ-, μετ-, συν-∾
(ἀλλαγή): κατ-, παρ-∾
ἀντ-άλλαγμα
[αλο-]: ἀλοᾶν
ἅλων
(ἀλοιᾶν):
πατρ-αλῴας v. πατρολῴας

μητρ-αλῴας vel μητρολῴας
ἅλς vel ἅλας
ἄν-αλος
(ἅλιος): ἐν-, παρ-∾
αἰγι-αλός
ἁλίζειν: συν-∾
ἁλιεύειν
ἁλιεύς
ἁλυκός
ἅμα
ἅ-πας
ἁμαρτάνειν: προ-∾
ἁμάρτημα
ἀν-αμάρτητος
ἁμαρτία
ἁμαρτωλός
ἄμπελος
ἀμπελών
ἀμπελ-ουργός
(ἄμφω)
ἀμφ-ότεροι
ἀνά cf. ἄνω. ἀνα- ... cf. lexx.
ἄν
ἐάν [contract. ἄν]
ὅτ-αν
κἄν (= καὶ ἐάν)
ἀνάγκη
ἐπ-άναγκες
ἀναγκαῖος
ἀναγκάζειν:
ἀναγκαστῶς
ἀναλίσκειν [cf. ἁλίσκεσθαι]
κατ-, προς-∾
[ἀνδρ-] v. ἀνήρ
(ἀνδάνειν)
αὐθ-άδης [cf. ἥδομαι]
ἄνεμος [cf. ἀε-]
ἀνεμίζειν
ἀνήρ, ἀνδρός
(ανδρος): ὕπ-, φίλ-∾
ἀνδρίζειν
ἀνδρα-ποδιστής
ἄνθραξ
ἀνθρακιά
ἄνθρωπος
ἀνθρώπινος
ἀνθρωπ-άρεσκος

ἀνθρωπο-κτόνος
φιλ-ανθρώπως, ∾-ανθρωπία
ἀντί
ἀντι-... cf. lexx.; notamus:
ἀντι-πέραν
(ἐν-αντι): ἀπ-, κατ-∾
ἐν-αντίος: ὑπ-∾
ἀντικρύ
(ἀντᾶν):
ἀπ-, κατ-, συν-∾
(ἄντησις): συν-, ὑπ-∾
ἀντλεῖν
ἄντλημα
(ἀνύειν): δι-∾
ἄνω [cf. ἀνά]
ἐπ-, ὑπερ-∾
ἀνώ-γαιον et ἀνώ-γεον vel ἀνά-γαιον
ἄνωθεν
ἀνώτερος:
ἀνωτερικός
ἄξιος: ἀν-∾
ἀξίως: ἀν-∾
ἀξιοῦν: κατ-∾
ἅπαξ: ἐφ-∾
ἀπάτη
ἀπατᾶν: ἐξ-∾
φρεν-απάτης
ἀπειλεῖν: προς-∾
ἀπειλή
ἁπλοῦς
ἁπλῶς
ἁπλότης
ἀπό- . . . cf. lexx.
ποτ-απός (?)
ἅπτειν: ἀν-, καθ-, περι-∾
ἁφή
[ἀρ-]
ἄρα, ἆρα, ἄρτι
ἅρμα
ἁρμός
ἁρμόζειν
ἄρτος
ἄρτως
(αρτίζειν): ἐξ-, κατ-∾
προ-κατ-∾
(αρτισμός): ἀπ-, κατ-
κατ-άρτισις
ἀρτύειν
ἄρωμα
ἀρά
κατ-άρα
κατ-αρᾶσθαι
(ἄρατος): ἐπ-, ἐπι-κατ-∾
ἄργυρος
ἀργύριον
ἀργύρεος
φιλ-άργυρος, ∾-αργυρία
ἀ-∾-άργυρος
ἀργυρο-κόπος
ἀρέσκειν
ἀρεστός:
εὐ-άρεστος, εὐ-αρέστως, εὐ-αρεστεῖν
ἀρετή
ἀρεσκεία
ἀνθρωπ-άρεσκος
αρην v. αρν-
ἀριθμός
ἀριθμεῖν: κατ-∾
ἀν-αρίθμητος
(ἄριστος) v. ἀγαθός
ἄριστον
ἀριστᾶν
ἀρκεῖν
ἐπ-∾
ἀρκετός
αὐτ-άρκης, ∾-άρκεια
[ἀρν-] ἀρνός, ἀρνί
ἀρνίον
ἀρνεῖσθαι
ἀπ-∾
(ἀροῦν)
ἄροτρον: ἀροτριᾶν
ἅρπαξ
ἁρπαγή
ἁρπάζειν: δι-, συν-∾
ἁρπαγμός
ἄρσην vel ἄρρην
ἀρσενο-κοίτης
(ἀρτίζειν) v. ἀρ-
[ἀρχ-]
1. αρχ(ι)- in compositis:
ἀρχ-άγγελος, ∾-ηγός, -ιερεύς, -ιερατικός,
ἀρχι-ποιμήν, ∾-συν-άγωγος, -τέκτων, -τελώνης, -τρίκλινος
Ἀρχέ-λαος
Ἄρχ-ιππος
2. ἀρχή: ἀπ-∾
ἀρχαῖος
ἄρχειν: ὑπ-∾
ἄρχεσθαι: ἐν-, προ-εν-, προ-υπ-∾
ἄρχων
(αρχος): ἑκατόντ-, χιλί-, Ἀρίστ-∾
ἐπ-αρχία
ὕπ-αρξις
(αρχεῖν): πειθ-, τετρ-∾
(άρχης): ἐθν-, ἑκατοντ-πατρι-, πολιτ-, στρατο-πεδ-, τετρ-, Ἀσι-∾
ἀσαίνειν v. σαίνειν
Ἀσία
Ἀσιανός
Ἀσι-άρχης
ἀσπάζεσθαι v. σπᾶν
ἆσσον v. ἄγχι
[ἀστρ-]
1. ἄστρον
ἀστήρ
2. ἀστράπτειν: ἐξ-, περι-∾
ἀστραπή
(ἄστυ)
ἀστεῖος
αὐγή
1. δι-αυγής, τηλ-αυγῶς
2. αὐγάζειν: δι-∾
ἀπ-αύγασμα
αὐλή [ἀε- q. v.]
προ-αύλιον
αὐλίζεσθαι
αὐλός [ἀε- q. v.]
αὐλεῖν: ἀγρ-∾
αὐλητής
ἔπ-αυλις
αὐξάνειν vel αὔξειν: συν-, ὑπερ-∾
αὔξησις
(αὖρα) [ἀε- q. v.]
αὔριον: ἐπ-∾
αὐτός
αὐτοῦ (ibi)

ἐξ-αυτῆς
παρ-αυτίκα
ὡς-αύτως
φίλ-αυτος
(αυτοῦ etc.): ἐμ-, σε-, ἑ-∾
αὐθ-άδης, ∾ -αίρετος
αὐτ-άρκης: αὐτ-άρκεια
αὐτο-κατά-κριτος
αὐτό-ματος, ∾ -φωρος, -χειρ
αὐτ-όπτης
αὐθ-εντεῖν
ἐπ-αυτο-φώρῳ

(αὐχεῖν)
μεγαλ-αυχεῖν

ἄφνω
ἐξ-άπινα
αἰφνίδιος
ἐξ-αίφνης

ἀφρός
ἀφρίζειν: ἐπ-∾
Ἐπ-αφρό-διτος

Ἀχαΐα
Ἀχαικός

[βα-]
1. βαθμός: ἀνα-∾
2. (βαίνειν): ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐκ-, ἐμ-, ἐπι-, κατα-, μετα-, παρα-, προ-, προς-ανα-, συγ-κατα-, συμ-, συν-ανα-, ὑπερ-∾
βάσις
(βασις): ἔκ-, κατά-, παρά-∾
ἀ-παρά-βατος
πρό-βατον:
προ-βάτιον, -βατικός
παρα-βάτης
ἐμ-βατεύειν
3. βῆμα
4. βέβαιος
βεβαιοῦν
δια-βεβαιοῦσθαι
βεβαίωσις
5. βέβηλος:
βεβηλοῦν
6. (βιβάζειν): ἀνα-, ἐμ-, ἐπι-, κατα-, προ-, συμ-∾
7. βουνός (?), βωμός (?)

βάθος
βαθύς, βαθέως
βαθύνειν
βαίνειν v. βα-

βάλλειν:
ἀμφι-, ἀνα-, ἀντι-, ἀπο-, δια-, ἐκ-, ἐμ-, κατα-, μετα-, παρα-, περι-, προ-, συμ-, ὑπερ-, ὑπο-∾
ὑπερ-βαλλόντως
βλητέος
ἀπό-βλητος
ἐπί-βλημα
βέλος
βολή: ἀνα-, ἀπο-, ἐκ-, κατα-, παρα-, παρ-εμ-, ὑπερ-, παρα-∾
βολίζειν
βολίς
παρα-βολεύεσθαι
περι-βόλαιον
(βολος): διά-, τρί-∾
δεξιο-βόλος
λιθο-βολεῖν
σκύ-βαλον
ἀμφί-βληστρον

βάπτειν: ἐμ-∾
βαπτίζειν:
βάπτισμα
βαπτισμός
βαπτιστής

[Βαρ- . . .] בַּר
Βαρ-αββᾶς, Βαρ-αχίας, Βαρ-θολομαῖος, Βαρ-ιησοῦς, Βαρ-ιωνᾶς, Βαρ-νάβας, Βαρ-σαβᾶς, Βαρ-τίμαιος

βάρος
βαρεῖν: ἐπι-κατα-∾
ἀ-βαρής
βαρύς, βαρέως
βαρύ-τιμος
βαρύνειν: κατα-∾

βάσανος
βασανίζειν:
βασανισμός
βασανιστής

βασιλεύς
βασιλεύειν: συμ-∾
βασιλεία
βασίλειος
βασίλισσα
βασιλικός

βαστάζειν
δυς-βάστακτος

βδελύσσειν
βδέλυγμα
βδελυκτός
βέβηλος v. βα- 5.

Βέροια
Βεροιαῖος

[Βηθ- . . .] בֵּית
Βηθ-αβαρά, Βηθ-ανία, Βηθ-εσδά, Βηθ-λεέμ, Βηθ-σαϊδά(ν), Βηθ-φαγή
βῆμα v. βα- 3.

βία
βίαιος
βιάζειν:
παρα-βιάζεσθαι
βιαστής

βίβλος
βιβλίον
βιβλαρίδιον
βιβρώσκειν v. βρο-

βίος
βιοῦν
βίωσις
βιωτικός

βλάπτειν
βλαβερός

(βλάξ)
βλάσ-φημος:
βλασ-φημεῖν
βλασ-φημία

βλέπειν
ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐμ-, ἐπι-, περι-, προ-∾
βλέμμα
ἀνά-βλεψις

βοᾶν
ἀνα-, ἐπι-∾
βοή

βοηθεῖν:
βοη-θός
βοή-θεια

βόσκειν
βοτάνη

βούλεσθαι
1. βουλή: ἐπι-∾
βούλημα
Εὔ-βουλος
2. βουλεύειν: συμ-∾
παρα-βουλεύεσθαι
βουλευτής
σύμ-βουλος
συμ-βούλιον

βουνός v. βα- 7.

(βραβεύς)
βραβεύειν: κατα-∾
βραβεῖον

βραδύς
βραδυ-πλοεῖν
βραδυτής
βραδύνειν

βρέχειν
βροχή

(βριμᾶσθαι)
ἐμ-∾

[βρο-]
βιβρώσκειν
βρῶμα, βρώσιμος, βρῶσις
(βρωτος): σητό-, σκωληκό-∾

βρύχειν
βρυγμός

βυθός
βυθίζειν
ἄ-βυσσος

βύσσος
βύσσινος

[βυστ- = πόσθη]
ἀκρο-βυστία

βωμός v. βα- 7.

γάζα
γαζο-φυλάκιον

Γαλάτης
Γαλατία
Γαλατικός

Γαλιλαία
Γαλιλαῖος

γάμος
ἄ-γαμος
γαμεῖν
γαμίζειν: ἐκ-∾
γαμίσκειν: ἐκ-∾
ἐπι-γαμβρεύειν

γάρ [cf. γέ]
τοι-γαρ-οῦν

γέ
1. γάρ [= γὲ ἄρα] q. v.
2. (γε): διά-, εὖ-, καί-, καίτοι-, μεν-οῦν-, μή-, μήτι-, ὅς-, τοί-∾

γελᾶν
κατα-∾
γέλως

γέμειν
γεμίζειν
γόμος

γένος
1. γενεά:
γενεα-λογεῖν, -λογία
ἀ-γένεα-λόγητος
2. γένεσις
γενέσια
παλιν-γενεσία
3. γενετή
4. γέννημα
5. (γενής): ἀ-, ἀλλο-, εὐ-, μονο-, συγ-∾
συγ-γενίς
συγ-γένεια
6. γίνεσθαι: ἀπο-, δια-, ἐπι-, παρα-, προ-, συμπαρα-∾
7. (γονος): ἔκ-, πρό-∾
(γονεῖν): ζωο-, τεκνο-∾
τεκνο-γονία
γονεύς
8. γεννᾶν: ἀνα-∾
γέννημα
γέννησις
γεννητός:
ἀρτι-γέννητος
9. γνήσιος, γνησίως

γέρων
γερουσία

γῆ
ἀνά-γαιον vel ἀνώγαιον, ἀνώγεον
ἐπί-γειος
γε-ωργός, γε-ωργεῖν, γεώργιον

γῆρας
γηράσκειν

γλῶσσα
γλωσσό-κομον
ἑτερό-γλωσσος

(γνάπτειν)
γναφεύς
ἄ-γναφος

γνήσιος v. γένος 9.

[γνο-]
1. ἀ-γνοεῖν, ἀ-γνόημα, ἄ-γνοια
2. γιγνώσκειν: ἀνα-, δια-, ἐπι-, κατα-, προ-∾
γνῶσις
(γνωσις): ἀνά-, διά-, ἐπί-, πρό-∾
ἀ-γνωσία
γνωστός
(γνωστος): ἀ-, ἀ-κατά-∾
γνώστης: καρδιο-∾
γνώμη: συγ-∾
γνωρίζειν: ἀνα-, δια-∾

γογγύζειν: δια-∾
γογγυσμός
γογγυστής

γόνυ
γονυ-πετεῖν

γράφειν
ἀπο-, ἐγ-, ἐπι-, προ-∾
γραφή: ἀπο-, ἐπι-∾
χειρό-γραφον
γραπτός
γράμμα
γραμματεύς
ἀ-γράμματος
ὑπο-γραμμός

(γραῦς)
γρα-ώδης

(γυῖον)
ἔγ-γυος
ἐγ-γύς q. v.

γυμνάζειν
γυμνασία

γυμνός
γυμνότης
γυμνητεύειν s. γυμνιτεύειν

γυνή
γυναικάριον
γυναικεῖος

γωνία
ἀκρο-γωνιαῖος
τετρά-γωνος

δαίμων
δαιμόνιον
δαιμονίζεσθαι
δαιμονι-ώδης
δεισι-δαίμων, -δαιμονία

δάκρυ
δακρύειν

δάκτυλος
δακτύλιος
χρυσο-δακτύλιος

δαμάζειν
δάμαλις

Δαμασκός
Δαμασκηνός

δάνειον
δαν(ε)ίζειν
δαν(ε)ιστής

δαπάνη
ἀ-δάπανος
δαπανᾶν: ἐκ-, προς-∼

δέ [cf. δή]
οὐ-δέ: ∼-ποτε, -πω
μη-δέ: ∼-ποτε, -πω
ὅ-δε, ἥδε, τό-δε
τοιός-δε
ὧ-δε
ἐνθά-δε

[δε-]

I. δεῖ
δέον
ἐν-δεής

II. δεῖσθαι: προς-∼
δέησις

III. δεῖν
1. κατα-,περι-,συν-,ὑπο-∼
2. δέσμη vel δεσμή
3. δεσμός
δέσμιος
σύν-δεσμος
δεσμεῖν
δεσμεύειν
δεσμώτης
δεσμωτήριον
δεσμο-φύλαξ
4. (δημα): διά-, ὑπό-∼
5. δοῦλος q. v.

[δει-]
1. δειλός
δειλία
δειλιᾶν
2. δεινῶς
3. δεισι-δαίμων, -δαιμονία
4. δέος

δεικνύειν vel δεικνύναι
1. ἀνα-, ἀπο-, ἐν-, ἐπι-, ὑπο-∼
2. (δειξις): ἀνά-, ἀπό, ἐν-∼
3. δεῖγμα
(δειγμα): ἔν-, ὑπό-∼
δειγματίζειν: παρα-∼

δεῖπνον
δειπνεῖν

δέκα
1. δέκατος
δεκάτη
δεκατοῦν: ἀπο-∼
2. δεκα-δύο
δεκα-τέσσαρες
δεκα-πέντε
3. δώ-δεκα
δω-δέκατος
δω-δεκά-φυλον
4. Δεκά-πολις

(δέμειν)
οἰκο-δόμος
οἰκο-δομεῖν: ἀν-, ἐπ-∼
οἰκο-δομία, -δομή
ἐν-δόμησις
δῶμα

δεξιός [cf. δέχομαι]
δεξιο-βόλος, -λάβος

Δέρβη
Δερβαῖος

δέρειν
δέρμα
δερμάτινος

(δέρχεσθαι)
δορκάς
δράκων

δεσμός v. δε- III, 3

δεσπότης
οἰκο-δεσπότης, -δεσποτοῦν

δεῦρο
δεῦτε [= δεῦρ᾽ ἴτε]

δεύτερος
δευτεραῖος
δευτερό-πρωτος

δέχεσθαι
1. ἀνα-, ἀπ-εκ-, ἀπο-, δια-, εἰς-, ἐκ-, ἐν-, ἐπι-παρα-, προς-, ὑπο-∼
2. δεκτός
(δεκτος): ἀν-έν-, ἀπό-, εὐ-πρός-∼
3. δεξιός q. v.
4. διά-δοχος
(δοχεῖν): ξενο-, παν-∼
δοχή: ἀπο-, ἐκ-∼
παν: -δοχεύς, -δοχεῖον
(δοκία): ἀπο-καρα-, προς-∼
5. προς-δοκᾶν
6. δοκός
7. δόκιμος: ἀ-∼
δοκιμή
δοκίμιον
δοκιμάζειν: ἀπο-∼
δοκιμασία

δή
1. οἷος-δη-ποτ-οῦν
ἐπει-δή: -περ
2. δή-που
δή-ποτε
3. δέ, q. v.

δῆλος
1. (δηλος): ἄ-, ἔκ-, κατά-, προ-∼
ἀ-δήλως

2. ἀ-δηλότης
δηλοῦν
δῆμος
1. δημι-ουργός
2. δημόσιος
3. (δημος): ἀπό-, παρ-επί-, συν-έκ-, Νικό-∾
(δημεῖν): ἀπο-, ἐκ-, ἐν-, ἐπι-∾
4. δημ-ηγορεῖν
[Δι-] (Ζεύς, Διός)
Διο-: -νύσιος, -πετής, -τρεφής
Διός-κουροι
εὐ-δία
διά- . . . v. lexx.
διάκονος
διακονεῖν
διακονία
διδάσκειν
1. διδάσκαλος: καλο-, νομο-, ψευδο-∾
ἑτερο-διδασκαλεῖν
2. διδασκαλία
3. διδακτός
θεο-δίδακτος
διδακτικός
4. διδαχή
διδόναι
1. ἀνα-, ἀντ-απο-, ἀπο-, δια-, ἐκ-, ἐπι-, μετα-, παρα-, προ-∾
2. (δοτος): εὐ-μετά-, ἔκ-, πατρο-παρά-∾
3. δόμα
ἀντ-από-δομα
4. δόσις
(δοσις): ἀντ-από-, παρά-∾
5. μισθ-απο-δοσία
6. δότης: μισθ-απο-, προ-∾
7. κατα-κληρο-δοτεῖν
δίκη
1. κατα-∾
2. (δικος): ἄ-, ἔκ-, ἔν-, ἀντί-, ὑπό-∾
ἀ-δίκως
ἀ-δικία
3. (δικεῖν): ἀ-, ἐκ-∾
ἀ-δίκημα
ἐκ-δίκησις
4. κατα-δικάζειν
δικαστής
5. δίκαιος, δικαίως
δικαιο-κρισία
δικαιοσύνη
δικαιοῦν:
δικαίωμα, δικαίωσις
Λαο-δικεία, Λαο-δικεύς
δίς
1. (δί-): -δραχμον, -δυμος, -στομος, -ψυχος
(δι-): -ακόσιοι, -ετής, -ετία, -λόγος, -θάλασσος
δις-χίλιοι
2. διστάζειν
3. (δίχα):
διχάζειν
διχο-: -στασία, -τομεῖν
4. διπλοῦς
διπλοῦν
δίψος
διψῆν
διώκειν: ἐκ-, κατα-∾
διωγμός
διώκτης
[δο-] v. διδόναι
δοκεῖν: εὐ-, συν-ευ-∾
1. δόγμα
δογματίζειν
2. δόξα
(δοξος): ἔν-, κενό-, παρά-∾
κενο-δοξία
δοξάζειν: ἐν-, συν-∾
δόκιμος v. δέχεσθαι, 7.
δόλος
ἄ-δολος
δολοῦν
δόλιος
δολιοῦν
Δορκάς v. δέρκεσθαι
δοῦλος [cf. δεῖν III, 5]
σύν-δουλος
δουλ-αγωγεῖν
δουλεύειν
δουλεία: ὀφθαλμο-∾
δουλοῦν: κατα-∾
δράκων v. δέρκεσθαι
δράσσεσθαι
δραχμή
δί-δραχμον
[δρεμ-] v. τρέχειν
δρόμος
πρό-δρομος
συν-δρομή
εὐθυ-δρομεῖν
δύειν vel δύνειν
1. ἐκ-, ἐν-, ἐπ-εν-, ἐπι-παρ-εις-∾
ἀπ-εκ-δύεσθαι
2. ἔν-δυμα
(δυσις): ἀπ-έκ-, ἔν-∾
ἐπ-εν-δύτης
3. ἐν-διδύσκειν
4. δυσμή
δύνασθαι
δυνατός
ἀ-δύνατος
δυνατεῖν: ἀ-∾
δύναμις
δυναμοῦν: ἐν-∾
δυνάστης
κατα-δυναστεύειν
δύο
δεκα-δύο
[δυς-]: -βάστακτος, -ερμήνευτος, -νόητος, -κόλως, -εντέριον, -εντερία, -φημία, -φημεῖν
δύς-κολος
δῶμα v. δέμειν
δῶρον
δωρεά, δωρεάν
δωρεῖν: δώρημα
δωρο-φορία
[ε-] cf. ἕδρα, ἕζειν, ἔθος, ἧσθαι, ἱέναι, ἵζειν
ἐάν v. εἰ
ἐᾶν: προς-∾
ἔα
ἕβδομος v. ἑπτά
Ἑβραῖος
ἑβραΐς
ἑβραϊκός
ἔγ-γυος v. γυῖον.
ἐγγύς: ἐγγύτερον
ἐγγίζειν: προς-∾

ἐγείρειν: δι-, ἐξ-, ἐπ-, συν-∼
ἔγερσις
γρηγορεῖν: δια-∼

ἔδαφος
ἐδαφίζειν

(ἕδρα) cf. ε-
(ἑδρα): ἐν-, καθ-∼
(εδρος): εὐ-πάρ-, εὐ-πρός-∼
συν-έδριον
πρωτο-καθ-εδρία
(εδρεύειν): ἐν-, παρ-, προς-∼
ἑδραῖος, ἑδραίωμα
ἀφ-εδρών

(ἕζειν): cf. ε-
ἀμφι-∼ (vel ἀμφι-άζειν)
(ἕζεσθαι): καθ-, πάρα-καθ-∼

[ἐθ-]: cf. ε-
ἔθος: ἐθίζειν
ἦθος
εἰωθέναι
(ήθεια): κακο-, συν-∼

(ἐθέλειν) cf. θέλειν
ἐθελο-θρησκεία

ἔθνος
ἐθν-άρχης
ἐθνικός, ἐθνικῶς

εἰ
1. (εἴ-): -περ, -πως, -τε
2. ὡς-εί, ὥς-περ-εί
3. ἐάν, ἐάν-περ

[εἰδ-]
1. εἶδον (ἰδεῖν q. v.)
εἶδος
εἰδέα
(ώδης): γρα-, δαιμονι-, θει-, πετρ-∼
῾Ηρ-∼ (v. ἥρως)
2. εἴδωλον
εἰδωλεῖον
κατ-είδωλος
εἰδωλό-θυτος
εἰδωλο-:-λάτρης,-λατρ(ε)ία

εἰδέναι
συν-είδησις

[εἰκ-]: ἐοικέναι
1. ἐπι-εικής, ἐπι-είκεια
2. εἰκών

(εἴκειν): ὑπ-∼

[εἰλ-, i. e. Fελ-]
1. ἐν-ειλεῖν
2. εἰλι-κρινής, -κρίνεια [?] (cf. ἕλος)
3. εἰλίσσειν vel ἑλίσσειν
4. ἕλκειν: ἐξ-∼

εἶμι v. ἰέναι

εἶναι
ἀπ-, ἐν-, ἐξ-, παρ-, συμ-παρ-, συν-∼
ἐν-όντα (τά)
ὄντως
οὐσία: ἀπ-, ἐξ-, παρ-∼
ἐξ-ουσιάζειν: κατ-∼
(ούσιος): ἐπι-, περι-∼
ἐπι-οῦσα

εἰπεῖν v. ἔπος

εἰρηκέναι v. ῥῆμα, ἔπος, εἰρήνη

εἰρήνη [Fερ-]
εἰρηνικός
εἰρηνεύειν
εἰρηνο-ποιός

εἰς- . . . v. lexx.
ἔσω (pro εἴσω), ἐσώτερος, ἔσωθεν

εἷς, μία, ἕν
ἕν-δεκα, ἑν-δέκατος
καθ-εἷς
οὐδ-είς vel οὐθ-είς
μηδ-είς vel μηθ-είς
ἑνότης

εἶτα
ἔπ-ειτα, μετ-έπ-ειτα

ἐκ- . . . v. lexx. cf. ἐξ
ἐκτός: παρ-∼

ἕκαστος
ἑκάστοτε

ἑκατόν
ἑκατοντα-:-έτης(vel-ετής), -πλασίων
ἑκατοντ-άρχης
ἑκατόντ-αρχος

δι-ἀκόσιοι etc. v. part. prior.

ἐκεῖ
1. ἐκεῖσε
ἐκεῖθεν
2. ἐκεῖνος
ἐπ-έκεινα
ὑπερ-έκεινα

ἑκών
ἄκων
ἑκούσιος, ἑκουσίως

ἐλαία
ἔλαιον
(έλαιος): ἀγρι-, καλλι-∼
ἐλαιών

[ἐλα-] v. ἐλαύνειν

(ἐλαχύς)
ἐλάττων vel ἐλάσσων
ἐλαττονεῖν
ἐλαττοῦν
ἐλάχιστος
ἐλαχιστότερος

ἐλαύνειν: ἀπ-, συν-∼

ἐλαφρός
ἐλαφρία

ἐλεᾶν = ἐλεεῖν, v. ἔλεος

ἐλέγχειν: ἐξ-∼
δια-κατ-ελέγχεσθαι
ἔλεγχος
ἔλεγξις
ἐλεγμός: ἀπ-∼

ἔλεος (ὁ et τό)
1. ἀν-έλεος
2. ἐλεεῖν vel ἐλεᾶν
ἐλ(ε)εινός
3. ἐλεήμων: ἀν-∼
ἐλεημοσύνη

ἑλεῖν v. αἱρεῖν

[ἐλευθ-] v. ἔρχεσθαι

ἐλεύθερος cf. ἔρχεσθαι
ἀπ-∼
ἐλευθερία
ἐλευθεροῦν

[᾿Ελι-] אֵל, cf. -ήλ
:-ακείμ, -έζερ, -ούδ, -σάβετ
᾿Ελισσαῖος

ἕλκειν } v. εἱλ-
ἑλίσσειν }

ἕλκος
ἑλκοῦν

Ἑλλάς
Ἕλλην, Ἑλληνίς
ἑλληνικός
ἑλληνιστής
ἑλληνιστί

(ἕλος)
1. εἱλι-: -κρινής, -κρίνεια (?) (cf. εἱλ-)
2. ἥλιος

ἐλπίς
ἐλπίζειν: ἀπ-, προ-∼

ἐμός
ἐμ-αυτοῦ

[ἑν-] v. εἷς

ἐν- . . . v. lexx.
1. ἐντός
2. ἔν-αντι: ἐν-αντίος
3. (ἔντεα):
αὐθ-εντεῖν
δυς-εντερία
δυς-εντέριον
4. ἔν-θεν, ἐντεῦθεν

ἐνεγκεῖν aor. verbi φέρειν q. v.
ὄγκος
δι-ηνεκής

(ἔνθα)
ἐνθά-θε

ἐν(ν)έα
ἔν(ν)ατος
ἐν(ν)ενήκοντα
ἐν(ν)ενηκοντα-εν(ν)έα

(ἑννύναι): ἀμφι-∼
ἱμάτιον q. v.

ἐξ- . . . v. lexx. cf. ἐκ
ἔξω, ἐξώ-τερος
ἔξωθεν

ἕξ
ἕκτος
ἑξ-ακόσιοι

ἕξις v. ἔχειν

ἐοικέναι v. εἰκ-

ἑορτή
ἑορτάζειν

ἐπεί: -περ
(ἐπει-): -δή, -δή-περ
ἐπάν

(ἕπεσθαι): συν-∼
ὀπ-ώρα
ὀπίσω q. v.
ὀψέ q. v.

ἐπι- . . . v. lexx.
ἐπ-άνω

ἔπος
ἤπιος
ν-ήπιος, ν-ηπιάζειν
εἰπεῖν: ἀντ-, ἀπ-, προ-∼
ἐρεῖν, εἰρηκέναι q. v.

ἑπτά
ἑπτάκις
ἑπτακις-χίλιοι
ἕβδομος
ἑβδομήκοντα
ἑβδομηκοντάκις

ἐραυνᾶν v. ἐρευνᾶν

ἔργον
1. συν-εργός
ἀ-ργός
(ουργός): ἀμπελ-, δημι-, λειτ-, οἰκ-∼
περί-εργος
(οῦργος): κακ-, παν-∼
λειτ-ουργικός
(ουργία): λειτ-, παν-, ῥαδι-∼
2. (εργεῖν): ἀγαθο-, ἐν-, συν-∼
ἀ-ργεῖν: κατ-∼
(ουργεῖν): ἱερ-, λειτ- συν-υπ-∼
3. ἐν-έργεια
ἐν-εργής
ἐν-έργημα
ῥαδι-ούργημα
4. εὐ-εργετεῖν
εὐ-εργέτης
εὐ-εργεσία
5. ἐργάζεσθαι: κατ-, περι-, προς-∼
ἐργασία
ἐργάτης

ἐρεθίζειν v. ἔρις

(ἐρέσσειν)
ὑπ-ηρέτης
ὑπ-ηρετεῖν

ἐρευνᾶν vel ἐραυνᾶν
ἀν-εξ-ερεύνητος

ἔρημος
ἐρημία
ἐρημοῦν
ἐρήμωσις

ἔριον
ἐριθεία (?)
ἔριφος, ἐρίφιον (?)

ἔρις
ἐρίζειν
(ἐρεθίζειν)

Ἑρμῆς
1. ἑρμηνεύειν: δι-, μεθ-∼
ἑρμηνεία
ἑρμηνευτής: δι-∼
δυς-ερμήνευτος
2. Ἑρμο-γένης

ἔρχεσθαι
1. ἀν-, ἀντι-παρ-, ἀπ-, δι-εξ-, δι-, εἰς-, ἐξ-ἐπ-αν-, ἐπ-εις-, ἐπ-, κατ-, παρ-εις-, παρ-, περι-, προ-, προς-, συν-εις-, συν-∼
2. ἔλευσις
3. ἐλεύθερος, q. v.
4. προς-ήλυτος

ἐρεῖν v. ἔπος

ἐρωτᾶν: δι-, ἐπ-∼
ἐπ-ερώτημα

ἔσθειν v. ἐσθίειν

ἐσθής
ἔσθησις

ἐσθίειν vel ἔσθειν (cf. φάγος)
ν-ῆστις
ν-ηστεία
ν-ηστεύειν

(ἕσις) v. ἱέναι

ἔσχατος [de ἔχειν]
ἐσχάτως

ἔσω v. εἰς

(ἐτάζειν): ἀν-, ἐξ-∼

ἕτερος: ἑτέρως
ἑτερό-γλωσσος
ἑτερο-:-διδασκαλεῖν,-ζυγεῖν
ἀμφ-ότεροι
π-ότερος

ἔτι
οὐκ-, μη-κ-∾

ἕτοιμος: ἑτοίμως
ἑτοιμάζειν: προ-∾
ἑτοιμασία

ἔτος
(ετής): δι-, τεσσαρακοντα-, ἑκατοντα-∾
(ετία): δι-, τρι-∾

εὖ: -γε
εὐ-: -αγγέλιον, -αγγελίζειν, -αγγελιστής. -άρεστος, -αρέστως, -αρεστεῖν. -γενής. -δοκεῖν, -δοκία. -εργέτης, -εργετεῖν, -εργεσία. -θύμως, -θυμεῖν. -καιρεῖν, -καιρως, -καιρία. -λαβής, -λάβεια, -λαβεῖσθαι. -λογεῖν, -λογητός, -λογία. -μετά-δοτος. -νοεῖν, -οδοῦν. -πάρεδρος. -πειθής. -περίστατος. -ποιΐα. -πορεῖν, -πορία. -πρέπεια. -πρόσδεκτος. -πρός-εδρος. -προς-ωπεῖν. -σεβής, -σεβῶς, -σεβεῖν, -σέβεια. -σχήμων, -σχημόνως, -σχημοσύνη. -τόνως. -τραπελία. -φημία. -φορεῖν. -φραίνειν, -φροσύνη. -χάριστος, -χαριστεῖν, -χαριστία. -ψυχεῖν. -ωδία. -ώνυμος.
Εὐ-: -νίκη, -οδία.
εὐ-δία
εὔ-: -θετος, -θυμος, -καιρος, -κοπος, -νοια, -σημος, -σπλαγχνος, -φημος, -χρηστος
Εὔ-: -βουλος, -τυχος
ἀν-εύ-θετος, ἐν-ευ-λογεῖν, κατ-ευ-λογεῖν, συν-ευ-δοκεῖν, συν-ευ-ωχεῖν, πολυ-εύ-σπλαγχνος

εὕδειν: καθ-∾

εὐθύς
εὐθύς (adv.), εὐθέως
εὐθυ-δρομεῖν
εὐθύτης
εὐθύνειν: κατ-∾

(εὐνή)
εὐν-: -οῦχος, -ουχίζειν

εὑρίσκειν: ἀν-∾
ἐφ-ευρετής

(εὖρος)
εὐρ-ακύλων
εὐρο-κλύδων

(εὐρύς)
εὐρυ-κλίδων
εὐρύ-χωρος

εὔχεσθαι: προς-∾
εὐχή: προς-∾

Ἔφεσος
Ἐφεσῖνος
ἐφέσιος

ἔχειν
1. ἀν-, ἀντ-, ἀπ-, ἐν-, ἐπ-, κατ-, μετ-, παρ-, περι-, προ-, προς-αν-, προς-, συν-, ὑπ-, ὑπερ-∾
νουν-εχῶς
2. (οὖχος): εὐν-, ῥαβδ-∾
κακ-ουχεῖν: συγ-∾
εὐν-ουχίζειν
3. (οχος): ἔν-, μέτ-, συμ-μέτ-∾
(οχή): ἀν-, ἐξ-, μετ-, περι-, συν-, ὑπερ-∾
συν-ευ-ωχεῖν
(οχλεῖν): ἐν-, παρ-εν-∾
4. ἕξις
ἑξῆς: καθ-∾
ἀν-εξί-κακος
πλεον-εξία
ἀν-εκτός
πλεον-: -εκτεῖν, -έκτης
5. κατά-σχεσις
ἀ-κατά-σχετος
σχεδόν
6. σχῆμα
(σχήμων): ἀ-, εὐ-∾
εὐ-σχημόνως
(σχημοσύνη): ἀ-, εὐ-∾
ἀ-σχημονεῖν
(σχηματίζειν): μετα-, συ-∾
7. ἔσχατος, q. v.
8. σχολή q. v.

ἔχθρα
ἐχθρός

ζάειν = ζῆν: ἀνα-, συ-∾
ζωή
ζῷον:
ζωο-: -γονεῖν, -ποιεῖν
ζω-γρεῖν
ἀνα-ζω-πυρεῖν

ζεῖν
ζεστός
ζύμη, ζυμοῦν
ἄ-ζυμος

ζεῦγος v. ζυγός

Ζεύς v. Δι-

ζῆλος
ζηλεύειν
ζηλοῦν: παρα-∾
ζηλωτής

ζημία
ζημιοῦν

ζητεῖν
ἀνα-, ἐκ-, ἐπι-, συ-∾
ζήτησις: συ-∾
ζήτημα
συ-ζητητής

ζυγός
σύ-ζυγος
ἑτερο-ζυγεῖν
ὑπο-ζύγιος
ζεῦγος
συ-ζευγνύναι
ζευκτηρία

ζύμη v. ζεῖν

ζώνη
ζωννύναι vel ζωνύειν: ἀπο-, δια-, περι-, ὑπο-∾

[-η]
πάντ-η, πανταχ-ῇ

ἤ: -περ, -τοι

(ἦ)
ἦ μήν

ἡγεῖσθαι
1. δι-, ἐκ-δι-, ἐξ-, προ-∾
δι-ήγησις
ἀν-εκ-δι-ήγητος
καθ-ηγητής
2. (ηγός): ἀρχ-, ὁδ-, στρατ-∾
(ηγεῖν): ὁδ-, χορ-∾
ἐπι-χορ-: -ηγεῖν, -ηγία
3. ἡγεμών
ἡγεμονία
ἡγεμονεύειν

(ἡδύς)
ἡδέως, ἥδιστα
ἡδύ-οσμος
ἀ-ηδία
ἡδονή
φιλ-ήδονος
χαλκ-ηδών (?)
συν-ήδεσθαι
αὐθ-άδης (cf. ἁνδάνειν)
ἀσμένως

ἥκειν: ἀν-, καθ-∾

[-ήλ] v. part. prior. cf. Ἐλι-

ἡλίκος
ἡλικία
συν-ηλικιώτης
π-ηλίκος

ἥλιος v. ἕλος

ἧλος
προς-ηλοῦν

ἡμεῖς
ἡμέτερος

ἡμέρα cf. ἥμερος
(ἡμερος): ἐφ-, ὀκτα-∾
ἐφ-ημερία, μεσ-ημβρία
καθ-ημέραν
νυχθ-ήμερον

(ἥμερος): ἀν-∾
ἡμέρα q. v.
ἤρεμος

ἥμισυς
ἡμι-: -θανής, -ώριον

(ἥρως)
Ἡρώ-δης
Ἡρω-δίων
Ἡρω-διάς
Ἡρωδιανοί

(ἧσθαι) cf. ε-
καθ-, συγ-καθ-∾

(ἥσυχος)
ἡσυχάζειν
ἡσύχιος
ἡσυχία

ἥττων vel ἥσσων
ἡττᾶσθαι
ἥττημα

ἦχος
ἠχεῖν: ἐξ-, κατ-∾

θάλασσα
δι-θάλασσος
παρα-θαλάσσιος

(θάλλειν): ἀνα-∾

(θάμβος)
ἔκ-θαμβος
θαμβεῖν: ἐκ-∾

[θαν-]
1. θάνατος
θανατη-φόρος
θανατοῦν
ἐπι-θανάτιος
2. θανάσιμος
ἀ-θανασία
ἡμι-θανής
3. θνήσκειν: ἀπο-, συν-απο-∾
θνητός

θάπτειν: συν-∾
ταφή
τάφος
ἐν-ταφιάζειν
ἐν-ταφιασμός

θάρσος
θαρσεῖν vel θαρρεῖν

θαῦμα
θαυμάζειν
θαυμαστός
θαυμάσιος

[θε-]
1. (θεσις): ἀντί-, ἀπό-, ἐπί-, συγ-κατά-, μετά-, περί-, πρό-∾
(θεμα): ἀνά-, κατ-ανά-, κατά-∾
(θεματίζειν): ανα-, κατα-, κατ-ανα-∾
θεμέλιος, θεμελιοῦν
2. ἄ-θεσμος
προ-θέσμιος
3. (θετος): ἀ-μετά-, ἀν-εύ-, ἀ-σύν-, ἔκ-, εὔ-∾
νομο-θέτης
(θετεῖν): ἀ-, νου-, νομο-∾
(θεσία): νομο-, νου-, ὁρο-, υἱο-∾
ἀ-θέτησις
4. ἀ-θέμιτος
5. τιθέναι: ἀνα-, ἀντι-δια-, ἀπο-, δια-, ἐκ-, ἐπι-, κατα-, μετα-, παρα-, περι-, προ-, προς-ανα-, προς-, συγ-κατα-, συν-επι-, συν-, ὑπο-∾
6. ἀνά-θημα
7. θήκη: ἀπο-, δια-, παρα-, παρα-κατα-∾

θεᾶσθαι
θέατρον:
θεατρίζειν
θεωρεῖν q. v.

(θεῖν)
βοη-: -θεῖν, -θός
βοή-θεια

θεῖον v. θεός 3.

θέλειν cf. ἐθέλειν
θέλημα
θέλησις

θεμέλιος v. θε- 1.

[-θεν]
παιδιό-, πάντο-, πανταχό-πόρρω-∾

θεός, θεά
1. θεο-: -δίδακτος-, -λόγος, -μάχος, -μαχεῖν, -σεβής, -σέβεια, -στυγής
θεό-πνευστος
Θεό-φιλος
(θεος): ἄ-, φιλό-, Τιμό-∾
θεότης
2. θεῖος
θειότης
3. θεῖον
θει-ώδης

θεράπων
θεραπεύειν
θεραπεία

θέρμη vel θέρμα
θερμαίνειν

θέρος
  θερίζειν:
  θερισμός
  θεριστής
Θεσσαλο-νική
  Θεσσαλο-νικεύς
θεωρεῖν (cf. θεᾶσθαι)
  ἀνα-, παρα-∾
  θεωρία
θῆλυς
  θηλάζειν
θήρα
  θηρεύειν
  θηρίον
  θηριο-μαχεῖν
θησαυρός
  θησαυρίζειν: ἀπο-∾
(θίς)
  ἀκρο-θίνιον
(θλᾶν)
  συν-θλᾶν
θλίβειν: ἀπο-, συν-∾
  θλίψις vel θλῖψις
θόρυβος
  θορυβεῖν
  θορυβάζειν
θρῆνος
  θρηνεῖν
θρῆσκος vel θρησκός
  θρησκεία: ἐθελο-∾
θρίξ, τριχός
  τρίχινος
(θρύπτειν): συν-∾
θυγατήρ
  θυγάτριον
(θύειν) I
  1. θύ-ελλα
  2. θυμός
    (θυμος): εὔ-, πρό-∾
    (θύμως): εὐ-, μακρο-, προ-∾
    ὁμο-θυμαδόν
    θυμο-μαχεῖν
    θυμοῦν
    (θυμεῖν): ἀ-, ἐπι-, εὐ-, μακρο-∾
    θυμεῖσθαι): δι-εν-, ἐν-∾
    (θυμία): ἐπι-, μακρο-, προ-∾
    ἐν-θύμησις
    ἐπι-θυμητής
  3. θύρα q. v.
θύειν II
  1. θυσία
    θυσιαστήριον
    (θυτος): εἰδωλό-, ἱερό-∾
  2. θυμιᾶν
    θυμίαμα
    θυμιατήριον
θυμιᾶν v. θύειν II, 2.
θυμός v. θύειν I, 2
θύρα cf. θύειν I, 3
  θυρίς
  θυρεός
  θυρ-ωρός
(θωή)
  ἀ-θῶος vel ἀ-θῷος

ἰᾶσθαι
  ἴαμα
  ἴασις
  ἰατρός
ἰδεῖν cf. εἰδ-
  ἀπ-, ἐπ-, περι-, προ-, συν-, ὑπερ-∾
  ἰδέ vel ἴδε
  ἰδού
  ἰδέα
  εἶδος cf. εἰδ-
ἴδιος
  κατ-ιδίαν
  ἰδιώτης
ἰέναι, cf. -ε
  ἀπ-, εἰς-, ἔξ-, ἐπ-, συν-∾
  ἀ-πρός-ιτος
ἱέναι
  ἀν-, ἀφ-, καθ-, παρ-, συν-∾
  (εσις): ἄν-, ἄφ-, πάρ-, σύν-∾
  συν-ετός
  (ετος): ἐγ-κάθ-, ἀ-σύν-∾
  ἱμάς
ἱερός
  ἱερό-: -θυτος, -συλος
  ἱερο-: -πρεπής, -συλεῖν
  ἱερ-ουργεῖν
  ἱερεύς: ἀρχ-∾
  ἱερωσύνη
  ἱερατεύειν
  ἱερατεία
  ἱεράτευμα
  ἀρχ-ιερατικός
Ἱερουσαλήμ
  Ἱεροσόλυμα
  Ἱεροσολυμίτης
(ἵζειν) cf. ε-
  καθ-, ἀνα-καθ-, ἐπι-καθ-, παρα-καθ-, πέρι-καθ-, συγ-καθ-∾
(ἵκειν)
  1. (ἱκνεῖσθαι): ἀφ-, δι-, ἐφ-∾
    ἄφ-ιξις
  2. ἱκετήριος
  3. ἱκανός
    ἱκανοῦν
    ἱκανότης
  4. ἴχνος q. v.
(ἵλαος)
  1. ἵλεως: ἀν-∾
    ἱλάσκεσθαι:
      ἱλασμός
      ἱλαστήριος
  2. ἱλαρός
    ἱλαρότης
(ἴλη)
  ὅμ-ιλος:
  ὁμ-: -ιλεῖν, -ιλία
ἱμάς v. ἱέναι
ἱμάτιον cf. ἑννύναι
  ἱματίζειν:
    ἱματισμός
ἵνα
  ἱνα-τί
ἰός
  κατ-ιοῦν
Ἰούδα יְהוּדָה
  Ἰούδας
  Ἰουδαῖος, Ἰουδαία
  ἰουδαϊκός, ἰουδαϊκῶς
  ἰουδαΐζειν:
    ἰουδαϊσμός

Ἰούλιος Julius
  Ἰουλία Julia

ἵππος
  ἱππικός
  ἱππεύς
  (*ιππος*): *Ἄρχ-*, *Φίλ-*∾
  Φίλ-ιπποι:
  Φιλ-ιππήσιος

ἴσος, ἴσως
  ἰσότης
  ἰσ-άγγελος
  ἰσό-: *-τιμος*, *-ψυχος*

Ἰσρα-ήλ יִשְׂרָאֵל
  Ἰσραηλίτης

ἱστά(ν)ειν vel *ἱστάναι* v. *στα-*

ἰσχύς
  ἰσχύειν: *ἐν-*, *ἐξ-*, *ἐπ-*, *κατ-*∾
  ἰσχυρός:
    δι-ισχυρίζεσθαι

Ἰταλία Italia
  ἰταλικός

ἰχθύς
  ἰχθύδιον

ἴχνος cf. *ἵκειν*
  ἀν-εξ-ιχνίαστος

καθαρός
  καθαρότης
  καθαίρειν: *ἐκ-*∾
    περι-κάθαρμα
  καθαρίζειν: *δια-*∾
  καθαρισμός
  ἀ-κάθαρτος
  ἀ-καθάρτης
  ἀ-καθαρσία

καί
  κἄν
  καί-: *-γε*, *-τοι-γε*, *-περ*

καίειν
  ἐκ-, *κατα-*∾
  καῦσις
  καυσοῦν
  καύσων
  καῦμα
  καυματίζειν
  ὁλο-καύτωμα
  καυτηριάζειν

καινός
  καινότης
  ἀνα-καινοῦν
  ἀνα-καίνωσις
  (*καινίζειν*): *ἀνα-*, *ἐγ-*∾
  ἐγ-καίνια

καιρός
  (*καιρος*): *εὔ-*, *πρός-*∾
  (*καίρως*): *ἀ-*, *εὐ-*∾
  εὐ-καιρεῖν
  ἀ-καιρεῖσθαι
  εὐ-καιρία

Καῖσαρ Caesar
  Καισαρεία

κακός, comp. *χείρων*
  κακῶς
  (*κακος*): *ἄ-*, *ἀν-εξί-*∾
  κακο-: *-ήθεια*, *-λογεῖν*, *-πάθεια*, *-παθεῖν*, *-ποιεῖν*, *-ποιός*
  συγ-κακο-παθεῖν
  κακ-: *-οῦργος*, *-ουχεῖν*
    συγ-κακ-ουχεῖν
  κακοῦν:
    κάκωσις
  (*κακεῖν*): *ἐγ-*, *ἐκ-*, *ἐν-* [= *ἐγ-*]∾
  κακία

κάλαμος
  καλάμη

καλεῖν
  1. *ἀντι-*, *ἐγ-*, *ἐπι-*, *μετα-*, *παρα-*, *προ-*, *προς-*, *συγ-*, *συμ-παρα-*∾
    εἰς-καλεῖσθαι
    ἔγ-κλημα
    κλῆσις
    (*κλησις*): *παρά-*, *πρός-*∾
  2. *κλητός*
    (*κλητος*): *ἀν-έγ-*, *παρά-*∾
  3. *ἐκ-κλησία*
  4. *κλέος*
    Κλεό-πας

καλός
  καλῶς
  Καλοὶ λιμένες
  καλο-: *-διδάσκαλος*, *-ποιεῖν*
  καλλι-έλαιος

καλύπτειν
  ἀπο-, *ἀνα-*, *ἐπι-*, *κατα-*, *παρα-*, *περι-*, *συγ-*∾
  ἀ-κατα-κάλυπτος
  κάλυμμα: *ἐπι-*∾
  ἀπο-κάλυψις

κάμπτειν
  ἀνα-, *συγ-*∾

Κανᾶ
  Καναναῖος
  Κανανίτης

(κάρη) cf. *κῦρος*
  ἀπο-καρα-δοκία
  κραι-πάλη
  κρανίον

καρδία
  σκληρο-καρδία
  καρδιο-γνώστης

καρπός
  ἄ-καρπος
  καρπο-: *-φόρος*, *-φορεῖν*

καρτερεῖν: *προς-*∾
  προς-καρτέρησις

κατα- . . . v. lexx.
  κάτω: *ὑπο-*∾
  κατώτερος
  κατωτέρω

καυχᾶσθαι: *ἐγ-*, *κατα-*∾
  καύχημα
  καύχησις

κείρειν
  κέρμα:
    κερματιστής

κεῖσθαι (cf. *κοιμᾶν*, *κοίτη*, *κώμη*)
  (*κεισθαι*): *ἀνά-*, *ἀντί-*, *ἀπό-*, *ἐπί-*, *κατά-*, *παρά-*, *περί-*, *πρό-*, *συν-ανά-*∾

κελεύειν
  κέλευσμα

(κέλευθος)
  ἀκολουθεῖν q. v.

(κέλλειν)
  ἐπι-∾
    (cf. *ἐπ-οκέλλειν*)

κενός

κενό-δοξος
κενο-: *-δοξία*, *-φωνία*
κενῶς
κενοῦν
(κεντεῖν): *ἐκ-*~
κέντρον:
ἐγ-κεντρίζειν
κεραννύναι: *συγ-*~
1. *ἀ-κέραιος*
ἄ-κρατος
2. *κέραμος*
κεράμιον
κεραμικός
κεραμεύς
κέρας
κεραία
κεράτιον
κέρδος
αἰσχρο-: *-κερδής*, *-κερδῶς*
κερδαίνειν
κέρμα v. *κείρειν*
κεφαλή
κεφαλίς
κεφάλαιον: *προς-*~
περι-κεφαλαία
κεφαλαιοῦν: *ἀνα-*~
ἀπο-κεφαλίζειν
κῆπος
κηπ-ουρός
κηρύσσειν: *προ-*~
κήρυξ (vel *κῆρυξ*)
κήρυγμα
κιθάρα
κιθαρίζειν
κιθαρ-ῳδός
κίνδυνος
κινδυνεύειν
κινεῖν: *μετα-*, *συγ-*~
κίνησις
κλαίειν
κλαυθμός
κλᾶν: *ἐκ-*, *κατα-*~
κλάσις
κλάσμα
κλάδος
κλῆμα
Κλαύδιος Claudius
Κλαυδία Claudia

κλείειν
ἀπο-, *ἐκ-*, *κατα-*, *συγ-*~
κλείς
(*κλε-*) v. *καλεῖν*
κλέπτειν
κλέπτης
κλέμμα
κλοπή
κλῆρος
(*κληρος*): *ναύ-*, *ὁλό-*~
ὁλο-κληρία
κληρο-νόμος: *συγ-*~
κληρο-νομία
κληρο-νομεῖν: *κατα-*~
κατα-κληρο-δοτεῖν
κληροῦν: *προς-*~
κλίνειν
ἀνα-, *ἐκ-*, *κατα-*, *προς-*~
ἀρχι-τρί-κλινος
ἀ-κλινής
πρός-κλισις
κλισία: *πρωτο-*~
κλῖμα vel *κλίμα*
κλίνη
κλινάριον
κλινίδιον
(κλύζειν): *κατα-*~
κατα-κλυσμός
κλύδων:
κλυδωνίζεσθαι
εὐρο- (vel *εὐρυ-*) *κλύδων*
κοιμᾶν cf. *κεῖσθαι*
κοίμησις
κοινός cf. *ξυν*
κοινοῦν
κοινωνός: *συγ-*~
κοινωνεῖν: *συγ-*~
κοινωνικός
κοινωνία
κοίτη cf. *κεῖσθαι*
κοιτών
ἀρσενο-κοίτης
κόκκος
κόκκινος
κολάζειν
κόλασις
κολλᾶν: *προς-*~

Κολασσαί vel *Κολοσσαί*
Κολασσαεύς vel *Κολοσσαεύς*
(κόλον)
δύς-κολος
δυς-κόλως
κολυμβᾶν: *ἐκ-*~
κολυμβήθρα
(κόμβος)
ἐγ-κομβοῦσθαι
[κομ-]
γλωσσό-κομον
κομίζειν: *ἐκ-*, *συγ-*~
κόμη
κομᾶν
(κονία)
κονιᾶν
κονι-ορτός
κόπος
εὔ-κοπος
κοπάζειν
κοπιᾶν
κόπτειν
ἀνα-, *ἀπο-*, *ἐγ-*, *ἐκ-*, *κατα-*, *προ-*, *προς-*~
κοπή: *ἐγ-*, *προ-*, *προς-*~
πρός-κομμα
ἀργυρο-κόπος
ἀ-πρός-κοπος
κοπετός
κωφός
(κόπρος)
κόπριον
κοπρία
(κορεῖν)
νεω-κόρος
Κόρινθος
Κορίνθιος
(κόρος)
κοράσιον
Διός-κουροι
ἐπι-κουρία
Ἐπι-κούρειος
κόσμος
κοσμο-κράτωρ
κοσμικός
κόσμιος
κοσμεῖν

(κοῦφος)
κουφίζειν

[κρα-] v. *κάρη*

κράζειν
ἀνα-~

κράτος
κράτιστος
ἀ-κρασία
κρείσσων
κρατεῖν
κραταιός
κραταιοῦν
(κρατής): ἀ-, ἐγ-, περι-~
ἐγ-κράτεια
ἐγ-κρατεύεσθαι
παντο-κράτωρ
καρτερεῖν: προς-~
προς-καρτέρησις

κραυγή
κραυγάζειν

κρεμαννύναι
ἐκ-κρέμασθαι
κρημνός
κατα-κρημνίζειν

Κρής
Κρήτη

κριθή
κρίθινος

κρίνειν
ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐγ-, ἐπι-, κατα-, συγ-~
(κρίνεσθαι): ἀντ-απο-, συν-υπο-, ὑπο-~
κρίμα vel *κρῖμα*
(κριμα): κατά-, πρό-~
κρίσις
(κρισις): ἀνά-, ἀπό-, διά-, κατά-, ὑπό-~
δικαιο-κρισία
(κριτος): ἀ-διά-, ἀ-κατά-, ἀν-υπό-, αὐτο-κατά-~
Ἀ-σύγ-~
κριτήριον
κριτής: ὑπο-~
κριτικός
εἰλι-κρινής
εἰλι-κρίνεια

κρυπτός
κρύπτη
κρύπτειν:
ἀπο-, ἐγ-, περι-~
ἀπό-κρυφος
κρυφῇ
κρυφαῖος

κρύσταλλος
κρυσταλλίζειν

κτᾶσθαι
κτῆμα
κτήτωρ
κτῆνος

(κτείνειν): *ἀπο-~*
ἀνθρωπο-κτόνος

κτίζειν
κτίσις
κτίστης
κτίσμα

(κυβερνᾶν)
κυβέρνησις
κυβερνήτης

(κυεῖν): *ἀπο-~*
ἔγ-κυος
κῦμα

(κύκλος)
κύκλῳ
κυκλόθεν
κυκλεύειν
κυκλοῦν: περι-~

κυλίειν
ἀπο-, προς-~
κύλισμα

(κυνεῖν)
προς-~
προς-κυνητής

Κύπρος
Κύπριος

κύπτειν
ἀνα-, παρα-συγ-~

(κῦρος) cf. *κάρη*
(κυροῦν): ἀ-, προ-~
κύριος:
κυριεύειν: κατα-~
κυριοῦν
Κυρία
συγ-κυρία
κυριακός
κυριότης

Κυρήνη
Κυρηναῖος

κύων
κυνάριον
σκύ-βαλον (i. e. *κυσίβαλον*)

κωλύειν: *δια-~*
ἀ-κωλύτως

κώμη cf. *κεῖσθαι*
κωμό-πολις
κῶμος (?)

κωφός v. *κόπτειν*

[λάκ-]
λακτίζειν

λαλεῖν
δια-, ἐκ-, κατα-, προς-, συλ-~
(λάλος): μογγι-, μογι-~
(λαλος): ἄ-, κατά-~
(λάλητος): ἀ-, ἀν-εκ-~
λαλιά

λαμβάνειν
ἀνα-, ἀντι-, ἀπο-, ἐπι-, κατα-, μετα-, παρα-, προ-, προς-, συλ-, συμ-παρα-, συμ-περι-, συν-αντι-, ὑπο-~
δεξιο-λάβος
εὐ-: -λαβής, -λάβεια, -λαβεῖσθαι
λῆ(μ)ψις
(λη[μ]ψις): ἀνά-, ἀντί-, μετά-, πρός-~
ἀν-επί-λη(μ)πτος
προς-ωπο-: -λή(μ)πτης, -λη(μ)πτεῖν, -λη(μ)ψία
ἀ-προς-ωπο-λή(μ)πτως

λάμπειν: *ἐκ-, περι-~*
λαμπάς
λαμπρός, λαμπρῶς
λαμπρότης

λανθάνειν cf. *λήθειν*
ἐκ-~

ἐπι-λανθάνεσθαι
λάθρα
Λαο-δικεία v. λαός

(λᾶς)
λα-ξευτός
λα-τομεῖν

λαός
Λαο-δικεία:
Λαο-δικεύς
(λαος): Ἀρχέ-, Νικό-∾
Νικο-λαΐτης
λειτ- q. v.

λατρεύειν
εἰδωλο-λάτρης
λατρεία: εἰδωλο-∾

(λαύειν)
ἀπό-λαυσις

λέγειν
ἀντι-, ἐκ-, ἐπι-, κατα-, προ-, συλ-∾
(λέγεσθαι): δια-, παρα-∾
διά-λεκτος
(λεκτός): ἐκ-, συν-εκ-∾
(λόγος): δι-, θεο-, ματαιο-, σπερμο-, ψευδο-∾
λογο-: -μαχεῖν, μαχία
λόγος
(λογος): ἄ-, Φιλό-∾
λόγιος
λογικός
λόγιον
λογίζεσθαι:
ἀνα-, δια-, παρα-, συλ-∾
λογισμός: δια-∾
ἐλ-λογᾶν
ἐκ-λογή
(λογεῖν): βαττο-, γενεα-, ἐλ-, ἐν-ευ-, ἐξ-ομο-, εὐ-, κακο-, ὁμο-, στρατο-, συν-αρμο-∾
(λογεῖσθαι): ἀνθ-ομο-, ἀπο-∾
εὐ-λογητός
(λόγητος): ἀ-γενεα-, ἀν-απο-∾
λογία: αἰσχρο-, ἀνα-, ἀντι-, ἀπο-, γενεα-, εὐ-, ματαιο-, μωρο-, ὁμο-, πιθανο-, πολυ-, χρηστο-∾
ὁμο-λογουμένως

(λείβειν)
λίμνη
λίψ

λείπειν
ἀπο-, δια-, ἐγ-κατα-, ἐκ-, ἐπι-, κατα-, περι-, ὑπο-∾
(λειπτος): ἀ-διά-, ἀν-έκ-∾
ἀ-δια-λείπτως
λεῖμμα
(λειμμα): κατά-, ὑπ'-∾
λοιπός
(λοιπος): ἐπί-, κατά-∾
ὑπο-λιμπάνειν

[λειτ-] cf. λαός
λειτ-: -ουργός, -ουργεῖν, -ουργία, -ουργικός

(λείχειν): ἀπο-, ἐπι-∾

λεπίς
λεπρός
λέπρα
λεπτός

Λευ(ε)ί(ς)
λευ(ε)ίτης
λευϊτικός

λευκός
λευκαίνειν

λήθη cf. λανθάνειν
ἐπι-λησμονή

ληνός
ὑπο-λήνιον

λίαν
ὑπερ-∾

λίβανος
χαλκο-∾ vel
χαλκο-λίβανον
λιβανωτός

λίθος
χρυσό-λιθος
λιθο-βολεῖν
λιθό-στρωτος
λίθινος
λιθάζειν: κατα-∾

λοίδορος
λοιδορεῖν: ἀντι-∾
λοιδορία

λούειν: ἀπο-∾
λουτρόν

λύειν
ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐκ-, ἐπι-, κατα-, παρα-∾
λύσις
(λυσις): ἄ- vel ἀ- (?), ἀνά-, ἐπί-∾
κατά-λυμα
ἀ-κατά-λυτος
παρα-λυτικός
λύτρον
ἀντί-λυτρον
λυτροῦν
λυτρωτής
λύτρωσις: ἀπο-∾
λυσι-τελεῖν, ἀ-λυσι-τελής

Λυκαονία
λυκαονιστί

λύπη
(λυπος): ἄ-, περί-∾
λυπεῖν: συλ-∾

λύχνος
λυχνία

[μα-] (μέμαα)
αὐτό-ματος

Μαγδαλά
Μαγδαλήνη

μάγος
μαγεύειν
μαγ(ε)ία

μαθεῖν aor., praes.:
μανθάνειν: κατα-∾
ἀ-μαθής
μαθητής: συμ-∾
μαθήτρια
μαθητεύειν

μαίνεσθαι: ἐμ-∾
μανία

μακάριος
μακαρίζειν:
μακαρισμός

Μακεδών
  Μακεδονία

μακρός
  μακρο-: -θυμεῖν, -θυμία, -θύμως, -χρόνιος
  μακράν
  μακρόθεν

(μάλα)
  μᾶλλον
  μάλιστα

μαλακός
  μαλακία

μανθάνειν v. *μαθεῖν*

μανία v. *μαίνεσθαι*

μαραίνειν
  ἀ-μάραντος
  ἀ-μαράντινος

μάρτυς
  ψευδο-μάρτυς vel *ψευδο-μάρτυρ* [*ψευδό-μαρτυρ*]
  ἀ-μάρτυρος
  μαρτύρεσθαι: δια-, προ-∾
  μαρτύριον
  μαρτυρία: ψευδο-∾
  μαρτυρεῖν: ἐπι-, κατα-, συμ-, συν-επι-, ψευδο-∾

(μάσσειν)
  ἀπο-, ἐκ-∾
  μα(σ)σᾶσθαι
  μαστός

μαστίζειν
  μάστιξ
  μαστιγοῦν

μάτην
  μάταιος
  ματαιο-: -λόγος, -λογία
  ματαιότης
  ματαιοῦν

μάχεσθαι: *δια-*∾
  μάχη
  (μαχος): ἄ-, θεό-∾
  λογο-μαχία
  (μαχεῖν): θεο-, θηριο-, θυμο-, λογο-∾
  μάχαιρα

μέγας
  μεγάλως
  μεγαλ-αυχεῖν
  μεγαλο-πρεπής
  μεγαλεῖος
  μεγαλειότης
  μεγαλύνειν
  μεγαλωσύνη
  μείζων, μειζότερος
  μέγιστος
  μεγιστάν
  μέγεθος

μέθη
  μεθύειν
  μεθύσκειν
  μέθυσος

μέλειν
  1. *μετα-μέλεσθαι*
    ἀ-μετα-μέλητος
  2. *ἐπι-μελῶς*
    ἀ-μελεῖν
    ἐπι-μελεῖσθαι
    ἐπι-μέλεια
  3. *μελετᾶν: προ-*∾

μέλι
  μελίσσιος

μέμφεσθαι
  ἄ-μεμπτος
  μεμψί-μοιρος
  μομφή

μέν
  μεν-οῦν-γε
  μέν-τοι

μένειν
  ἀνα-, δια-, ἐμ-, ἐπι-, κατα-, παρα-, περι-, προς-, συμ-παρα-, ὑπο-∾
  μονή: ὑπο-∾

μέριμνα v. *μέρος* 2.

μέρος
  πολυ-μερῶς
  μερίς
  μερίζειν:
    δια-, συμ-∾
    μερισμός: δια-∾
    μεριστής
  μέριμνα
    μεριμνᾶν: προ-∾
    ἀ-μέριμνος
  μεμψί-μοιρος

μέσος
  μεσοῦν
  μεσίτης
  μεσιτεύειν
  Μεσο-ποταμία
  μεσο-νύκτιον
  μεσό-τοιχον
  μεσ-: -ημβρία, -ουράνημα

μεστός
  μεστοῦν

μετά- . . . v. lexx.
  μετα-ξύ

μέτρον
  ἄ-μετρος
  μετρεῖν: ἀντι-∾
  μετρητής
  μετρίως
  μετριο-παθεῖν
  σιτο-μέτριον

μή
  :-γε, -ποτε, -που, -πω, -πως, -τε, -τις, -τι, -τι-γε
  μη-δέ: -ποτε, -πω
  μη-δ-είς, μη-δε-μία, μη-δ-έν (vel *μηθ-είς, μηθ-έν*)
  μη-κ-έτι
  μη-δ-αμῶς

μῆκος
  μηκύνειν

μήν
  (μηνος): τρί-, τετρά-∾
  νεο- (vel *νου-*) *μηνία*

μήτηρ
  μητρ-αλῴας vel *μητρο-λῴα(ς)*
  μητρό-πολις
  ἀ-μήτωρ
  μήτρα

μιαίνειν
  μίασμα
  μιασμός
  ἀ-μίαντος

μιγνύναι vel *μίσγειν*
  συν-ανα-∾
  μίγμα vel *μῖγμα*

μιμεῖσθαι
  μιμητής: συμ-∾

μιμνήσκειν v. *μνᾶσθαι*

μισθός
μισθ-απο-: -δότης, -δοσία
μίσθιος
ἀντι-μισθία
μισθοῦν
μίσθωμα
μισθωτός

(μνᾶσθαι)
μιμνήσκειν: ἀνα-, ἐπ-ανα-, ὑπο-~
(μνησις): ἀνά-, ὑπό-~
μνήμη
μνῆμα
μνημεῖον
μνημονεύειν
μνημό-συνον
μνεία

(μόγγις)
μογγι-λάλος

μόγις
μογι-λάλος

μοιχός
μοιχαλίς
μοιχᾶν
μοιχεύειν
μοιχεία

μολύνειν
μολυσμός

μόνος
μονο-γενής
μον-όφθαλμος
κατα-μόνας
μονοῦν

μορφή
σύμ-μορφος
μορφοῦν: μετα-, συμ-~
μόρφωσις
συμ-μορφίζειν

μόσχος
μοσχο-ποιεῖν

(μύειν): *καμ-~*
1. *μυεῖν*
μυστήριον
2. *μυελός*
3. *μυ-ωπάζειν*

μῦθος
παρα-μύθιον
παρα-μυθία
παρα-μυθεῖσθαι

μυκτηρίζειν: *ἐκ-~*

μύλος
μυλικός
μυλών

μυρίοι
μυριάς

μύρον
μυρίζειν

μῶμος
ἄ-μωμος
μωμᾶσθαι
ἀ-μώμητος

(μωρέα)
συκο-~

μωρός
μωρο-λογία
μωρία
μωραίνειν

Ναζαρέτ vel *Ναζαρέθ*, *Ναζαράθ*
Ναζαρηνός
Ναζωραῖος

ναός
νεω-κόρος

ναῦς
ναυ-αγεῖν
ναύ-κληρος
ναύτης

(νεῖν): *ἐκ-~*
νῆσος q. v.

(νεῖκος)
φιλό-νεικος
φιλο-νεικία

νεκρός
νεκροῦν
νέκρωσις

(νέμειν)
ἀπο-, δια-~
νομή
νόμος:
νομο-: ε-διδάσκαλος, -θέτης, -θετεῖν, -θεσία
(νομος): ἄ-, ἔν-~
ἀ-νόμως
(νόμος): κληρο-, οἰκο-~
(νομεῖν): κατα-κληρο-, κληρο-, οἰκο-, παρα-~
(νομία): ἀ-, κληρο-, οἰκο-, παρα-~
νομικός
νομίμως
νομίζειν
νόμισμα

νέος
νεώτερος
νεωτερικός
νεο-μηνία vel *νουμηνία*
Νεά-πολις
νεό-φυτος
νεότης
ἀνα-νεοῦν
ν(ε)οσσός
νοσσιά
νοσσίον
νεανίας
νεανίσκος

νεύειν
δια-, ἐκ-, ἐν-, ἐπι-, κατα-~
νυστάζειν

νέφος
νεφέλη

(νή)
νή-πιος [ἔπος]:
νη-πιάζειν
νῆ-στις [ἐσθίειν]:
νη-στεύειν, νη-στεία
ν-ωθρός [ὠθεῖν]

νῆσος cf. *νεῖν*
νησίον

νήφειν: *ἀνα-, ἐκ-~*
νηφάλεος vel *νηφάλιος*

νίκη
Εὐ-νίκη
Θεσσαλο-νική:
Θεσσαλο-νικεύς
νῖκος
Νικό-: -δημος, -λαος, -πολις
Νικο-λαΐτης
νικᾶν: ὑπερ-~
Νικάνωρ

Νινευί vel *Νινευή* נִינְוֵה
Νινευΐτης

νίπτειν: *ἀπο-*~
νιπτήρ
ἄ-νιπτος

νόμος v. *νέμειν*

νόσος
νοσεῖν
νόσημα

νοσσιά v. *νέος*

νοῦς
νου-: -θετεῖν, -θεσία
νουν-εχῶς
νοεῖν: εὐ-, κατα-, μετα-, προ-, ὑπο-~
(νοια): ἄ-, διά-, ἔν-, ἐπί-, εὔ-, μετά-, πρό-, ὑπό-~
(νόητος): ἀ-, ἀ-μετα-, δυς-~
νόημα: δια-~

νύμφη
νυμφίος
νυμφών

νῦν
νυνί
τοί-νυν
τα-νῦν

νύξ
δια-νυκτερεύειν
μεσο-νύκτιον
νυχθ-ήμερον
ἔν-νυχος

νύσσειν
κατα-νύσσειν
κατά-νυξις

(ξεῖν)
λα-ξευτός

ξένος
φιλό-ξενος
ξενο-δοχεῖν
ξενία: φιλο-~
ξενίζειν

ξηρός
ξηραίνειν

(ξύειν)
ξύλον: ξύλινος
ξυρᾶν

ξύν = *σύν* q. v.
μετα-ξύ
κοινός

ὁ, ἡ, τό
ὅ-δε, ἥ-δε, τό-δε

ὄγκος (cf. *φέρειν*)
ὑπέρ-ογκος

ὁδός
(οδος): δι-έξ-, εἴς-, ἔξ-, παρ-~
ἄμφ-οδον
ὁδ-: -ηγός, -ηγεῖν
ὁδο-ποιεῖν
ὁδοι-: -πορεῖν, -πορία
ὁδεύειν: δι-, συν-~
(οδ[ε]ία): μεθ-, συν-~
εὐ-οδοῦν
Εὐ-οδία

ὀδύνη
ὀδυνᾶν

(ὀδύρεσθαι)
ὀδυρμός

(ὄζειν)
εὐ-ωδία

ὀθόνη
ὀθόνιον

[*οἰ-*] v. *φέρειν*

(οἴγειν): *ἀν-, δι-αν-*~
ἄν-οιξις

οἶδα v. *εἰδέναι*

οἶκος
(οικος): πάρ-, περί-~
οικο-: -δεσπότης, -δεσποτεῖν, -δομεῖν, -δομή, -δομία, -δόμος, -νομεῖν, -νομία
(οικο-δομεῖν): ἀν-, συν-~
οἰκ-: -ουργός, -ουρός
οἰκεῖν: ἐγ-κατ-, ἐν-, κατ-, παρ-, περι-, συν-~
οἰκία: κατ-, περι-~
οἰκουμένη
οἴκημα
κατ-οίκησις
οἰκητήριον: κατ-~
οἰκεῖος
οἰκέτης
οἰκέτεια
οἰκ(ε)ιακός
(οἰκίζειν): κατ-, μετ-~
μετ-οικεσία
παν-οικ(ε)ί

(οἶμος)
πάρ-οιμία

οἶνος
οἰνο-: -πότης, -φλυγία
πάρ-οινος

οἷος
οἷος-δη-ποτ-οῦν

(οἴχεσθαι): *παρ-*~

(ὀκέλλειν): *ἐπ-*~ cf. *κέλλειν*

ὀκνεῖν
ὀκνηρός

ὀκτώ
ὀκτα-ήμερος
ὄγδοος
ὀγδο-ήκοντα

ὀλίγος
ὀλίγως
ὀλιγό-: -πιστος, -ψυχος
ὀλιγο-πιστία
ὀλιγ-ωρεῖν

(ὀλλύναι): *ἀπ-, συν-απ-*~
ἀπ-ώλεια
ὄλεθρος
ὀλέθριος
ὀλοθρεύειν: ἐξ-~
ὀλοθρευτής

ὅλος
ὅλως
καθ-όλου
καθ-ολικός
ὁλο-: -καύτωμα, -κληρία, -τελής
ὁλό-κληρος

ὄμμα v. *ὁρᾶν*

(ὀμνύναι)
(ωμοσία): ὁρκ-, συν-~

(ὁμός)
1. *ὅμ-ιλος*

ὁμ-ιλεῖν: συν-∾
ὁμ-ιλία
2. ὁμοῦ
ὁμο-: -θυμαδόν, -λογεῖν, -λογουμένως
ὁμό-: -τεχνος, -φρων
συν-ομ-ορεῖν
ἀνθ-ομο-λογεῖσθαι
3. ὅμως
4. ὅμοιος: παρ-∾
ὁμοίως
ὁμοιότης
ὁμοιάζειν: παρ-∾
ὁμοιοῦν: ἀφ-∾
ὁμοίωμα
ὁμοίωσις

ὄναρ
ὀνάριον

ὄνειδος
ὀνειδίζειν
ὀνειδισμός

ὀνινάναι
Ὀνήσιμος
Ὀνησί-φορος

ὄνομα
ὀνομάζειν: ἐπ-∾
(ώνυμος): εὐ-, ψευδ-∾

ὄνος
ὀνικός

(ὄνυξ)
σαρδ-∾

ὄντως v. εἶναι

ὀξύς
ὄξος
παρ-οξύνειν:
παρ-οξυσμός

[ὀπ-] v. ὁρᾶν 2

ὀπίσω cf. ἕπεσθαι
ὄπισθεν
ὀπ-ώρα, φθιν-οπ-ωρινός(?)

ὅπλον
ὁπλίζειν: καθ-∾
παν-οπλία

[ὀρ-] (cf. ὀρέγειν, ὀρθός, ὄρθρος, ὁρμή, ὄρνις, ὄρος)
μετ-εωρίζειν
κονι-ορτός

ὁρᾶν
1. ἀφ-, καθ-, προ-∾
ὅραμα
ὅρασις
ὁρατός
2. ὄψις
ὄμμα
ὀπή
(ωπον): μέτ-, πρός-∾
εὐ-προς-ωπεῖν
ἐν-ώπιον
προς-ωπο-: -λη(μ)πτεῖν, -λη(μ)ψία, -λή(μ)πτης
ἀ-προς-ωπο-λή(μ)πτως
σκυθρ-ωπός
μυ-ωπάζειν
ὑπ-ωπιάζειν
ὀπτός
(όπτης): αὐτ-, ἐπ-∾
ὀπτάνειν
ʼπτασία
ἐπ-οπτεύειν
ἔς-οπτρον
κατ-οπτρίζειν

ὀργή cf. ὀρέγειν
ὀργίλος
ὀργίζειν: παρ-∾
παρ-οργισμός

ὀρέγειν [ὀρ-]
ὄρεξις
ὀργή q. v.
ὀργυιά

ὀρθός [ὀρ-]
ὀρθῶς
ὀρθο-: -ποδεῖν, -τομεῖν
(ορθοῦν): ἀν-, ἐπι-δι-∾
(όρθωμα): δι-, κατ-∾
(όρθωσις): δι-, ἐπ-αν-∾

ὄρθρος [ὀρ-]
ὄρθριος
ὀρθρίζειν
ὀρθρινός

ὅρκος
ἐπί-ορκος, ἐπι-ορκεῖν
ὁρκίζειν: ἐν-, ἐξ-∾
ἐξ-ορκιστής
ὁρκ-ωμοσία

ὁρμή [ὀρ-]
ἀφ-∾
ὁρμᾶν
ʽρμημα
προς-ορμίζειν

ὄρνις [ὀρ-]
ὄρνεον

ὄρος [ὀρ-]
ὀρεινός

(ὅρος)
ὅριον: μεθ-∾
ὁρίζειν: ἀπο-δι-, ἀφ-, προ-∾
συν-ομ-ορεῖν

ὀρύσσειν: δι-, ἐξ-∾

ὀρφανός
ἀπ-ορφανίζειν

ὅς, ἥ, ὅ
-γε, -περ, -τις (neutr. ὅ-τι, gen. ὅτου)
ὅσ-ος
ὁσ-άκις
δι-: -ό, -ό-περ
ὁ-: -πότε, -ποῖος
ὅ-: -θεν, -που, -πως, -τι

ὅσιος: ἀν-∾
ὁσίως
ὁσιότης

ὀσμή
ἡδύ-οσμος

(ὄστρακον)
ὀστράκινος

(ὀσφραίνεσθαι)
ὄσφρησις

ὅτε
ὅτ-αν

(ὀτρύνειν): παρ-∾

οὐ(κ) vel οὐχ(ί)
οὐ-δέ:
-ποτε, -πω
οὐ-δ-αμῶς
οὐ-δ-είς vel οὐ-θ-είς
ἐξ-ου-δ-ενεῖν vel -ουθ-ενεῖν
ἐξ-ου-δ-ενοῦν
οὐκ-: ἔτι, -οῦν
οὔ-: -πω, -τε

οὖν

μεν-, οὐκ-, τοι-γαρ-∾
μεν-οῦν-γε

οὐρανός
οὐρανόθεν
οὐράνιος: ἐπ-∾
μεσ-ουράνημα

(οὖρος)
(ουρός): κηπ-, οἰκ-∾
φρουρεῖν
θυρ-ωρός
τιμ-: -ωρεῖν, -ωρία

οὖς v. ὠτ-

οὐσία v. εἶναι

οὗτος
(οῦτος): τοι-, τοσ-, τηλικ-∾
οὕτω(ς)

ὀφείλειν: προς-∾
ὀφειλή
ὀφείλημα
ὀφειλέτης
χρε-ωφειλέτης

(ὀφέλλειν)
ὄφελος

ὀφθαλμός
ὀφθαλμο-δουλεία
μον-όφθαλμος
ἀντ-οφθαλμεῖν

(ὀχθίζειν): προς-∾

ὀχλεῖν v. ἔχειν, 3.

ὄχλος
ὀχλο-ποιεῖν

(ὀχυροῦν)
ὀχύρωμα

ὀψέ cf. ἕπεσθαι
ὄψιος
ὄψιμος

(ὄψον)
ὀψάριον
ὀψ-ώνιον
παρ-οψίς

παγίς cf. πηγνύναι
παγιδεύειν

πάθος v. πάσχειν

(παίειν): προς-∾

παίζειν (cf. παῖς): ἐμ-∾
ἐμ-παίκτης
ἐμ-παιγμονή
ἐμ-παιγμός

παῖς
παιδ-αγωγός
παιδίον
παιδιό-θεν
παιδίσκη
παιδάριον
παιδεύειν
παιδευτής
παιδεία
ἀ-παίδευτος
παίζειν q. v.

πάλαι
ἔκ-παλαι
παλαιός
παλαιότης
παλαιοῦν

πάλιν
παλιν- (vel παλιγ-)γενεσία

(πάλλειν)
πάλη
κραι-πάλη

[παμ-] v. πᾶς

[παν-] v. πᾶς

παρα- . . . v. lexx.

παρθένος
παρθενία

πᾶς
ἅ-πας
παν-: -δοχεῖον, -δοχεύς, -ήγυρις, -οικ(ε)ί, -οπλία, -οῦργος, -ουργία, -τελής
παμ-πληθεί, πάμ-πολυς
Παμ-φυλία
παντο-κράτωρ
πάν-: -τη, -τοθεν, -τοτε, -τως
παντα-: -χῆ, -χόθεν, -χοῦ
δια-παντός
παρ-: -ρησία, -ρησιάζεσθαι

πάσχειν
προ-, συμ-∾
πάθος
(παθεῖν): κακο-, μετριο-, συμ-, συγ-κακο-∾
πάθημα
παθητός
(παθής): ὁμοιο-, συμ-∾
(πάθεια): κακο-, πραϋ-∾

πατεῖν
ἐμ-περι-, κατα-, περι-∾
ἀ-κατά-παστος

πατήρ
(πάτωρ): ἀ-, προ-∾
πατρ-αλῴας (vel πατρο-λῴας)
πατρι-άρχης
πατρο-παρά-δοτος
πατρίς
πατρικός
πατριά
πατρῷος
(πατρος): Σωσί-, Σώ-∾

παύειν
ἀνα-, ἐπ-ανα-, κατα-∾
συν-ανα-παύεσθαι
(παυσις): ἀνά-, κατά-∾
ἀ-κατά-παυστος

(παχύς)
παχύνειν

πεζός
πεζῇ
πεζεύειν
πέδη
πεδινός
στρατό-πεδον
στρατο-πεδ-άρχης

πειθός
πειθ-αρχεῖν
πείθειν: ἀνα-∾
Πειθώ
(πειθής): ἀ-, εὐ-∾
ἀ-πειθεῖν
ἀ-πείθεια
πεισμονή
πεποίθησις
πιθανο-λογία
πιστός q. v.

πεινῆν
πρός-πεινος

πεῖρα
πειρᾶν
ἄ-πειρος

πειράζειν: ἐκ-∾
πειρασμός
ἀ-πείραστος
ταλαι-πωρεῖν [?]

(πείρειν): περι-∾

[πελ-] v. πόλεμος, πόλις

(πέλεκυς)
πελεκίζειν

πέμπειν
ἀνα-, ἐκ-, μετα-, προ-, συμ-∾

(πένεσθαι)
πένης
πενιχρός
πόνος q. v.

πενθερός
πενθερά

πένθος
πενθεῖν

πέντε
δεκα-πέντε
πεντε-και-δέκατος
πεντ-ακόσιοι
πεντ-ήκοντα
πεντ-ηκοστή
πεντάκις: -χίλιοι
πέμπτος

(πέρ)
(περ): δι-ό-, ἐάν-, εἴ-, ἐπ-εί-, ἐπ-ει-δή-, ἤ-, καθά-, καθ-ώς-, καί-, ὅς-, ὥς-∾
ὡς-περ-εί

(περαίνειν)
ἀ-πέραντος

πέραν
ἀντι-∾
περαιτέρω
δια-περᾶν
πέρας
πέρυσι

(πέρθειν)
πορθεῖν

περι- . . . v. lexx.
πέριξ
περισσός, περισσοτέρως
ὑπερ-εκ-περισσοῦ
περισσῶς: ἐκ-, ὑπερ-εκ-, ὑπερ-∾
περισσεύειν: ὑπερ-∾
περισσεία
περίσσευμα

(πέρπερος)
περπερεύεσθαι

(πεταννύναι): ἐκ-∾
κατα-πέτασμα

πέτεσθαι vel πετᾶσθαι (cf. πίπτειν, πταίειν, πτέρυξ)
πετεινός
γονυ-πετεῖν
(πετής): διο-, προ-∾
πτηνός
πτύον

πέτρα
πετρ-ώδης
Πέτρος

πηγνύναι: προς-∾
σκηνο-πηγία
παγίς q. v.

(πηδᾶν)
ἀπο-, εἰς-, ἐκ-∾
πηδάλιον

(πηρός)
ἀνά-πηρος
(false ἀνάπειρος)

πιάζειν = πιέζειν
ὑπο-∾ [?]

πιθανός v. πείθειν

πικρός
πικρῶς
πικρία
πικραίνειν: παρα-∾
παρα-πικρασμός

πιμπλάναι [πλε-]
ἐμ-∾

πίναξ
πινακίδιον

πίνειν: κατα-, συμ-∾
πόσις
πίμα
πότος
ποτίζειν
ὑδρο-ποτεῖν
οἰνο-πότης
ποτήριον
συμ-πόσιον

πίπτειν [πετ-]:
ἀνα-, ἀντι-, ἀπο-, ἐκ-, ἐμ-, ἐπι-, κατα-, παρα-, προς-, συμ-∾
πτῶμα, παρά-πτωμα
πτῶσις

Πισιδία
πισίδιος

πιστός [πείθειν]:
(πιστος): ἄ-, ὀλιγό-∾
πίστις
πιστικός
(πιστία): ἀ-, ὀλιγο-∾
ἀ-πιστεῖν
πιστεύειν
πιστοῦν

πλάνος
πλάνη
πλανᾶν: ἀπο-∾
πλανήτης

[πλασίων]: ἑκατοντα-, πολλα-∾

πλάσσειν
πλάσμα
πλαστός

πλάτος
πλατύς
πλατύνειν
πλατεῖα

πλε- v. πιμπλάναι, πλῆθος, πλήρης, πλέων, πλοῦτος

πλεῖν
ἀπο-, δια-, ἐκ-, κατα-, παρα-, ὑπο-∾
βραδυ-πλοεῖν
πλόος vel πλοός
πλοῖον
πλοιάριον

πλέκειν: ἐμ-∾
πλέγμα
ἐμ-πλοκή

πλέων vel πλείων [πλε-]
πλεῖστος

πλεονάζειν: *ὑπερ-*∾
πλεον-: *-εκτεῖν*, *-έκτης*, *-εξία*
πλήν

πλῆθος [*πλε-*]
παμ-πληθεί
πλήθειν (= *πιμπλάναι*)
πληθύνειν
πλησμονή
πλημ(μ)ύρα

πλήρης [*πλε-*]
πληροῦν: *ἀνα-*, *ἀντ-ανα-*, *ἐκ-*, *προς-ανα-*, *συμ-*∾
ἐκ-πλήρωσις
πλήρωμα
πληρο-: *-φορεῖν*, *-φορία*

πλησίον
παρα-: *-πλήσιον*, *-πλησίως*

πλήσσειν: *ἐκ-*, *ἐπι-*∾
πληγή
πλήκτης

(πλόος): *δι-*, *τετρα-*∾
ἄ-πλοῦς

πλοῦτος [*πλε-*]
πλουτεῖν
πλουτίζειν
πλούσιος, *πλουσίως*

πλύνειν: *ἀπο-*∾

πνεῖν: *ἐκ-*, *ἐμ-*, *ὑπο-*∾
πνεῦμα
πνευματικός
πνευματικῶς
θεό-πνευστος
πνοή

πνίγειν: *ἀπο-*, *συμ-*∾
πνικτός

ποδ- v. *πούς*

(ποθεῖν): *ἐπι-*∾
ἐπι-: *-ποθία*, *-πόθησις*, *-πόθητος*

ποιεῖν
ἀγαθο-, *εἰρηνο-*, *ζωο-*, *κακο-*, *καλο-*, *μοσχο-*, *ὁδο-*, *ὀχλο-*, *περι-*, *προς-*, *συ-ζωο-*∾
ποίημα
ποίησις

(*ποιός*): *ἀγαθο-*, *εἰρηνο-*, *κακο-*, *σκηνο-*∾
(*ποιΐα*): *ἀγαθο-*, *εὐ-*∾
περι-ποίησις
χειρο-ποίητος: *ἀ-*∾
ποιητής

ποικίλος
πολυ-ποίκιλος

ποιμήν: *ἀρχι-*∾
ποιμαίνειν
ποίμνη
ποίμνιον

ποῖος
ὁ-ποῖος

πόλεμος [*πελ-*]
πολεμεῖν

πόλις [*πελ-*]
(*πολις*): *κωμό-*∾ *μητρό-*, *Δεκά-*, *Νεά-*, *Νικό-*∾
πολιτ-άρχης
πολίτης: *συμ-*∾
πολιτεία
πολιτεύειν
πολίτευμα

πολύς, πολλή, πολύ
πάμ-πολυς
πολυ-: *-εύ-σπλαγχνος*, *-λογία*, *-μερῶς*, *-ποίκιλος*, *-τελής*, *-τρόπως*
πολύ-: *-σπλαγχνος*, *-τιμος*
πολλα-πλασίων
πολλάκις

πόνος (cf. *πένεσθαι*)
πονεῖν: *δια-*, *κατα-*∾
πονηρός
πονηρία

Πόντος
Ποντικός
κατα-ποντίζειν

(πόρος)
πορεύειν: *δια-*, *ἐκ-*, *προ-*∾
(*πορεύεσθαι*): *εἰς-*, *ἐκ-*, *ἐμ-*, *ἐπι-*, *παρα-*, *προς-*, *συμ-*∾
πορεία
ἔμ-πορος
ἐμ-πόριον

(*πορία*): *ἀ-*, *ἐμ-*, *εὐ-*, *ὁδοι-*∾
(*πορεῖν*): *ἀ-*, *δια-*, *ἐξ-α-*, *εὐ-*, *ὁδοι-*∾
πορισμός

πόρνος
πόρνη
πορνεύειν
πορνεία

πόρρω
πόρρω-θεν

πορφύρα
πορφυρό-πωλις
πορφύρεος vel *πορφυροῦς*

πόσος
ποσάκις

ποτ- v. *πίνειν*

ποταμός
ποταμο-φόρητος
Μεσο-ποταμία

πότε
πότερος

ποτέ
(*ποτε*): *δή-*, *μη-δέ-*, *μή-*, *οὐ-δέ-*∾
ὁ-πότε

πού
(*που*): *δή-*, *μή-*, *ὅ-*∾
πο-τ-απός [*ἀπό?*]

πούς
τετρά-πους
ποδ-ήρης
ὑπο-πόδιον
ὀρθο-ποδεῖν
ἀνδρα-ποδιστής

πράσσειν vel *πράττειν*
πράκτωρ
πρᾶξις
πρᾶγμα
πραγματεία
πραγματεύεσθαι: *δια-*∾

πρᾷος vel *πραΰς*
πρᾳότης vel *πραΰτης*
πραϋ-πάθεια

(πράσον)
χρυσό-πρασος

πρέπειν

(πρεπής): ἱερο-, μεγαλο-∾
εὐ-πρέπεια

(πρέσβυς)
1. πρεσβεύειν
πρεσβεία
2. πρεσβύτης
πρεσβῦτις
πρεσβύτερος: συμ-∾
πρεσβυτέριον

(πρήθειν): ἐμ-∾

πρίζειν vel πρίειν
δια-πρίειν

Πρίσκα Prisca
Πρισκίλλα

πρό-∾ . . v. lexx.
ἔμ-προσθεν
πρότερος
πρωΐ q. v.
πρώρα vel πρῷρα
πρῶτος q. v.

πρός- . . . v. lexx.

πρωΐ (cf. πρό)
πρώϊος
πρώϊμος
πρωϊνός

πρῶτος (cf. πρό)
δευτερό-πρωτος
πρωτο-: -καθ-εδρία, -κλισία, -στάτης, -τόκια
πρωτό-τοκος
πρωτεύειν: φιλο-∾

πταίειν (cf. πέτεσθαι)
ἄ-πταιστος

πτέρυξ (cf. πέτεσθαι)
πτερύγιον

πτηνός v. πέτεσθαι

πτοεῖν
πτόησις

πτύειν: ἐκ-, ἐμ-∾
πτύσμα

πτύον v. πέτεσθαι

πτύσσειν: ἀνα-∾

πτῶμα v. πίπτειν

πτωχός
πτωχεύειν
πτωχεία

[πυκ-]
πυγμή
πυκτεύειν
πυκνός

πύλη
πυλών

πῦρ
πυρά
πύρινος
ἀνα-ζω-πυρεῖν
πυρέσσειν
πυρετός
πυροῦν
πύρωσις
πυρρός: πυρράζειν

(πώ): -ποτε
(πω): μή-, μη-δέ-, οὔ-, οὐ-δέ-∾

(πωλεῖν)
πορφυρό-πωλις

πωρ- v. πεῖρα et φέρειν

(πῶρος)
πωροῦν
πώρωσις

πώς
(πως): εἴ-, μή-, ὅ-∾

ῥάβδος
ῥαβδ-οῦχος
ῥαβδίζειν

(ῥᾴδιος)
ῥαδι-: -ουργία, -ούργημα

ῥάκος v. ῥηγνύναι

ῥαντίζειν
ῥαντισμός

ῥαπίζειν
ῥάπισμα

(ῥάπτειν): ἐπιρ-∾
ἄρ-ραφος
ῥαφίς

ῥεῖν
παραρ-∾
χείμαρ-ρος
αἱμορ-ροεῖν
ῥύσις

ῥηγνύναι vel ῥήσσειν
διαρ-, περιρ-, προς-∾
ῥῆγμα
ῥάκος

ῥῆμα (cf. ἔπος, εἰρήνη)
ῥήσιμος
παρ-: -ρησία, -ρησιάζεσθαι
ῥήτωρ
(ρητος): ἄρ-, ἀν-αντίρ-∾
ῥητῶς: ἀν-αντιρ-ρήτως

ῥίζα
ῥιζοῦν: ἐκ-∾

ῥίπτειν vel ῥιπτεῖν
ἀπορ-, ἐπιρ-∾
ῥιπή
ῥιπίζειν

(ῥοιζεῖν)
ῥοιζηδόν

(ῥύειν)
ῥύμη
ῥύεσθαι
ῥυτίς

ῥύπος
ῥυπαρός
ῥυπαρία
ῥυπαρεύεσθαι
ῥυποῦν
ῥυπαίνειν

ῥύσις v. ῥεῖν

Ῥώμη Roma
Ῥωμαῖος
ῥωμαϊκός
ῥωμαϊστί

ῥωννύναι
ἄρ-ρωστος

σάββατον: προ-∾
σαββατισμός

σαίνειν
ἀσαίνειν [?]

(σαίρειν)
σαροῦν

σάλος
σαλεύειν
ἀ-σάλευτος

σάλπιγξ
σαλπίζειν
σαλπιστής

Σαμάρεια
Σαμαρείτης
Σαμαρεῖτις

(σάνδαλον)
σανδάλιον

σάρδιον vel *σάρδινος*
σαρδ-όνυξ

σάρξ
σαρκικός
σάρκινος

(σαφής)
δια-σαφεῖν

σβεννύναι vel *ζβεννύναι*
ἄ-σβεστος

σέβειν
(σεβής): ἀ-, εὐ-, θεο-∾
εὐ-σεβῶς
(σεβεῖν): ἀ-, εὐ-∾
(σέβεια): ἀ-, εὐ-, θεο-∾
σεβάζεσθαι
σεβαστός
σέβασμα

σείειν
ἀνα-, δια-, κατα-∾
σεισμός

(σέλγεια): *ἀ-∾*

σελήνη
σεληνιάζεσθαι

σεμνός
σεμνότης

(σῆμα)
(σημος): ἄ-, ἐπί-, εὔ-, παρά-∾
σύσ-σημον
σημαίνειν
σημεῖον
σημειοῦν

σήπειν
σαπρός

(Σήρ)
σηρικός

σής
σητό-βρωτος

(σθένος)
ἀ-σθενής
Σω-σθένης
ἀ-σθενεῖν
ἀ-σθένεια
ἀ-σθένημα
σθενοῦν

σιγή
σιγᾶν

σίδηρος
σιδήρεος

Σιδών
σιδώνιος

(σινίον)
σινιάζειν

σῖτος
σιτο-μέτριον
ἄ-σιτος, ἀ-σιτία
σιτίον
ἐπι-σιτισμός
σιτιστός
σιτευτός

(σιωπή)
σιωπᾶν

σκάνδαλον
σκανδαλίζειν

σκάπτειν: *κατα-∾*
σκάφη

(σκεπάζειν)
σκέπασμα

(σκέπτεσθαι): *ἐπι-∾*
σκοπός
(σκοπος): ἀλλοτριο-επί-, ἐπί-, κατά-∾
ἐπι-σκοπή
σκοπεῖν: ἐπι-, κατα-∾

σκεῦος
(σκευάζειν): ἀνα-, ἀπο-, ἐπι-, κατα-, παρα-∾
ἀ-παρα-σκεύαστος
σκευή: παρα-∾

σκηνή
σκῆνος
σκηνο-: -πηγία, -ποιός
σκηνοῦν: ἐπι-, κατα-∾
σκήνωμα
κατα-σκήνωσις

σκιά
(σκιάζειν): ἐπι-, κατα-∾
ἀπο-σκίασμα

σκληρός
σκληρο-: -καρδία, -τράχηλος
σκληρότης
σκληρύνειν

σκορπίζειν: *δια-∾*

σκότος ὁ et τό
σκοτεινός
σκοτία
σκοτίζειν
σκοτοῦν

(σκυθρός)
σκυθρ-ωπός

σκῦλον vel *σκύλον*
σκύλλειν

σκώληξ
σκωληκό-βρωτος

σμάραγδος
σμαράγδινος

σμύρνα
σμυρνίζειν

Σμύρνα
Σμυρναῖος

σοφός
(σοφος): ἄ-, φιλό-∾
σοφία: φιλο-∾
σοφίζειν
κατα-σοφίζεσθαι

σπᾶν
1. *ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐπι-, περι-∾*
ἀ-περι-σπάστως
2. *ἀ-σπάζεσθαι: ἀπ-∾*
ἀσπασμός

σπαράσσειν
συ-∾

(σπάργανον)
σπαργανοῦν
(σπατάλη)
σπαταλᾶν
σπείρειν: δια-, ἐπι-～
σπέρμα
σπερμο-λόγος
σπόρος
σπόριμος
σπορά: δια-～
σπένδειν
ἄ-σπονδος
(σπέος)
σπήλαιον
σπεύδειν
σπονδή
σπουδάζειν
σπουδαῖος
σπουδαίως
σπῖλος
ἄ-σπιλος
σπιλάς
σπιλοῦν
σπλάγχνον
(σπλαγχνος): εὔ-, πολύ-, πολυ-εὔ-～
σπλαγχνίζεσθαι
σπουδή v. σπεύδειν
[στα-]
(ιστάναι): ἀν-, ἀνθ-, ἀντι-καθ-, ἀπο-καθ-, ἀφ-, δι-, ἐν-, ἐξ-, ἐξ-αν-, ἐπ-αν-, ἐφ-, καθ-, κατ-εφ-, μεθ-, παρ-, περι-, προ-, συν-εφ-, συν-～
(ιστάνειν): μεθ-, παρ-, συν-～
συν-ιστᾶν
ἐπί-στασθαι
ἐπι-στήμων
στάσις
(στασις): ἀνά-, ἀπο-κατά-, ἔκ-, ἐξ-ανά-, ἐπί-, ἐπι-σύ-, ὑπό-～
(στημα): διά-, κατά-～
(στατος): ἀ-κατά-, εὐ-περί-～
συ-στατικός
(στάτης): ἐπι-, πρωτο-～
προ-στάτις
ἀ-στατεῖν
(στασία): ἀ-κατα-, ἀπο-, διχο-～
ἀπο-στάσιον
στασιαστής: συ-～
ἀνα-στατοῦν
δι-στάζειν
ἐν-εστώς
στάδιον
στάμνος
στατήρ
στῆθος
στήκειν
σταυρός
σταυροῦν: ἀνα-, συ-～
στέγειν
στέγη
τρί-στεγος
ἀπο-στεγάζειν
(στείβειν)
στ(ο)ιβάς
στεῖρος v. στερεός
(στέλλειν)
ἀπο-, δια-, ἐξ-απο-, ἐπι-, κατα-, συν-απο-, συ-, ὑπο-～
στολή: ἀπο-, δια-, ἐπι-, κατα-, ὑπο-～
ἀπό-στολος: ψευδ-～
στενός
στενο-: -χωρεῖν, -χωρία
στενάζειν: ἀνα-, συ-～
στεναγμός
(στέργειν)
(στοργος): ἄ-, φιλό-～
(στερεῖν): ἀπο-～
στερεός (cf. στηρίζειν)
στερεοῦν
στερέωμα
στεῖρος
(στέφειν)
στέμμα
στέφανος
στεφανοῦν
στῆθος v. στα-
στηρίζειν (cf. στερεός)
ἐπι-～
στηριγμός
ἀ-στήρικτος
(στίζειν)
στίγμα
στιγμή
στοά
στωϊκός
(στοῖχος)
στοιχεῖον
στοιχεῖν: συ-～
στόμα (cf. τέμνειν)
δί-στομος
ἀπο-στοματίζειν
ἐπι-στομίζειν
στόμαχος
(στόχος)
ἀ-στοχεῖν
(στρατός)
στρατο-: -λογεῖν, -πεδ-άρχης
στρατό-πεδον
στρατ-ηγός
στρατιά
στρατιώτης: συ-～
στρατεύειν
ἀντι-στρατεύεσθαι
στράτευμα
στρατεία
(στρέβλη)
στρεβλοῦν
στρέφειν
ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐκ-, ἐπι-, κατα-, μετα-, συ-, ὑπο-～
(στροφή): ἀνα-, ἐπι-, κατα-, συ-～
στρῆνος
στρηνιᾶν: κατα-～
(στρουθός)
στρουθίον
στρωννύναι vel στρωννύειν
στρωννύναι: κατα-, ὑπο-～
στρωννύειν: ὑπο-～
λιθό-στρωτος

(στυγεῖν): *ἀπο-∾*
θεο-στυγής
στυγητός

(στυγνός)
στυγνάζειν

σύ
σεαυτοῦ
σός

συκῆ
συκο-: -μωρέα (vel *-μορέα*), *-φαντεῖν*

(σύλη)
συλᾶν
συλ-αγωγεῖν
ἱερό-συλος
ἱερο-συλεῖν

συν . . . v. lexx. (etiam *συ-ζ . .; συλ-λ . .; συμ-β . ., -μ . ., -π . ., -φ . ., -ψ . .; συσ-σ . .*)
cf. *ξύν*

σύρειν: *κατα-∾*
Σύρτις

Σύρος
Συρία
Συρο-φοίν(ικ)ισσα vel *Σύρα Φοινίκισσα*

σφάζειν: *κατα-∾*
σφαγή
σφάγιον
πρό-σφατος, προ-σφάτως

(σφάλλειν)
(*σφαλής*): *ἀ-, ἐπι-∾*
ἀ-σφαλῶς
ἀ-σφάλεια
ἀ-σφαλίζειν

σφόδρα
σφοδρῶς

σφραγίς (cf. *φράσσειν*)
σφραγίζειν: *κατα-∾*

σχεδόν v. *ἔχειν*, 5.

σχῆμα v. *ἔχειν*, 6.

σχίζειν
σχίσμα

(σχοῖνος)
σχοινίον

σχολή (cf. *ἔχειν*, 8)
σχολάζειν

σῶμα (*σῶς*?)
σωματικός
σωματικῶς
σύσ-σωμος

(σωρός)
σωρεύειν: *ἐπι-∾*

(σῶς)
1. *σώζειν*: *δια-∾*
Σωσί-πατρος
Σώ-πατρος
Σω-σθένης
ἀ-σώτως
ἀ-σωτία
σωτήρ
σωτήριος
σωτηρία
2. *σῶμα* (?) q. v.
3. *σώ-φρων*
σω-φρόνως
σω-φροσύνη
σω-φρονεῖν
σω-φρονίζειν
σω-φρονισμός

(τάδε)
ἐπι-τήδειος

τάλαντον
ταλαντιαῖος

(τάλας)
ταλαι-: -πωρεῖν, -πωρία
ταλαί-πωρος

(ταμιεύειν)
ταμ(ι)εῖον

ταπεινός
ταπεινό-φρων
ταπεινο-φροσύνη
ταπεινοῦν
ταπείνωσις

ταράσσειν: *δια-, ἐκ-∾*
τάραχος
ταραχή

Ταρσός
Ταρσεύς

(τάρταρος)
ταρταροῦν

τάσσειν
ἀντι-, ἀπο-, δια-, ἐπι-, προ-, προς-, συν-, ὑπο-∾
(*τάσσεσθαι*): *ἀνα-, ἐπι-, δια-∾*
τάγμα
διά-ταγμα
τάξις
(*ταγή*): *δια-, ἐπι-, ὑπο-∾*
τακτός
(*τακτος*): *ἄ-, ἀν-υπό-∾*
ἀ-τάκτως
ἀ-τακτεῖν

ταφή v. *θάπτειν*

τάχος
ταχύς
ταχύ
ταχέως
τάχα
τάχιον
τάχιστα
ταχινός

τέ
(*τε*): *εἴ-, μή-, οὔ-, ὅ-, τό-, ὥς-∾*

τεῖχος
τοῖχος
μεσί-τοιχος

[τεκ-]
1. *τίκτειν* (aor. *τεκεῖν*)
τέκνον
τεκνίον
(*τεκνος*): *ἄ-, φιλό-∾*
τεκνο-: -γονία, -γονεῖν, -τροφεῖν
τόκος
πρωτό-τοκος
πρωτο-τόκια
2. *τέκτων*
ἀρχι-∾
3. *τέχνη*
ὁμό-τεχνος
τεχνίτης
4. *ἔν-τευξις*

(τεκμαίρειν)
τεκμήριον

(τέλλειν):
ἀνα-, ἐν-, ἐξ-ανα-∾

(τολή): ἀνα-, ἐν-∾
ἔν-ταλμα

τέλος
1. τελεῖν: ἀπο-, δια-, ἐκ-, ἐπι-, λυσι-, συν-∾
(τελής): ἀ-λυσι-, ὁλο-, παν-, πολυ-∾
συν-τέλεια
2. τέλειος
τελείως
τελειότης
τελειοῦν
τελείωσις
τελειωτής
3. τελευτή
τελευτᾶν
4. τελεσ-φορεῖν
τελ-ώνης: ἀρχι-∾
τελ-ώνιον

(τέμνειν): περι-, συν-∾
ἀ-περί-τμητος
ἄ-τομος
(τόμως): ἀπο-, συν-∾
τομώτερος
ἀπο-τομία
(τομή): κατα-, περι-∾
(τομεῖν): διχο-, λα-, ὀρθο-∾
στόμα q. v.

[τεν-]
(τείνειν): ἐκ-, ἐπ-εκ-, παρα-, προ-, ὑπερ-εκ-∾
ἐκ-τενής, -τενῶς
ἐκ-τένεια
εὐ-τόνως
χειρο-τονεῖν
ἀ-τενίζειν

τέσσαρες
δεκα-∾
τεσσαρά-κοντα: -ετής
τετρα-κόσιοι
τεσσαρες-και-δέκατος
τετρακις-χίλιοι
τέταρτος
τεταρταῖος
τετράδιον
τετρά-: -γωνος, -μηνος, -πους
τετρα-πλούς (vel -πλοῦς)
τετρ-: -άρχης, -αρχεῖν
τρά-πεζα, q. v.

τεύχειν v. τυγχάνειν et τεχ-

(τέφρα)
τεφροῦν

τέχνη v. τεχ-

(τῆλε)
τηλ-αυγής

(τηλίκος)
τηλικ-οῦτος

τηρεῖν: δια-, παρα-, συν-∾
τήρησις: παρα-∾

Τιβέριος Tiberius
Τιβεριάς

τιθέναι vel τε-θεῖν v. θε-5.

τίκτειν v. τεχ-

τιμή
(τιμος): ἄ-, βαρύ-, ἔν-, ἰσό-, πολύ-∾
τιμᾶν: ἀ-, ἐπι-∾
ἀ-τιμάζειν
ἀ-τιμοῦν
φιλο-τιμεῖσθαι
(τιμία): ἀ-, ἐπι-∾
Τιμό-θεος
τίμιος
τιμιότης
[Τιμαῖος, apud profanos = ὁ πολλῆς τιμῆς (Diocles.), in N. T. = טמאי]
τιμ-ωρεῖν
τιμ-ωρία

(τινάσσειν): ἀπο-, ἐκ-∾

τίνειν: ἀπο-∾

τίς, τί
(τί): δια-, ἱνα-∾

τὶς, τὶ
(τις): μή-, ὅς-, ἤ-∾
(τι): μή-, ὅ-, δι-ό-∾
μή-τι-γε

τό (ὁ, ἡ, τό)
τό-τε

(τοί): -γε, -νυν
(τοι)-: -γαρ-οῦν, -οῦτος, -ός-δε
(τοι): ἤ-, καί-, μέν-∾
καί-τοι-γε

τολμᾶν: ἀπο-∾
τολμηρότερον
τολμητής

τόξον
κατα-τοξεύειν

(τόπαζος)
τοπάζιον

τόπος
ἄ-τοπος
ἐν-τόπιος

(τόσος)
τοσ-οῦτος

[τρα-]
1. τρῆμα [τιτρᾶν]
2. τραῦμα [τιτρώσκειν]
τραυματίζειν

τράπεζα (i. e. τετρά-πεζα)
τραπεζίτης

τραῦμα v. τρα- 2.

τράχηλος: σκληρο-∾
τραχηλίζειν

τρεῖς
τρίς
τρις-χίλιοι
τρι-άκοντα
τρι-ακόσιος
τρί-: -βολος, -μηνος, -στεγος
τρι-ετία
ἀρχι-τρί-κλινος
τρίτος

τρέμειν
τρόμος
ἔν-τρομος

(τρέπειν): ἀνα-, ἀπο-, ἐκ-, ἐν-, ἐπι-, περι-, προ-∾
τρόπος
τροπο-φορεῖν
τροπή: ἐν-, ἐπι-∾
ἐπί-τροπος
πολυ-τρόπως
εὐ-τραπελία

τρέφειν: ἀνα-, ἐκ-, ἐν-∾
Διο-τρεφής
θρέμμα
τροφός
τροφο-φορεῖν
σύν-τροφος

τροφή: δια-∾
τεκνο-τροφεῖν
Τρόφιμος

τρέχειν
εἰς-, ἐπι-συν-, κατα-, περι-, προ-, προς-, συν-, ὑπο-∾
τροχός
τροχιά

(τρίβειν): δια-, συν-∾
τρίβος
σύν-τριμμα
(τριβή): δια-παρα-, παρα-δια-∾
χρονο-τριβεῖν

τρίχινος, v. θρίξ

(τρύειν)
τρυμαλιά
τρύπημα

(τρύζειν)
τρυγών

τρυφή
τρυφᾶν: ἐν-∾
Τρύφαινα
Τρυφῶσα

[τρω-] (τιτρώσκειν)
ἔκ-τρωμα

τυγχάνειν
ἐν-, ἐπι-, παρα-, συν-, ὑπερ-εν-∾
Συν-τύχη
Εὔ-τυχος
Τύχικος

(τυλίσσειν): ἐν-∾

(τύμπανον)
τυμπανίζειν

τύπτειν
τύπος, ἀντί-τυπος
τυπικῶς
ἐν-τυποῦν
ὑπο-τύπωσις

(τύρβη)
τυρβάζειν

Τύρος
Τύριος

τύφειν
1. τυφοῦν
2. τυφλός
τυφλοῦν

τυχ- v. τυγχάνειν

ὑάκινθος
ὑακίνθινος

ὕαλος
ὑάλινος

ὕβρις [ὑπέρ]
ὑβρίζειν: ἐν-∾
ὑβριστής

ὑγιής
ὑγιαίνειν

(ὕειν)
1. ὑγρός
2. ὕδωρ
ἄν-υδρος
ὑδρο-ποτεῖν
ὑδρία
ὑδρωπικός
3. ὑετός

υἱός
υἱο-θεσία

ὕλη
δι-υλίζειν

ὑμεῖς
ὑμέτερος

ὕμνος
ὑμνεῖν

(ὕπατος) [= ὑπέρτατος]
ἀνθ-∾

ὑπέρ- . . . v. lexx.
ὕβρις q. v.
ὕπατος q. v.
ὑπερ-ῷον

ὑπ-ηρέτης v. ἐρέσσειν

ὕπνος
ἔξ-υπνος
ἐν-ύπνιον
ἀ-γρ-υπνία
ἐξ-υπνίζειν
ἀφ-υπνοῦν
ἐν-υπνιάζειν

ὑπό: . . . v. lexx. (etiam ὑπ- et ὑφ-)

ὕστερος
ὑστερεῖν
ὑστέρημα
ὑστέρησις

ὑφαίνειν
ὑφαντός

ὕψος
ὕψιστος
ὑψηλός
ὑψηλο-φρονεῖν
ὑψοῦν: ὑπερ-∾
ὕψωμα

[φα-]
πρό-φασις
φάσκειν
φάναι: συμ-∾
προ-φήτης: ψευδο-∾
προ-φῆτις
προ-φητικός
προ-φητεύειν
φήμη
(φημος): βλάσ-, εὔ-∾
(φημία): βλασ-, δυς-, εὐ-∾
(φημεῖν): βλασ-, δυς-∾
δια-φημίζειν

φάγος
φαγεῖν, aor. verbi ἐσθίειν q. v.
προς-φάγιον

[φαν-]
φαίνειν: ἀνα-, ἐπι-∾
ἄ-φαντος
φάσις
ὑπερ-: -ή-φανος, -η-φανία
φανός
(φανής): ἀ-, δια-, ἐμ-, ἐπι-∾
ἐπι-φάνεια
(φανίζειν): ἀ-, ἐμ-∾
ἀ-φανισμός
φαντάζειν
φάντασμα
φαντασία
συκο-φαντεῖν
φανερός, φανερῶς
φανεροῦν

φανέρωσις
φέγγος

φάος v. φῶς

φαρμακός
φαρμακεύς
φαρμακεία

(φαύσκειν): ἐπι-∼ v. φῶς

φείδεσθαι
φειδομένως
ἀ-φειδία

(φελλεύς)
ἀ-φελότης

φέρειν (aor. ἐνεγκεῖν q. v.)
ἀνα-, ἀπο-, δια-, εἰς-, ἐκ-, ἐπι-, κατα-, παρα-, παρ-εις-, περι-, προ-, προς-, συμ-, ὑπο-∼
φόρος: θανατη-, καρπο-, φως-∼
(φορος): διά-, σύμ-∼
Ὀνησί-φορος
προσ-φορά
(φορία): δωρο-, πληρο-∼
φορεῖν: εὐ-, καρπο-, πληρο-, τελεσ-, τροπο-, τροφο-∼
ποταμο-φόρητος
φόρτος
φορτίον
φορτίζειν
ἀπο-φορτίζεσθαι
ταλαι-: -πωρεῖν, -πωρία
ταλαί-πωρος

φεύγειν
ἀπο-, δια-, ἐκ-, κατα-∼
φυγή

φήμη v. φα-

φθάνειν: προ-∼

φθέγγεσθαι: ἀπο-∼
φθόγγος

φθείρειν: δια-, κατα-∼
φθαρτός
ἄ-φθαρτος
ἀ-φθαρσία
φθορά: δια-∼
(φθορία): ἀ-, ἀ-δια-∼

(φθίνειν)
φθιν-οπωρινός

φθόνος
φθονεῖν

φίλος
φίλη
φιλό-: -θεος, -νεικος, -ξενος, -σοφος, -στοργος, -τεκνος, -φρων
φιλο-: -νεικία, -ξενία, -πρωτεύειν, -σοφία, -τιμεῖσθαι-, φρόνως
φίλ-: -ανδρος, -αυτος
φιλ-: -άγαθος, -άδελφος, -αδελφία, -ανθρωπία, -ανθρώπως, -άργυρος, -αργυρία, -ήδονος
ἀ-φιλ-: άγαθος, -άργυρος
Φιλό-λογος
Φιλ-άδελφεια
Φίλ-: -ιππος, -ιπποι, -ιππήσιος
φιλεῖν: κατα-∼
φιλία
φίλημα
προς-φιλής
Φιλήμων
Φίλητος

(φλέγειν)
Φλέγων
φλόξ
φλογίζειν

φλύειν
φλύαρος
φλυαρεῖν
οἰνο-φλυγία

φόβος
(φοβος): ἔκ-, ἔμ-∼
ἀ-φόβως
φοβεῖν: ἐκ-∼
φόβητρον
φοβερός

Φοινίκη
Φοινίκισσα

φόνος: ἀνδρο-∼
φονεύς
φονεύειν

φραγέλλιον flagellum
φραγελλοῦν

φράσσειν
φραγμός
σφραγίς q. v.

φρήν
εὐ-φραίνειν
φρεν-: -απάτης, -απατᾶν
(φρων): ἄ-, ὁμό-, σώ-, ταπεινό-, φιλό-∼
(φρόνως): σω-, φιλο-∼
φρονεῖν: κατα-, παρα-, περι-, σω-∼
παρα-φρονία
φρόνησις
φρόνημα
κατα-φρονητής
(φροσύνη): ἀ-, εὐ-, σω-, ταπεινο-∼
φρόνιμος
φρονίμως
σω-φρονίζειν
σω-φρονισμός
φροντίζειν

φρουρός v. ὁρᾶν

(φρύσσειν)
φρύγανον

φυγή v. φεύγειν

φύειν: ἐκ-∼
φύσις
φυσικός, φυσικῶς
(φυτος): ἔμ-, νεό-, σύμ-∼
φυτεύειν
φυτεία
φύλλον
φυλή
ἀλλό-φυλος
δωδεκά-φυλον
συμ-φυλέτης
Παμ-φυλία

φυλάσσειν: δια-∼
φυλακή
φύλαξ: δεσμο-∼
φυλακίζειν
φυλακτήριον
γαζο-φυλάκιον

(φυρᾶν)
φύραμα

(φῦσα)
φυσιοῦν

φυσίωσις
ἐμ-φυσᾶν

φωνή
(φωνος): ἄ-, ἀ-σύμ-, σύμ-∾
φωνεῖν: ἀνα-, ἐπι-, προς-, συμ-∾
(φωνία): ἀλεκτρο-, κενο-, συμ-∾
συμ-φώνησις

(φώρ)
αὐτό-φωρος

φῶς (φάος)
κατ-η-φεια
φως-φόρος
φωτεινός
φωτίζειν
φωτισμός
φωστήρ
ἐπι-φώσκειν (vel -φαύσκειν)

χαίρειν: συγ-∾
χαρά

χαλᾶν
χάλαζα
χαλινός
χαλιν-αγωγεῖν
χωλός (?)

χαλκός
χαλκο-λίβανος (vel -λίβανον)
χαλκ-ηδών
χαλκίον
χάλκεος, χαλκοῦς
χαλκεύς

Χαναάν
Χαναναῖος

(χαράσσειν)
χάραξ
χάραγμα
χαρακτήρ
χάρτης

χάρις
χάριν
(χάριστος): ἀ-, εὐ-∾
εὐ-χαριστία
εὐ-χαριστεῖν
χαρίζεσθαι
χάρισμα
χαριτοῦν

(χεῖν): ἐκ-, ἐπι-, κατα-, συγ-∾
1. (χυσις): ἀνά-, πρός-, σύγ-∾
(χύνειν): ἐκ-, ὑπερ-εκ-, συγ-∾
αἱματ-εκ-χυσία
2. χείμαρ-ρος
χειμάζειν: παρα-∾
παρα-χειμασία
χειμών
3. χεῖλος [χεῖν = χαίνειν]
4. χολή, q. v.
5. χοῦς, q. v.

χείρ
αὐτό-χειρ
χειρ-: -αγωγός, -αγωγεῖν
χειρο-: -ποίητος, -τονεῖν
χειρό-γραφον
ἀ-χειρο-ποίητος
προ-χειρο-τονεῖν
ἐπι-χειρεῖν
(χειρίζειν): δια-, προ-∾

(χῆρος)
χήρα

χθές
ἐχθές

(χθών)
κατα-χθόνιος

χίλιοι: δις-∾
χιλιάς
χιλί-αρχος

(χλεύη)
χλευάζειν

(χλίειν)
χλιαρός

(χλόη)
χλωρός
Χλόη

χολή (cf. χεῖν, 4)
χολᾶν

χορός
Πρό-χορος
χορ-ηγεῖν: ἐπι-∾
ἐπι-χορ-ηγία
ὀρχεῖσθαι

χόρτος
χορτάζειν
χόρτασμα

χοῦς (cf. χεῖν, 5)
χοϊκός

[χρα-]
1. κιχράναι
2. χρῆσθαι: κατα-, συγ-∾
χρῆσις
ἀπό-χρησις
χρήσιμος
3. χρῆμα: παρα-∾
χρηματίζειν
χρηματισμός
4. χρηστός
χρηστο-λογία
(χρηστος): ἄ-, εὔ-∾
χρηστότης
χρηστεύεσθαι
5. χρῆν (χρή)
χρῄζειν
χρεία
ἀ-χρεῖος
ἀ-χρειοῦν
6. χρε-ωφειλέτης (vel-οφειλ.)

χρίειν
ἐγ-, ἐπι-∾
χρίσμα vel χρῖσμα
Χριστός
(χριστος): ἀντί-, ψευδό-∾
χριστιανός

χρόνος
χρονο-τριβεῖν
μακρο-χρόνιος
χρονίζειν

χρυσός
χρυσο-δακτύλιος
χρυσό-: -λιθος, -πρασος
χρυσίον
χρυσοῦς
χρυσοῦν

χώρα
(χωρος): εὐρύ-, περί-∾
χωρίον
χωρεῖν: ἀνα-, ἀπο-, ἐκ-, στενο-, ὑπο-∾
χωρίζειν: ἀπο-, δια-∾

χωρίς
στενο-χωρία

ψάλλειν (cf. ψᾶν)
ψαλμός

(ψᾶν)
περί-ψημα
ψηλαφᾶν
ψώχειν
ψάλλειν, q. v.
ψῆφος, q. v.

(ψαύειν): προς-∼

ψεῦδος
ψευδο-: -διδάσκαλος, -λόγος, -μάρτυρ, -μαρτυρεῖν, -μαρτυρία, -προφήτης
ψευδό-: -μαρτυς, -χριστος
ψευδ-: -άδελφος, -απόστολος, -ώνυμος
ψεύδεσθαι
ψευδής: ἀ-∼
ψεῦσμα
ψευστής

ψῆφος (cf. ψᾶν)
ψηφίζειν: συγ-κατα-, συμ-∼

(ψιθυρίζειν)
ψιθυριστής
ψιθυρισμός

(ψίξ)
ψιχίον

ψύχειν
1. ἀνα-, ἀπο-, ἐκ-, κατα-∼
ἀνά-ψυξις
ψυχή
(ψυχος): ἄ-, δί-, ἰσό-, ὀλιγό-, σύμ-∼
εὐ-ψυχεῖν
2. ψύχος vel ψῦχος
ψυχρός

(ψωμός)
ψωμίον
ψωμίζειν

ᾠδή [ἀείδειν]
κιθαρ-ῳδός

ὠδίν
ὠδίνειν: συν-∼

(ὠθεῖν): ἀπ-, ἐξ-∼
ν-ωθρός

ὠνεῖσθαι
τελ-ώνης: ἀρχι-∼
(ώνιον): ὀψ-, τελ-∼

ὥρα
ὡραῖος
ἡμι-ώριον
ὀπ-ώρα
φθιν-οπ-ωρινός

(ὥρα)
ὀλιγ-ωρεῖν

ὡς: -αύτως, -εί, -περ-εί
(ὥς): -περ, -τε
καθ-ώς: -περ

[ὠτ-]
οὖς, ὠτός
ὠτάριον
ὠτίον
ἐν-ωτίζεσθαι

(ὠφελής) ἀν-∼
ὠφέλεια
ὠφέλιμος

(ὤψ) v. ὁρᾶν, 2.

B. Voces binae in singulas contractae.

κἀγώ
κἀκεῖ
κἀκεῖθεν
κἀκεῖνος

ταὐτά
τοὐναντίον
τοὔνομα

τουτ-έστι

δεῦ-τε (= δεῦρ' ἴτε)

ἀπ-άρτι
δια-παντός
δια-τί
δι-ό (-περ)
ἐξ-αυτῆς
ἐπ-αύριον
ἐπ-αυτο-φώρῳ
ἐπ-έκεινα
ἵνα-τί
καθ-εῖς
καθ-ώς (-περ)
καθ-ημέραν (καθ-ημερινός)

καθ-όλου
καθ-ό
καθ-ά(-περ)
κατα-μόνας
ὑπερ-έκεινα

ἐννενήκοντα- εννέα ac similia
οὐκ-έτι
τα-νῦν

C. Voces alienigenae.

(Nomina propria hic non enumerantur*).)

a) Latinae.

εὐρ-ακύλων aquilo
κεντυρίων centurio
κῆνσος census
κοδράντης quadrans
κολώνια vel / *κολων(ε)ία* colonia
κουστωδία custodia
λεγεών vel *λεγιών* legio
λέντιον linteum

λιβερτῖνος libertinus
μάκελλον macellum
μεμβράνα membrana
μίλιον milia
μόδιος modius
ξέστης sextarius
πραιτώριον praetorium
σημικίνδιον vel / *σιμικίνδιον* semicinctium

σικάριος sicarius
σουδάριον sudarium
σπεκουλάτωρ speculator
ταβέρναι tabernae
τίτλος titulus
φόρον forum
φραγέλλιον flagellum
φραγελλοῦν flagellare
χῶρος caurus

b) Hebraicae et aramaicae.

ἀββᾶ אַבָּא
ἀλληλουϊα הַלְלוּ־יָהּ
ἀρραβών עֵרָבוֹן
γέεννα גֵּי הִנֹּם
κανών, de *κάννα* קָנֶה
κορβᾶν vel *κορβανᾶς* קָרְבָּן
κόρος כֹּר
μαμ(μ)ωνᾶς מָאמוֹנָא
μάννα מָן
μαραναθά מָרָנָא אֲתָה
μύρον מוֹר
ῥαββ(ε)ί רַבִּי
ῥαββο(υ)νί רַבּוֹנִי, רַבּוּנִי
ῥακά רֵיקָא
σαβαώθ צְבָאוֹת

σάββατον שַׁבָּת
σατᾶν vel *σατανᾶς* שָׂטָן
σάτον סְאָה
σίκερα שֵׁכָר
συκάμινος שִׁקְמָה
ὡσανά הוֹשִׁיעָה נָּא

Mc. 15, 34:
ἐλωῒ ἐλωῒ λαμὰ σαβαχθανί

Mt. 27, 46:
ἠλὶ ἠλὶ λεμὰ σαβαχθανί

(Variae lectiones: *ἠλεί, ἡλεί, αηλι, ελωει(μ), ελωι, ελωη — λιμα, λαμμα, λειμα, λημα — σαβαχθανει, σαβακτανει, σαβακθανι, ζαφθανει, σαφθανει, σαβαχθαχθανι, σαβαχνανι, σιβακθανει, ζαβαφθανει*)

(cf. Psalm 22, 1: אֱלֹהַי [אֵלִי] לָמָה [לְמָא] שְׁבַקְתָּנִי

Mc. 5, 41:
ταλιθὰ κούμ

(Variae lectiones: *ταλειθα, ταληθα, ταλιτα, ταβιτα — κουμι, κουμει, κουμη*)
טְלִיתָא קוּמִי

c) A reliquis linguis orientalibus oriundae (v. lexx.).

ἐλύμας
ζιζάνιον
μνᾶ

σάτον
(Persicae)
ἀγγαρεύειν

γάζα
παράδεισος

*) Duo tamen speciatim notanda sunt, aramaicae originis, quae graece intelligi possint:
Νικό-δημος נַקְדִּי מוֹן
Τιμαῖος טִמְאַי

ῥέδη

d) Gallicum.

ἀφεδρών.

e) Macedonicum.

Typis expressit Fr. A. Perthes Gothanus.